

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Inger Jacobsdatter Friis i Norge

af

Flemming Kobberøe Skov
og
Hanne Fjeldgaard Vangsgaard

flemmingskov@dadlnet.dk
www.flemmingskov.dk

2010

Indholdsfortegnelse

Om norsk adel.....	3
Forfædretræ for Inger Jacobsdatter Friis.....	6
Forfædretræ for Jacob Friis.....	7
Slægtslinien til Olav den Hellige	8
Forfædretræ for Helvig Madsdatter Skade.....	9
Forfædretræ for Kirsten Nielsdatter Høg Banner.....	11
Noter for Johanne Andersdatter Sappi	13
Forfædretræ for Johanne Andersdatter Sappi	14
Forfædretræ for Anders von Eberstein.....	16
Forfædretræ for Albjert Bjørn Ottosen af Sachsen	18
Forfædretræ for Ulvhild Olavsdaughter.....	20
Om Olav den Hellige	21
Forfædretræ for Karen Bentsdatter Bille	24
Forfædretræ for Oluf Stigsen Krognos	26
Noter for Christoffer 2	28
Forfædretræ for Christoffer 2.....	30
Forfædretræ for Berengaria	32
Forfædretræ for Henri de Bourgondia	34
Forfædretræ for Robert Capet.....	36
Om Henrik Fuglefænger	38
Forfædretræ for Theresia	39
Forfædretræ for Guillaume 3	41
Om Rollo	42
Forfædretræ for Inger Galen	43
Forfædretræ for Barnum Eriksen	45
Forfædretræ for Valdemar 2. Valdemarsen Sejr	47
Forfædretræ for Sophie af Orlamünde	49
Forfædretræ for Mstislav 1. Vladimirovitsch.....	51
Forfædretræ for Yaroslav 1 Wladimirowwitsch	53
Om de russiske fyrster og deres forbindelse til de byzantinske kejsere	54
Forfædretræ for Igor I Rurikovich	55
Om Rurik og Varæger og begrebet Rus	56
Forfædretræ for Gytha Haraldsdatter.....	57
Om Harald Godwinson	59
Om Lady Godiva	61
Forfædretræ for Robert 1	62
Forfædretræ for Karl den Store.....	63
Forfædretræ for Pippin	64
Forfædretræ for Gunder Jonsen Bringsvær.....	65
Forfædretræ for Arnold.....	66
Om Clovis og da Vincy mysteriet	67
Forfædretræ for Karen Jørgensdatter von Ansbach	70
Forfædretræ for Ulvhilde Jonsdatter Smør	71
Forfædretræ for Jon Ragnvaldsen Smør	73
Forfædretræ for Ragnvald Johnsen Urka	74
Forfædretræ for Magnus 2 Haroldson Barfod.....	76
Om Harald Hårderåde.....	78
Forfædretræ for Valdemar 2. Valdemarsen Sejr	79
Om Bodil Thrugotsdatter	81
Forfædretræ for Bodil Thrugotsdatter.....	82
Forfædretræ for Håkon Eriksson.....	83
Forfædretræ for Erik 1. Ejegod.....	84
Forfædretræ for Kong Svend 1. Tveskæg af Danmark	85
Noter for Kong Svend 1. Tveskæg af Danmark	86
Om Gorm den Gamle og Harald Blåtand.....	87
Forfædretræ for Niels Eriksen Banner	90
Forfædretræ for Karl Nielsen.....	91
Forfædretræ for Niels Alexandersen Falster	93
Forfædretræ for Asser Rig	94

Forfædretræ for Ingeborg Eriksdatter	95
Om Svend Estridsen.....	96
Forfædretræ for Gunhild	98
Gunhilds og Svend Estridsens ægteskab.....	99
Forfædretræ for Edmund 2. Erikson	100
Forfædretræ for Erik 6.	101
Om Ragnar Lodbrog og Kraka.....	102
Indeks.....	104

De fleste norske adelsslægter uddøde på 1500-tallet. Alligevel er der nogen få nulevende slægter som tilhører fortrinsvis udenlandsk, særlig dansk, adel. Som i andre lande blev adelskabet for disse slægter kun arvet på mandssiden (agnatisk). Gennem kvindeled altså adelsdøtre, nedstammer imidlertid et højt antal nordmænd (og danskere) fra personer og slægter som havde en eller anden form for adelig status.

Den norske grundlov af 1814 forbød udnævnelse af ny adel, og de sidste, ganske beskedne, adelige privilegier blev i 1821 afskaffet ved lov.

Betegnelsen adel var ikke i brug i Norge i middelalderen men blev taget i brug senere. Hvordan vi nærmere kan afgrænse en særskilt gruppe «adelige» personer og slægter, kan diskuteres. Men kærnen af mægtige stormænd med særrettigheder, og deres slægter, ligger rimelig fast.

Betegnelsen ur-adel blev lanceret i 1800-tallet under påvirkning af tyske slægtsforskere. Studier udført af Jens Chr. Berg i københavnske arkiver tyder på at der var 120 godsejendomme som såkaldte «familiesæder», i Norge i 1500-tallet, mange af dem i Bohuslen.

Den «norske adel» udarmes i løbet af 1500-tallet, med tilbagegang i antal, rigdom og indflydelse. Kong Frederik I ønskede at give danske adelsmænd rettigheder i Norge. Det norske rigsråd holdt derfor anerkendelsen af den nye konge tilbage. Selv om han blev kronet i København 5. august, bliver det norske anerkendelsesdokument (håndfæstningen) ikke udstedt før i november 1524.

Ved herredagen i København i 1536 afskaffes det norske rigsråd, og Norge ophører formelt at eksistere som et selvstændigt rige. Samtidig bliver de danske landsdele afskaffet. Den norske nation fortsætter med at eksistere, og Kong Christian IV lader sig hylde af den norske adel på Akershus Fæstning 10. juni 1591.

Noget af det tysk/engelske adelssystem bliver også introduceret i Norge. Nogen få danske og udenlandske adelsmænd får titler til norske områder. For at styrke enevælden indføres i 1671 en ny adelsklasse: greve- og friherredstanden. Uanset stand kan enhver som ejer nok jord skaffe sig titlen greve. Hvis man ejer mindre jord, må man nøjes med at blive udnævnt til friherred.

Friherredstitlen afløses senere af titlen «baron». To grevskaber bliver skabt: Laurvigen i 1671 for kongens søn Ulrik Frederik Gyldenløve og Jarlsberg i 1673 for Peder Schumacher, bedre kendt som Griffenfeld. Efter at sidstnævnte blev dømt for højforræderi i 1678, blev grevskabet solgt til Gyldenløve, som solgte det videre til baron Gustav Wilhelm von Wedel som fik titlen greve Wedel-Jarlsberg. Et baroni i Rosendal blev oprettet i 1678 for Ludvig Rosenkrantz som havde giftet sig med en norsk kvinde som arvede store ejendomme.

Fra 1277 bliver det bestemt at lændmand skal kaldes baron. Dette kan have været resultatet af hyppig kontakt med England og Skotland. I 1308 afskaffede Håkon V barontitlen.

Nogle af de norske adelsfamilier er omtalt i det efterfølgende. Vi har ikke kunnet finde våbentegninger til dem alle men nogle er medtaget på næste side.

Slægten Bolts våben:

Slægten Galtes, senere: Galtungs våben:

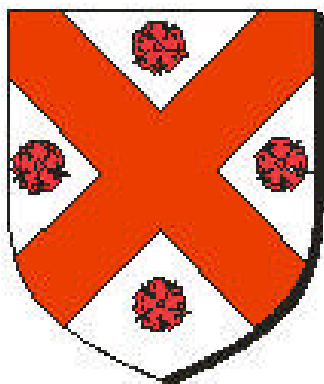
Slægten Benkestoks våben:

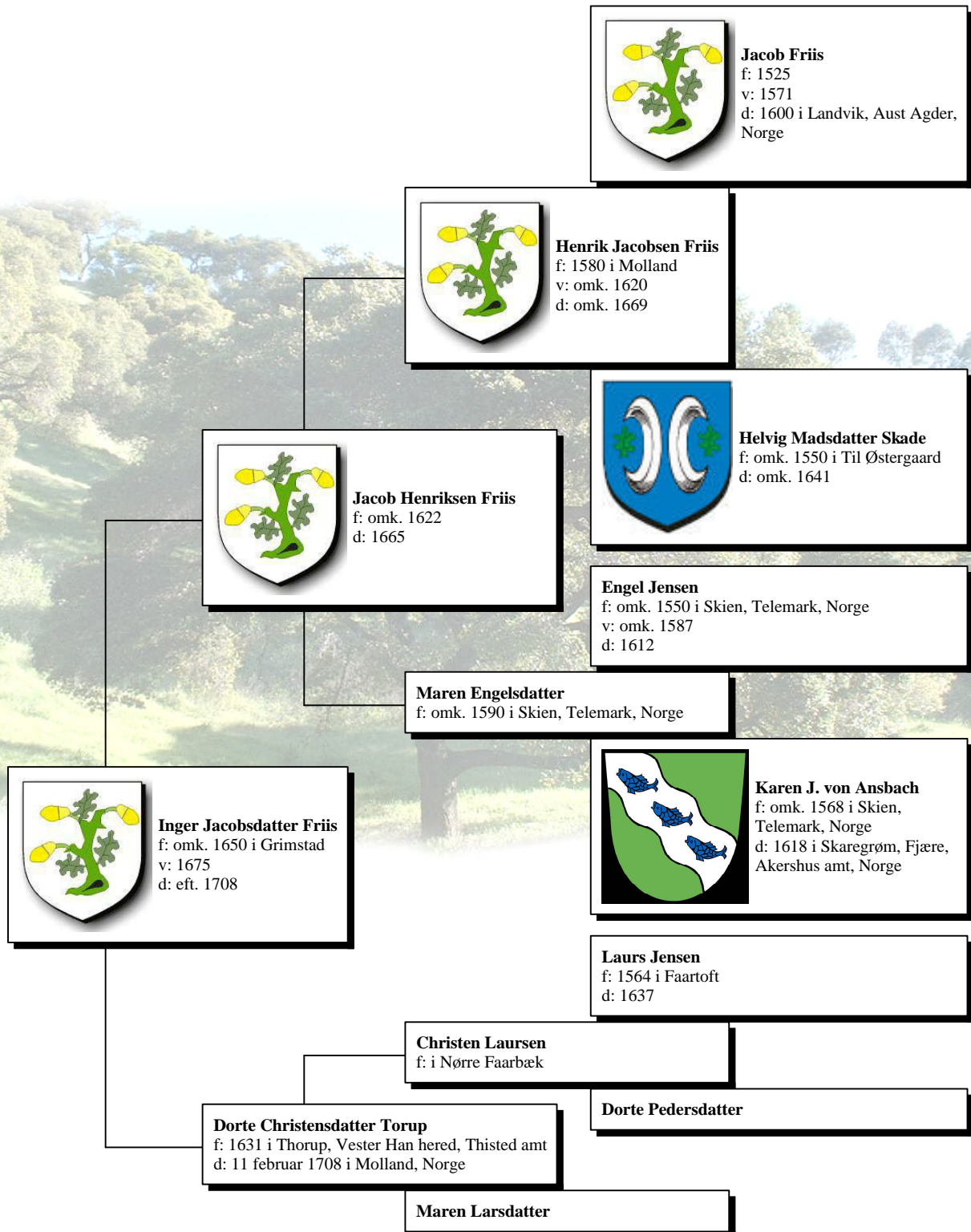
Slægten Smørs våben:

Slægten Kanes våben:

Forfædre til Inger Jacobsdatter Friis

Forfædre til Jacob Friis

Stener Eriksen
f: i Vansholm, Finland

Henrik Stenersen Friis

Antoinette Viande
f: i Ost-Friesland

Herman Henriksen Friis
f: omk. 1490 i Holmegaard, Bohus len, dengang Norge
v: omk. 1520 i Vansholm, Aust Agder, Norge
d: før 1543 i Landvig gård, Moland, Nedenes, Norge

Ane Hansdatter Bonde
f: omk. 1460

Jacob Friis
f: 1525
v: 1571
d: 1600 i Landvik, Aust Agder, Norge

Hans von Ahlefeldt
f: omk. 1440 i Tørning, Haderslev, Danmark
v: 1476 i Haselau, Hosten
d: 17 februar 1498/99 i Ditmarsken

Bendix H. von Ahlefeldt
f: omk. 1480 i Gottorp, Holsten
v: omk. 1500 i Haseldorf, Pinneberg, Holsten
d: 1517

Elsebe E. Rosenkrantz
f: omk. 1460 i Bjørnholm, Tirstrup, Randers amt, Danmark
d: omk. 1492 i Haselau, Holsten

Anne B. von Ahlefeldt
f: omk. 1505 i Bukhagen, Kappel herred, Holsten, Danmark
d: 12 januar 1548/49 i Hagenskar, Danmark

Henrik K. Gyldenstjerne
f: omk. 1450
v: 1489
d: 1517

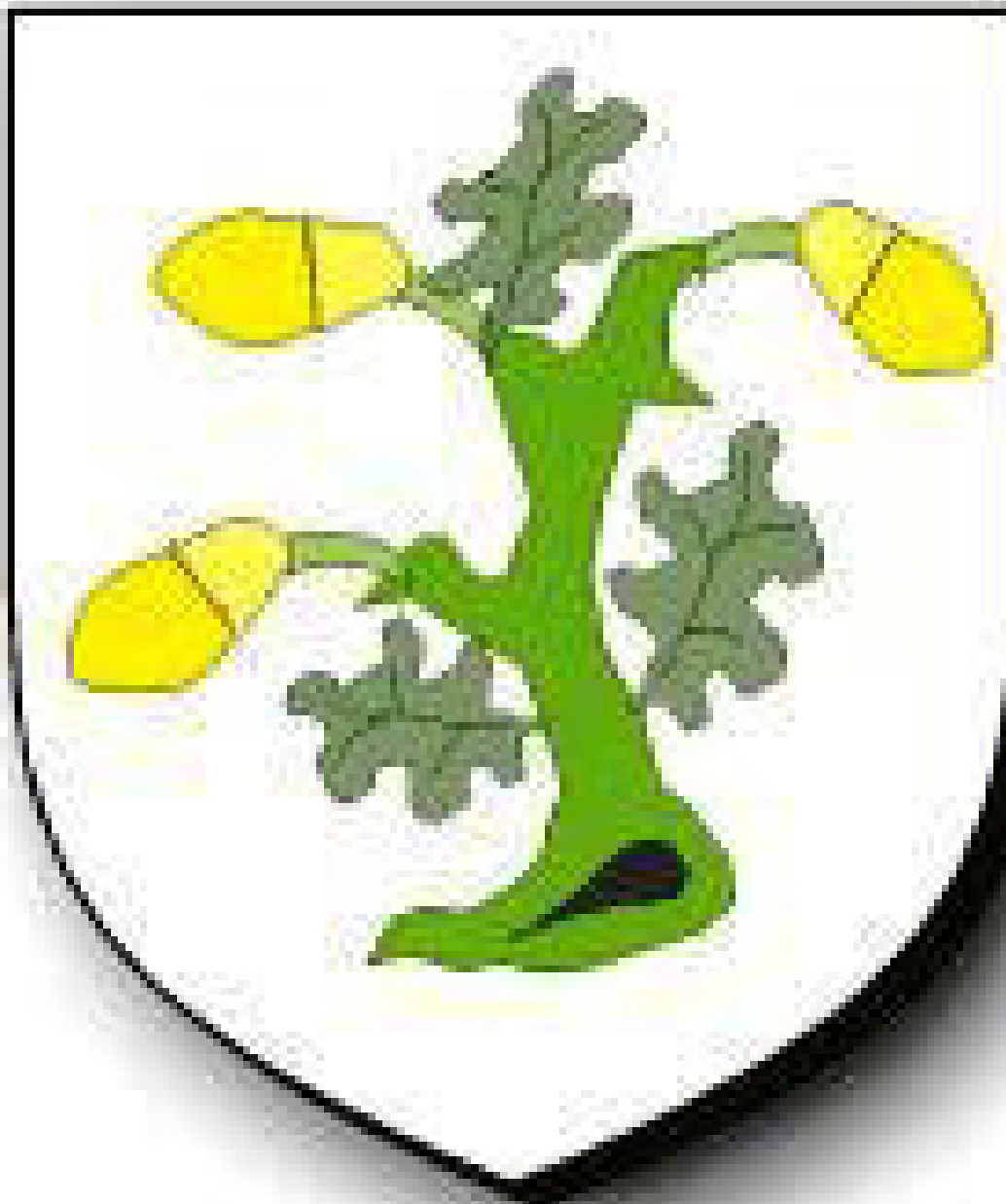
Sophie H. Gyldenstjerne
f: omk. 1490
d: eft. 1529

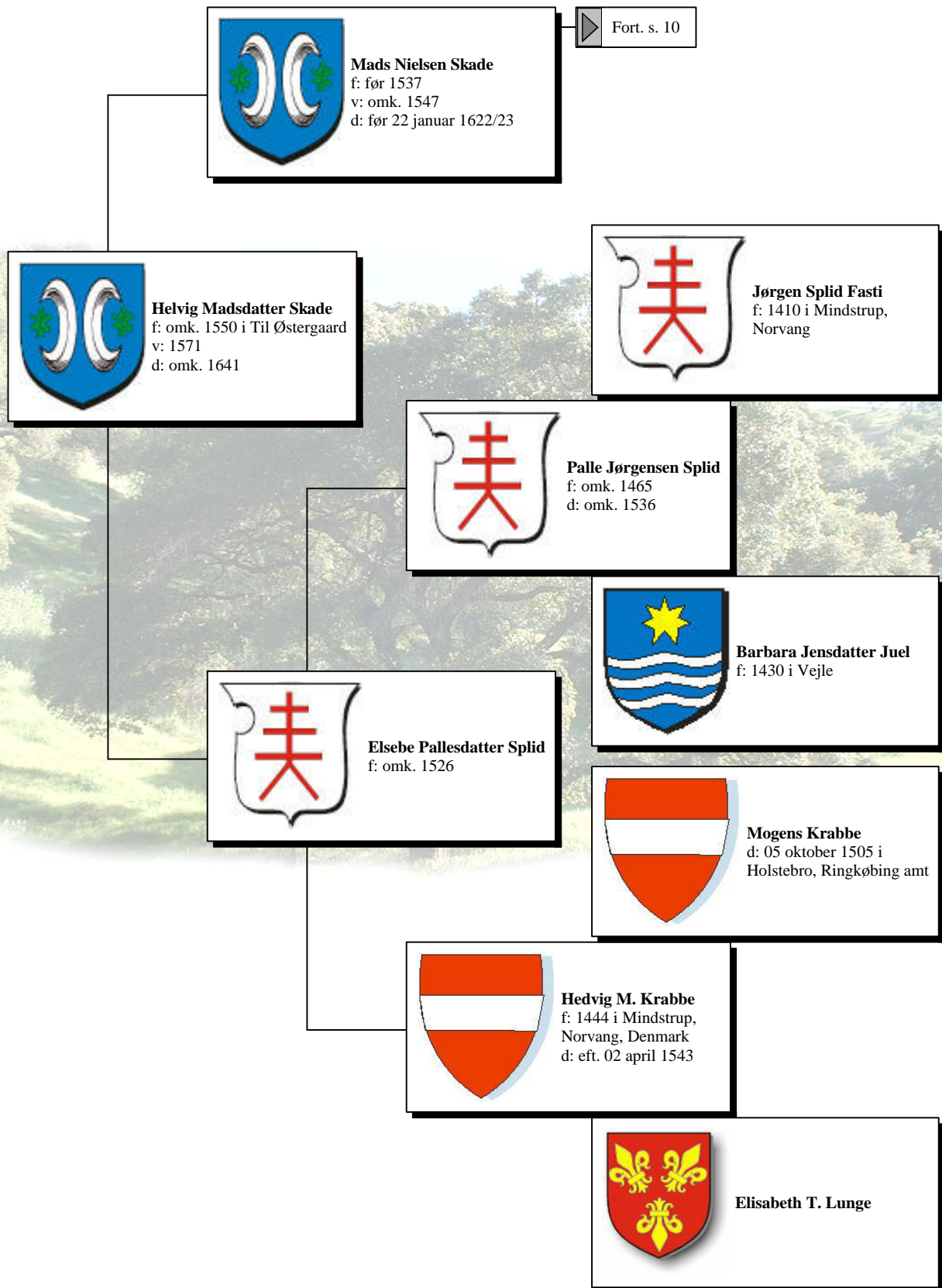
Karen Bentsdatter Bille
f: omk. 1465
d: 1540

Denne slægtslinie er anført i Johan Tveites bog om Landvik, II bind, Ætt og Odel, Landvik Historielag 1961 i afsnittet om Friis-ætta side 51.

Vi skal dog snart gå over i mange andre slægter for at følge linjen.

Forfædre til Helvig Madsdatter Skade

Forfædre til Helvig Madsdatter Skade

Mads Jensen
f: før 1487 i Refstrup
d: 1519 i Thorup

Niels Madsen
f: omk. 1502 i Til Refstrup,
Torrild hered
d: 28 juli 1566 i Skobeling

Kirsten N. Banner
f: i Til Filshave

Mads Nielsen Skade
f: før 1537
v: omk. 1547
d: før 22 januar 1622/23

Rasmus Henriksen Skade
f: før 1525
v: 1510 i Refstrup, Torrild,
Danmark
d: eft. 1549

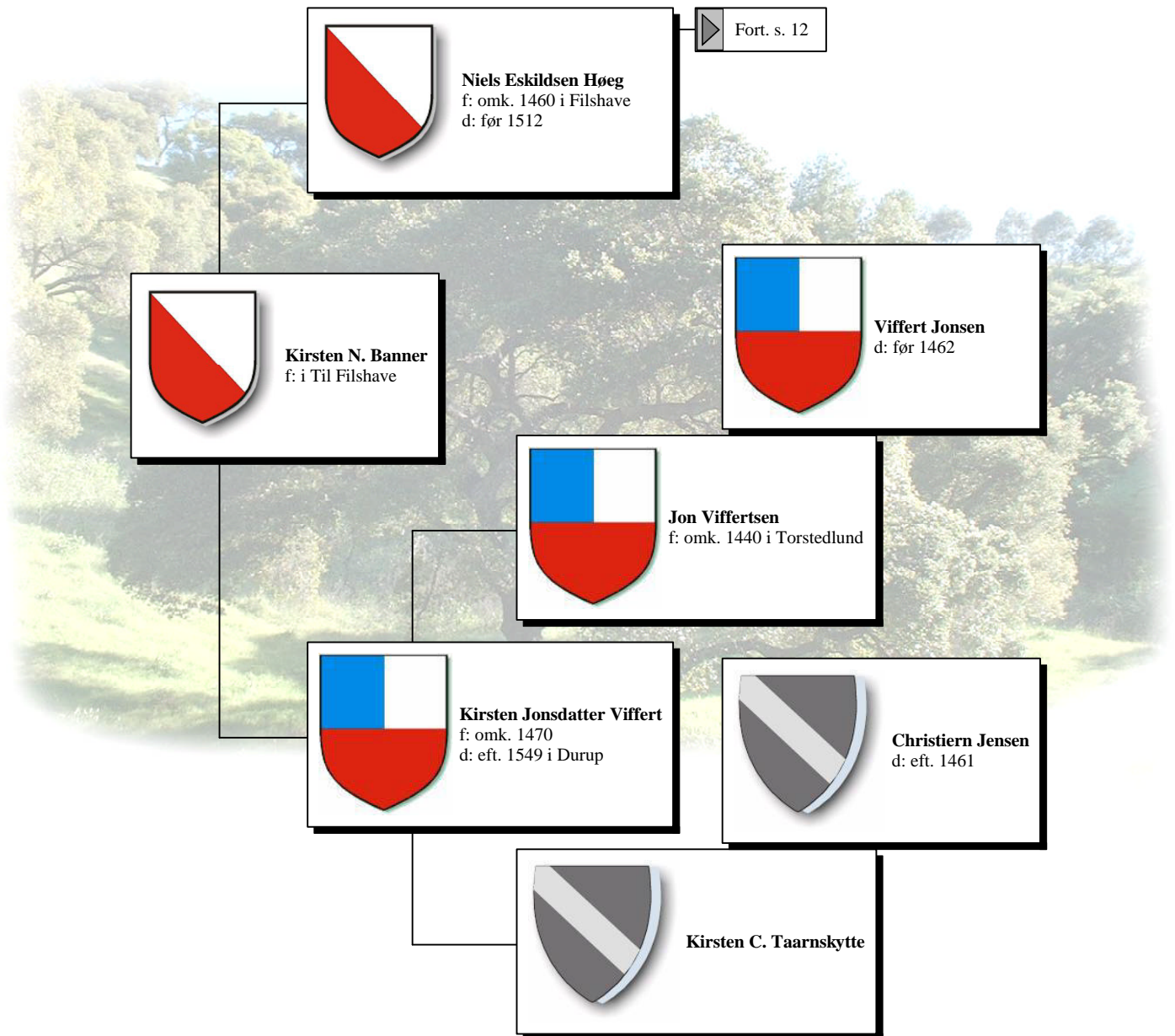
Maren Rasmusdatter Skade
f: i Til Refstrup, Torrild hered

Fort. s. 9

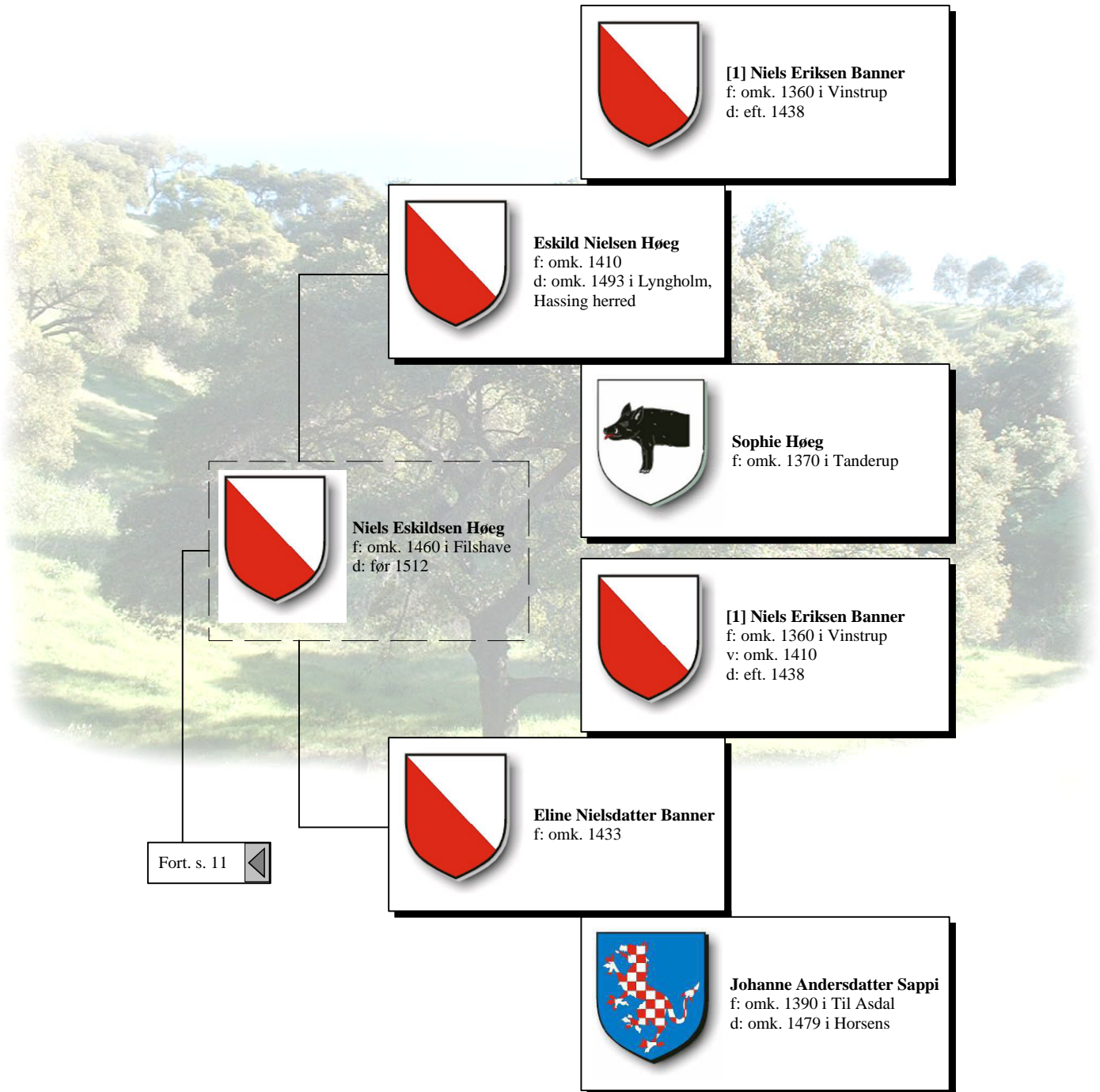

Maren Eriksdatter Vestenie
f: før 1496

Forfædre til Kirsten Nielsdatter Høg Banner

Forfædre til Kirsten Nielsdatter Høg Banner

Noter for Johanne Andersdatter Sappi

JOHANNE ANDERSDATTER til Asdal «Sappi» f. c. 1385, d. 1479.

Hun var den sagnomspundne borgfrue til Asdal i Jylland (Asdal sogn i Vennebjerg herred ved Hirtshals i Vendsyssel), hvor der i middelalderen levede en rig og mægtig slægt, som tildels blev kaldt Sappi, men som senere slektshistorie efter dens mærkelige - i dansk-norsk heraldik enestaende våben er blitt benevnt Panter.

Hun hadde 6 brødre og arvede dem alle, som det siges i en gammel slægtsbog (manuskript om Viffert Seefeldts 32 aner, forfattet av Axel Urne til Brobygaard, 1589-1653).

Var først gift med hr. BONDE JENSEN DUE til Torp, ridder, og havde med ham 4 børn. Efter hans død i 1420, blev hun ca. 1425 g. m. NIELS ERIKSEN BANNER, og havde i dette ægteskab 14 børn. Han døde ca. 1447. For annen gang levede fru Johanne uden, som skik ellers var dengang, at inngå nyt ægteskab endnu i en menneskealder som den mægtige og myndige borgfrue og herskerinde på Asdal. Hendes lange enkestand; hendes store børneflokk, hennes rigdom og, som Thiset siger, vistnok også fremragende personlige egenskaper, gjorde henne til den sagnfigur hun siden blev, den vidtberømte fru Johanne til Asdal, som «sad i rigets raad og red med 24 svende». Nu - rigsraad blev hun vel aldrig - men sikkert er, det, at hun i et dokument fra 1462 kaldes høvedsmand (!) i Vendsyssel og at hun nævnes foran Biskoppen av Børglum.

1479 døde hun, gammel og mæt af dage.. Axel Urne beretter i sin forannevnte slægtsbog: «Fru Johanne Nielsdatter (!) her Niels Ericsens aff Asdal er begravit i Dueholms closters kierke i Mors, huor til hun gods haver givet; paa ligstenen staae de B<ners, hendis husbonds -vaaben, oc hendis eget, nemlig de Soppiers Vaaben, cum epita- <phio ut seqvitur:

«~nno post semel M. c. c. (!) bis & x sex

«Hans petram Domina insculpsit Helena

«Sub qua Johanna mater generosa sepulta «mills ex anno mortis prostrata secunda

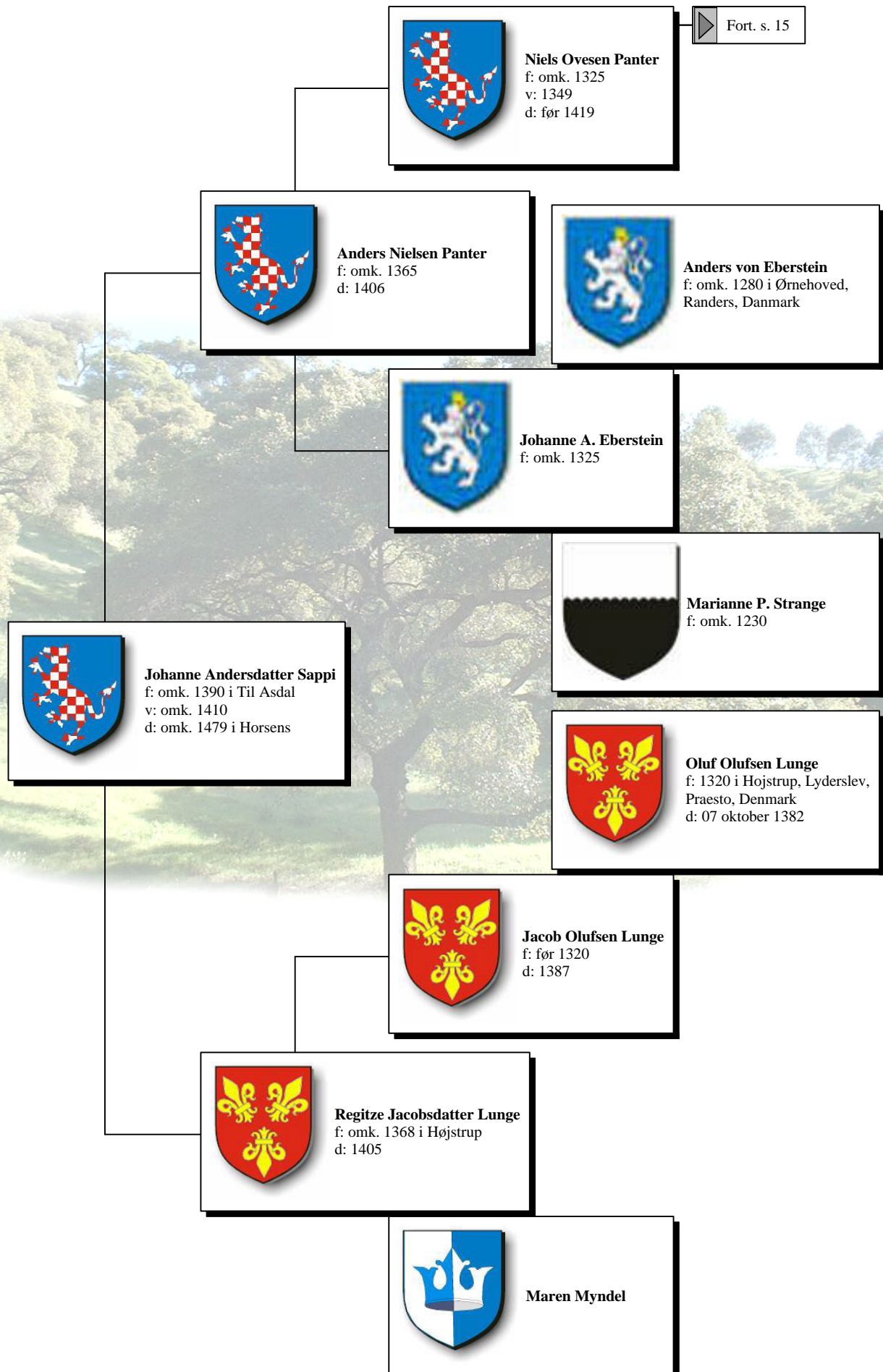
«Domini Nicolai Kaasii

«Armorumpatris sunt haec insignia Matris.

Citeret fra Mogens Bugge Våre forfedere. Oslo 1939

Forfædre til Johanne Andersdatter Sappi

Forfædre til Johanne Andersdatter Sappi

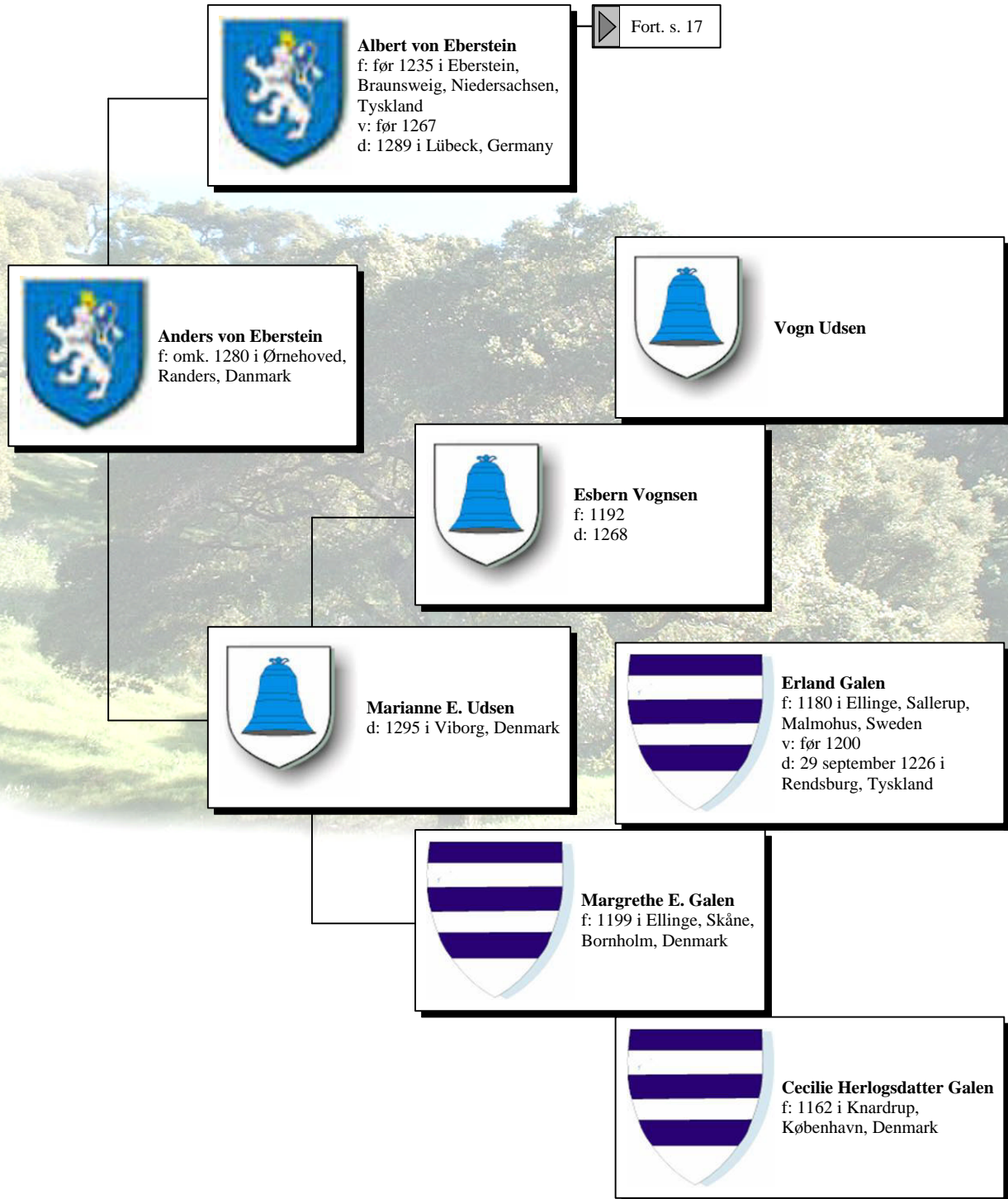
Ove Nielsen Panter
f: omk. 1285
d: eft. 1347

Niels Ovesen Panter
f: omk. 1325
v: 1349
d: før 1419

Fort. s. 14

Forfædre til Anders von Eberstein

Forfædre til Anders von Eberstein

Albrecht 3. af Everstein
f: omk. 1176
d: 1217

Ludvig 1. af Everstein
f: omk. 1206
v: før 1235
d: 1284

Agnes
d: eft. 08 februar 1216/17

Albert von Eberstein
f: før 1235 i Eberstein,
Braunschweig, Niedersachsen,
Tyskland
v: før 1267
d: 1289 i Lübeck, Germany

Lambert 2
f: omk. 1170 i Thüringen
d: 14 september 1227 i
Gleichen

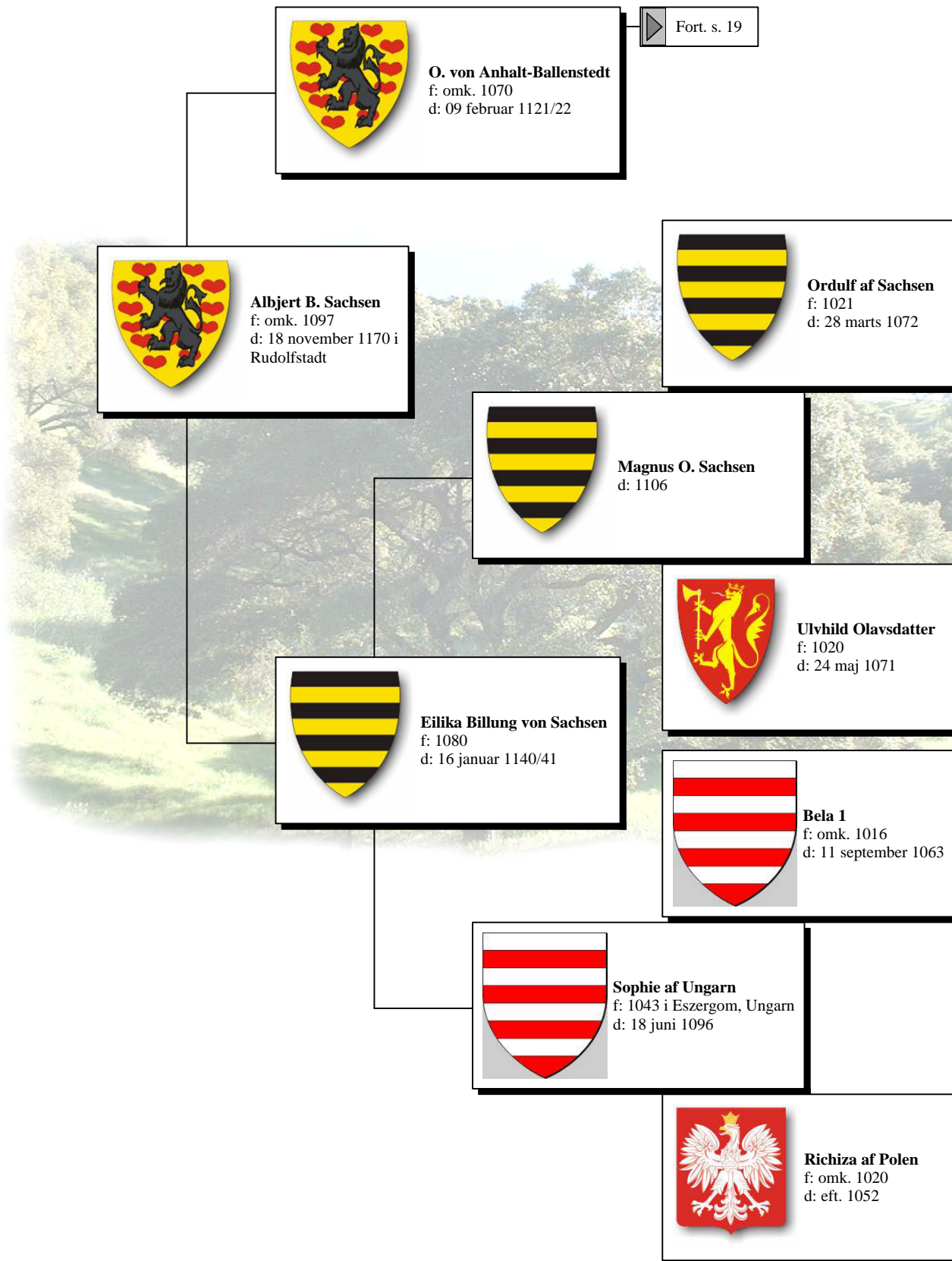
Adelheid af Gleichen
f: før 1220

Fort. s. 16

Sophie af Orlamünde
f: omk. 1181
d: 1244

Forfædre til Albjert Bjørn Ottosen af Sachsen

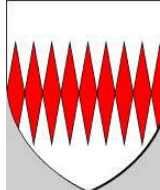
Forfædre til Albjert Bjørn Ottosen af Sachsen

Eisicho
d: omk. 1060

Albrecht
d: 1076 i Myrdet

Mathilde af Schwaben
f: omk. 988
d: 29 juli 1031

Otto von Anhalt-Ballenstedt
f: omk. 1070
d: 09 februar 1121/22

Otto af Orlamünde
v: før 1060
d: 1067

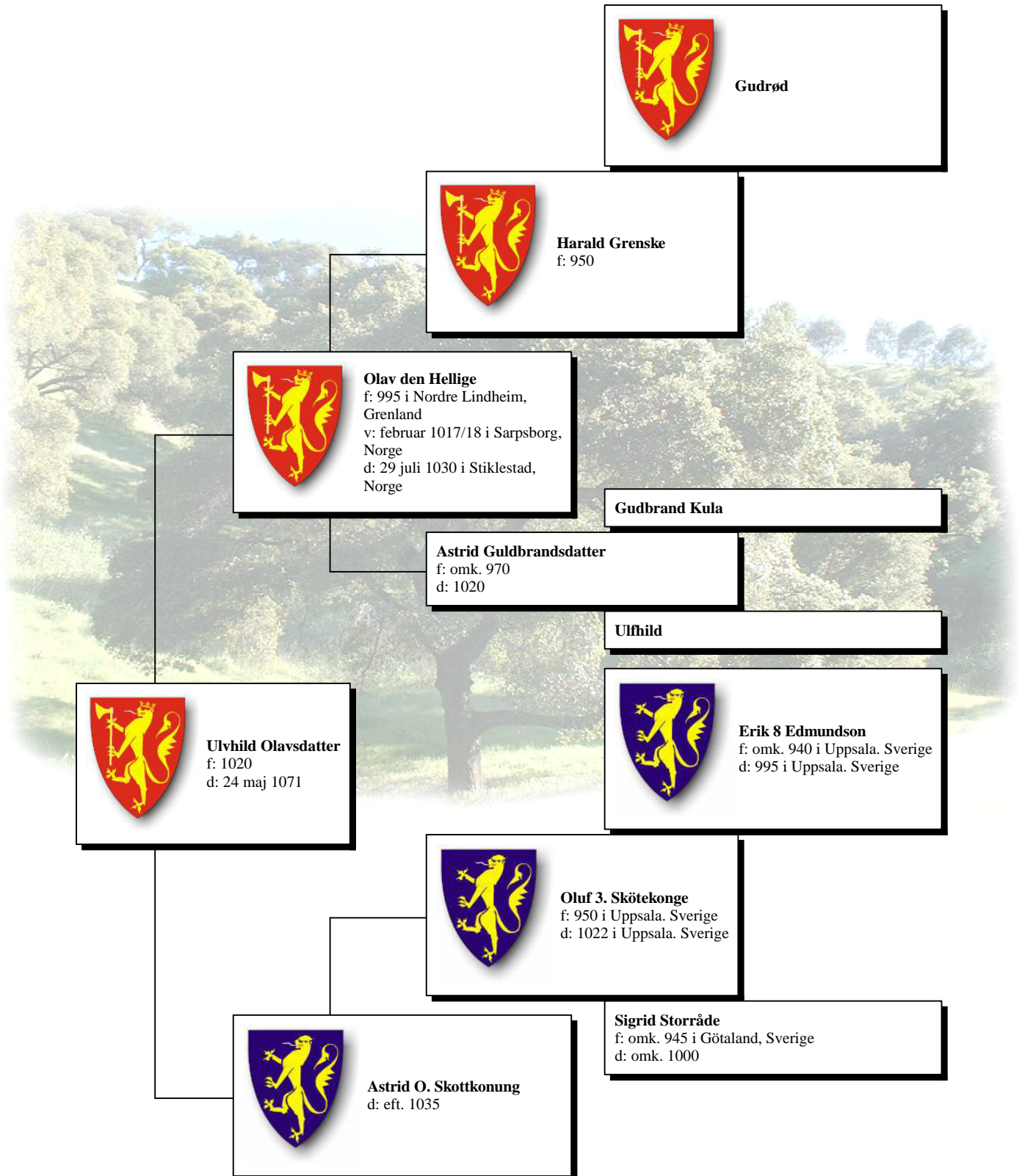
Adelheid
f: omk. 1030
d: 28 marts 1100

Fort. s. 18 ◀

Adele af Louvain
d: omk. 1083

Forfædre til Ulvhild Olavsdaughter

Fra Wikipedia:

Olav II (Haraldsson) den Hellige (Oláfr hinn helgi) * 995; † 29. juli 1030 i Slaget ved Stiklestad. Han var Norges konge fra 1015 til 1028. Han blev også i sin levetid kaldt Olav den Digre. Olav II blev kåret som helgen 1031 og anerkendt af den Romerskkatolske kirke og Den ortodokse kirke. Hans dødsdag den 29 Juli fejres i nutiden stadig som folkefester i Norge og på Færøerne.

Begyndelsen

Han var født på Ringerike, og var søn af Harald Grenske, og dermed tipoldebarn af Harald Hårfager. Hans mor var Åsta Gudbrandsdatter.

Harald Grenske døde da Åsta var gravid med Olav. Hun giftede sig senere med storbonden Sigurd Syr, som var en fredelig, klog og lovkyndig mand.

I 12 års alderen drog han ud på sit første vikingetogt til den østlige del af Østersøen. Med aner fra Hårfagre-ætten havde han både vildskab, grådighed, hævnlyst, grusomhed, men også mere positive egenskaber som evnen til at organisere, styre og samle.

Senere tog han på togter til landene omkring Østersøen. Under et af togterne mødte han i Danmark jomsvikingen Torkjell Høge, som han allierede sig med. Derefter hærgede de sammen i England, hvor de bl.a. forgæves angreb London. I 1011 indtog de Canterbury.

Sigurd Syr, Åsta, Olav og Rane Krigeren Olav taler på Tinget ved Hundtorp Slaget ved Stiklestad Olav så det som et kald at samle Norge til et rige, ligesom sin forfader Harald Hårfager gjorde. På vej hjemover - efter et togt til det sydlige Spanien - overvintre han hos hertug Richard 2. af Normandiet i det nordøstlige Frankrig. Denne region havde normannerne (norske og danske vikinger) erobret i 881, og de fik lov til at beholde området ved at forpligte sig til ikke at angribe resten af landet. De skulle også forsvare landet mod fremmede magter.

På vej hjem mod Norge tog han til England, hvor han i 1014 hjalp anglo-sakserkongen Adalred II med at erobre London fra danerne, og rev i den anledning London broen ned. Den engelske børnesang "London Bridge is falling down" kan have sine rødder i denne hændelse. Olav blev rigt belønnet af Adalred for hjælpen at han i stedet for sit langskib købte et handelsskib og i 1015 kom han tilbage til Norge sammen med 4 medbragte engelske biskopper.

Tilbagekomsten

Olav kom tilbage til et religiøst splittet Norge. Efter Olav Tryggvasons død ved Slaget ved Svold blev Norge delt mellem sejerherredne: dansk kongen, svensk kongen og ladejarlene. I datidens Norge tjente man først og fremmest familien som blev styret af familiens mandlige overhoveder. Blodhævn var almindeligt. Det var svært at forene riget, og der var ingen grobund for indføringen af kristendommen. Imidlertid var ætsamfunnet i tilbagegang. Landet havde udviklet sig hen til et land med bygder og småriger, med høvdinge og småkonger. herredsting og lagting var også etableret. Alligevel skulle det blive svært at kristne og forene landet, der blev regeret af jarle og høvdinge som Erling Skjalgsson, Kalv Arneson, Hårek på Tjøtta og Tore Hund som først og fremmest tænkte på ættens fremgang.

Noget af det første Olav gjorde, var at tage Erik Jarls (963 - 1024) søn, Håkon til fange, og bortvise ham til England, hvor hans far Eirik jarl boede.

Derefter begyndte han arbejdet med at udvide sin magt, ved først at blive småkonge i sin hjemstavn Opplandene (distrikterne nord for Oslo Fjord). Kristaniseringen ventede han med. Efter slaget mod Svend Jarl i Langesundfjorden blev han konge over Viken og Agder. Derefter tog han til Trøndelag, hvor han blev kronet til konge, og senere også i Inntrøndelag. På rejsen mod syd blev han i det ene ting efter det andet også kronet. Dermed var han snart konge over det sydlige Norge. Han sluttede fred med svenskerkongen, og som en del af aftalen giftede han sig med hans datter. Men inden brylluppet fandt sted havde svensk kongen giftet hende bort til fyrst Jaroslav i Novgorod. For at bøde på dette rejste den svenske konges anden datter til Norge og giftede sig med Olav. Efter brylluppet rejste Olav til Hålogaland (Nordnorge) og blev også der kronet, og var dermed i princippet konge over hele Norge. Landet styrede Olav fra Borg, (Sarpsborg), den by han selv grundlagde i 1016. Byen Borg blev Norges hovedstad, og kongen lod vold rundt om hele byen. Dele af volden findes den dag i dag.

Kristningen af Norge

Kristendommen havde på denne tid begyndt at få fodfæste i Norge, mange var kun kristne af navn, men fulgte ikke den kristne tro så nøje. Der var besluttet på lagtingene rundt i Norge at kristendommen skulle indføres. Nogen steder var det problematisk at kristne folket. Den islandske sagaskriver Snorri Sturluson beretter om folk som blev dræbt eller lemlæstet når de nægtede at skifte til den nye tro. Olav tog 4 biskopper med fra England. Den vigtigste af disse var biskop Grimkjell. Han var Olavs nærmeste i kirkesager.

[redigér] Litteratur

Lidén, Anne; Olav den Helige i Medeltida Bildkonst, Legendmotiv och attribut; Monographs. KVHAA. Stockholm 1999. Vitterhetsakademien. ISBN 91-7402-298-9. (Abstract and summary in English: Saint Olav in Medieval Pictorial Art. Narrative Motifs and Attributes.) Passio Olavi - Lidings saga og undergjerningane åt den Heilage Olav; Oslo 1970.

ISBN 82-521-4397-0

Inger Jacobsdatter Friis i Norge

Afbildning af Hellig Olav i fødselskirken i Bethlehem.

Forfædre til Karen Bentsdatter Bille

Bent Torbernson Bille
f: omk. 1440
d: maj 1494

Fort. s. 25

Karen Bentsdatter Bille
f: omk. 1465
v: 1489
d: 1540

Oluf Stigsen Krognos
f: 1380 i Krabberup
d: 1426 i Raptagylt

Stig Olufsen Krognos
f: omk. 1400
d: 09 oktober 1461

Ellen Axelsdatter Thott

Magdalene S. Krognos
f: 1450

Thorkild Pedersen Brahe
d: eft. 1470

Barbara T. Brahe

Forfædre til Karen Bentsdatter Bille

Bent Jonsen Bille
f: 1344
d: 1442 i Allinde, Brorup,
Danmark

Torbern Bentsen Bille
f: 1410 i Allindemagle
d: 25 november 1465

Inger Galen
f: 1345 i Lyngbygaard,
Danmark
d: 1456

Bent Torbernson Bille
f: omk. 1440
d: maj 1494

Ove Jacobsen Lunge
f: omk. 1369 i Højstrup,
Lyderslev, Præstø amt,
Danmark
v: omk. 1398 i Sorø
d: 28 august 1460 i Højstrup,
Lyderslev, Præstø amt,
Danmark

Sidsel Ovesdatter Lunge
f: omk. 1410
d: 1503

Fort. s. 24

Maren Tygesdatter Basse
f: omk. 1369 i Basnæs,
Tjæreby, Sorø amt, Danmark
d: 1458

Forfædre til Oluf Stigsen Krognos

Stig Pedersen Krognos
f: før 1380 i Krabberup
d: eft. 1412

Fort. s. 27

Oluf Stigsen Krognos
f: 1380 i Krabberup
d: 1426 i Raptagylt

Peder Godov
f: omk. 1290

Oluf Pedersen
f: omk. 1315
d: før 1348

Eva Olufsdatter Godov
f: omk. 1350

Peder Lauridsen Panter
d: eft. 1360

Sophie Pedersdatter Panter
d: 1389

NN Andersdatter af Alerup

Forfædre til Oluf Stigsen Krognos

Stig Pedersen Krognos
f: 1274
d: 05 april 1353 i Torgætorp,
Harager herred, Skåne

Peter Styggesen Krognos
f: 1306 i Krabberup
v: 1325
d: eft. 1365 i Krabberup

Sophie
f: 1274

Stig Pedersen Krognos
f: før 1380 i Krabberup
d: eft. 1412

Christoffer 2
f: 29 september 1276 i
Avsbjerg, Sjørslev, Viborg amt,
Danmark
v: 1296
d: 02 august 1332 i Nykøbing

Regitze C. Løvenbalk
f: 1300 i København
d: 1375 i Krabberup

Fort. s. 26

Inge Iversdatter Lunge
f: 1275 i Avnsbjerg, Sjørslev,
Viborg, Danmark
d: 1300

Noter for Christoffer 2

Christoffer II (1276-1332), Konge af Danmark (1320-26 og 1329-32), søn af Erik V, Hertug af Estland 1303 og af Halland 1306 under broderen Erik Menveds regering, mod hvem C. gentagne gange konspirerede, til han 1315 måtte gå i landflygtighed. Måtte, for at blive konge, 1320 underskrive en håndfæstning, der på væsentlige punkter indskrænkede hans magt. C. brød dog snart håndfæstningen, fortsatte Erik Menved's kostbare udenrigspolitik, pålagde nye trykkende skatter og viste sig ganske uordholdende. Da Fyrst Vitslav III af Rügen og Hertug Erik II af Sønderjylland døde 1325, forsøgte C. at indlemre begge Len, men veg tilbage for Grev Gerhard III af Holsten's energiske optræden på Erik II's umyndige søn Valdemar's vegne. Stormændene i Danmark trådte i forbindelse med Greven, og et oprør 1326 tvang C. og hans søn og Medkonge Erik (VII) til at forlade landet, medens Valdemar (III) blev konge under Grev Gerhard's formynderskab. Tre år senere lykkedes det C. at få sit rige igen ved Grev Johan III af Holsten's hjælp og Grev Gerhard's passivitet, men størstedelen af riget gik som pantelen til greverne og forskellige andre stormænd, C. havde måttet vinde. Et forsøg på, i forbund med Grev Johan, at bekæmpe Grev Gerhard, førte til C.'s fuldstændige nederlag på Lo Hede 1331, hvor Erik faldt og C.'s næstældste søn Otto blev fanget. C. tilbragte sit sidste år på Grev Johan's besiddelser på Lolland. C. var gift med Eufemia af Pommern, havde sønnerne Erik, Otto og Valdemar, samt datteren Margrethe, der ægtede Kejser Ludvig's søn Markgreve Ludvig af Brandenburg. C. havde med en adelsdame af slægten Lunge to børn: Datteren "Frøken" Regitze og sønnen Erik.

Nu må vi se at komme tilbage til Danmark. Gorm den Gamles forfædre kendes ikke. Men allerførst et resumé af de forskellige linjer, der udgår fra Kongeslægten.

1. og 2. linie går via Kong Abel og Mechtilde til deres søn Erik og hans søn igen, Erik Eriksen Langben, ned til Niels Eriksen Gyldenstjerne (Gyldenstjerne var som Løvenbalk og senere Gyldenløve tilnavn til uægteskabelige børn af kongelig byrd, såkaldte naturlige kongebørn). Herfra går så en linie via Henrik Gyldenstjerne, en anden via Elsebe Rosenkrantz til vores Friiser.

3. linie går via Christoffer den 1. og Margrethe Sambiria (Sprænghest) til Erik Klipping og Agnes til Christoffer den 2., som med Inger Iversdatter Lunge fik Regitze Christoffersdatter Løvenbalk. Hun blev gift med Peder Styggesen Krognos og derved fortsætter Linien til vores Friiser en gang til.

Linie nummer 4 går via Signe Asbjørnsdatter gift med Skjalm Hvide til Asbjørn Ulfson Sprakling

Linie nummer 4 går via Signe Asbjørnsdatter gift med Skjalm Hvide til Asbjørn Ulfsen Sprakling

og videre til hans mor Estrid Svendsdatter, datter af kong Svend Tveskæg.

Linien til det norske kongehus og de russiske fyrster er omtalt andetsteds.

Når vi taler om Valdemarerne, må vi også have historien om Liden Kirstens grav på Vestervig kirkegård i Thy. Prins Buris var bror til Valdemar den Stores dronning Sofia. Han havde forelsket sig i kongens søster, Liden Kirsten, og kærligheden var gengældt. Da han bejlede, sagde Valdemar imidlertid nej. - Partiet passede ham ikke. Dronning Sophia var en smuk kvinde, men hendes hjerte var hårdt, og hun ønskede intet godt over Liden Kirsten, som hun misundte. Da kong Valdemar var draget på togt imod venderne, overtalte hun Buris til at forføre Liden Kirsten og foregøglede ham, at når Valdemar vendte hjem og fandt sin søster besvangret, blev han nødt til at give efter for giftemålsplanerne. Flere gange under felttoget nåede der bud fra dronningen til kong Valdemar, hvor hun berettede om hans søsters udsvævende liv med Buris, og at de ventede barn. Tre dage inden kongen nåede til Ribe, nedkom Liden Kirsten med en datter. Instinktivt følte hun, at det var klogest at undgå broderen, hvorfor hun flyttede til et lille hus i marsken. Dronningen, som stadig spillede under dække, var dog orienteret, og da Valdemar forlangte at se sin søster, viste hun hans mænd vej til hendes skjulested. Liden Kirsten førtes til Riberhus, hvor kongen havde indbudt til fest. Han så, at hun var ganske udmattet efter fødselen, men forlagte alligevel, at hun skulle træde dansen med ham. Så længe og så hastigt dansede han, at den arme pige fik en blodstyrning og døde i hans arme. Nu kom turen til prins Buris. Valdemar lod ham gribe og hans øjne stikke ud. Derpå blev prinsen kastet i fængsel, hvor han sad i nogle år. Liden Kirstens lig var ført til Vestervig kloster og blev begravet på kirkens nordside. Efterhånden forbarmede kongen sig så meget over Buris, at han lod ham flytte til Vestervig. Her blev bygget et lille hus til ham ved kirkemuren, og han blev tøjret med så lang en lænke, at han hver dag kunne famle sig ud til sin elskedes grav, hvor han sad dagen lang. Da Buris døde, blev han begravet i forlængelse af Liden Kirsten. En lang smal ligsten med to processionskors og en nu næsten udvisket skrift blev lagt over dem. Når der er bryllup i Vestervig, er det skik, at den lykkelige brud efter vielsen går ud på kirkegården og skænker sin brudebuket til de to, som først blev forenede i døden.

Forfædre til Christoffer 2

Erik 5 Klipping
f: 1249
d: 22 november 1286 i Finderup Lade, myrdet

Fort. s. 31

Christoffer 2
f: 29 september 1276 i Avsbjerg, Sjørslev, Viborg amt, Danmark
v: 1296
d: 02 august 1332 i Nykøbing

Albrecht 2
f: 1174 i Brandenburg
d: 25 februar 1218/19 i Lehnin

Johan I af Brandenburg
f: 1213 i Brandenburg
v: 07 maj 1255
d: 04 april 1266 i Brandenburg, begravet Kloster Chorin

Mechtild
f: 1185 i Groitsch, Leipzig, Tyskland
d: 1255

Agnes af Brandenburg
f: 1257 i Brandenburg
d: 29 september 1304 i Ringsted, Sorø amt, Danmark

Albrecht
f: 1200 i Saxon
v: 1222 i Wien
d: 08 november 1261

Jutta af Saksen
f: 1222 i Wittenberg, Saxon
d: 23 december 1285

Agnes af Babenberg
f: 19 februar 1204/05 i Wien, Østrig
d: 29 august 1226

Forfædre til Christoffer 2

Valdemar Sejr
f: 21 juni 1170
v: 18 maj 1214
d: 28 april 1241 i Vordingborg,
Sjælland

Christoffer 1.
f: omk. 1219
v: 1248
d: 29 maj 1259 i Ribe, forgivet

Berengaria
f: omk. 1194 i Portugal
d: 27 marts 1221 i Ringsted,
Danmark

Erik 5 Klipping
f: 1249
d: 22 november 1286 i Finderup
Lade, myrdet

Sambor 2
f: 1204 i Gdansk, Polen
v: 1229 i Lubiszewo, Gdansk,
Polen
d: 13 november 1278

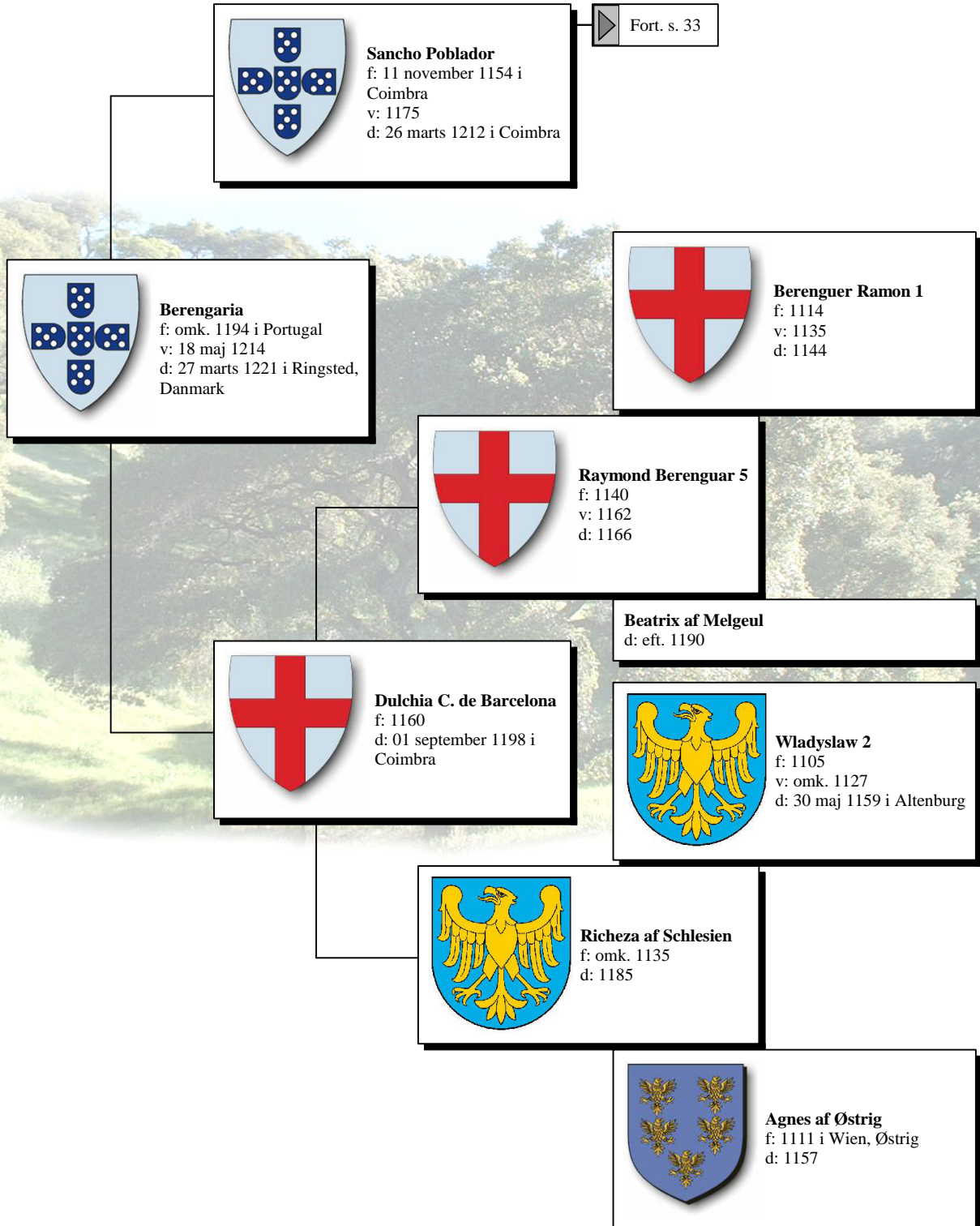

Margrethe S. Pommerellen
f: 1233 i Lubiszewo, Gdansk,
Polen
d: 02 december 1283 i
Rostock

Fort. s. 30

Ukendt

Forfædre til Berengaria

Forfædre til Berengaria

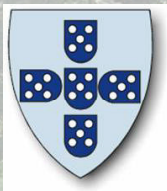
Henri de Bourgondia
f: 1066 i Dijon
d: 1112 i Astorga, Galicien

Affonso 1. de Portugal
f: 1110
v: 1146
d: 1185

Theresia
f: 1070
d: 01 november 1130

Sancho 1. Martino o Poblador
f: 11 november 1154 i Coimbra
v: 1175
d: 26 marts 1212 i Coimbra

Amadeus 2
f: omk. 1095

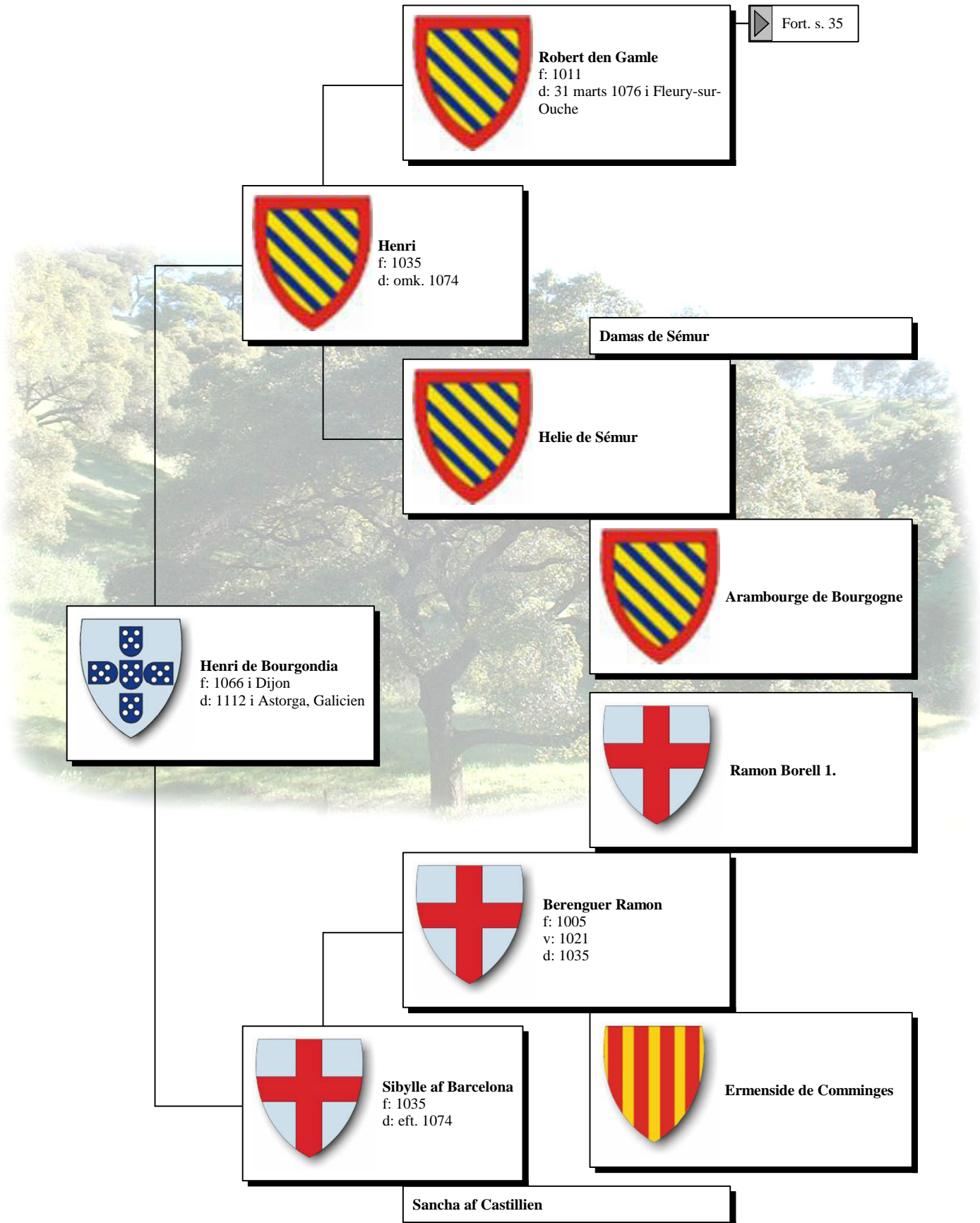
Mafalda
f: omk. 1125
d: 11 december 1157 i Coimbra

Fort. s. 32

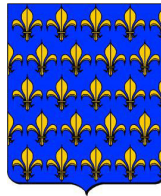

Mathilda d'Albon
d: eft. 1145

Forfædre til Henri de Bourgondia

Forfædre til Henri de Bourgondia

Robert Capet

f: 27 marts 972 i Orleans,
Frankrig
v: 1003
d: 1031 i Grundlægger af huset
Bourgogne.

Robert den Gamle

f: 1011
d: 31 marts 1076 i Fleury-sur-
Ouche

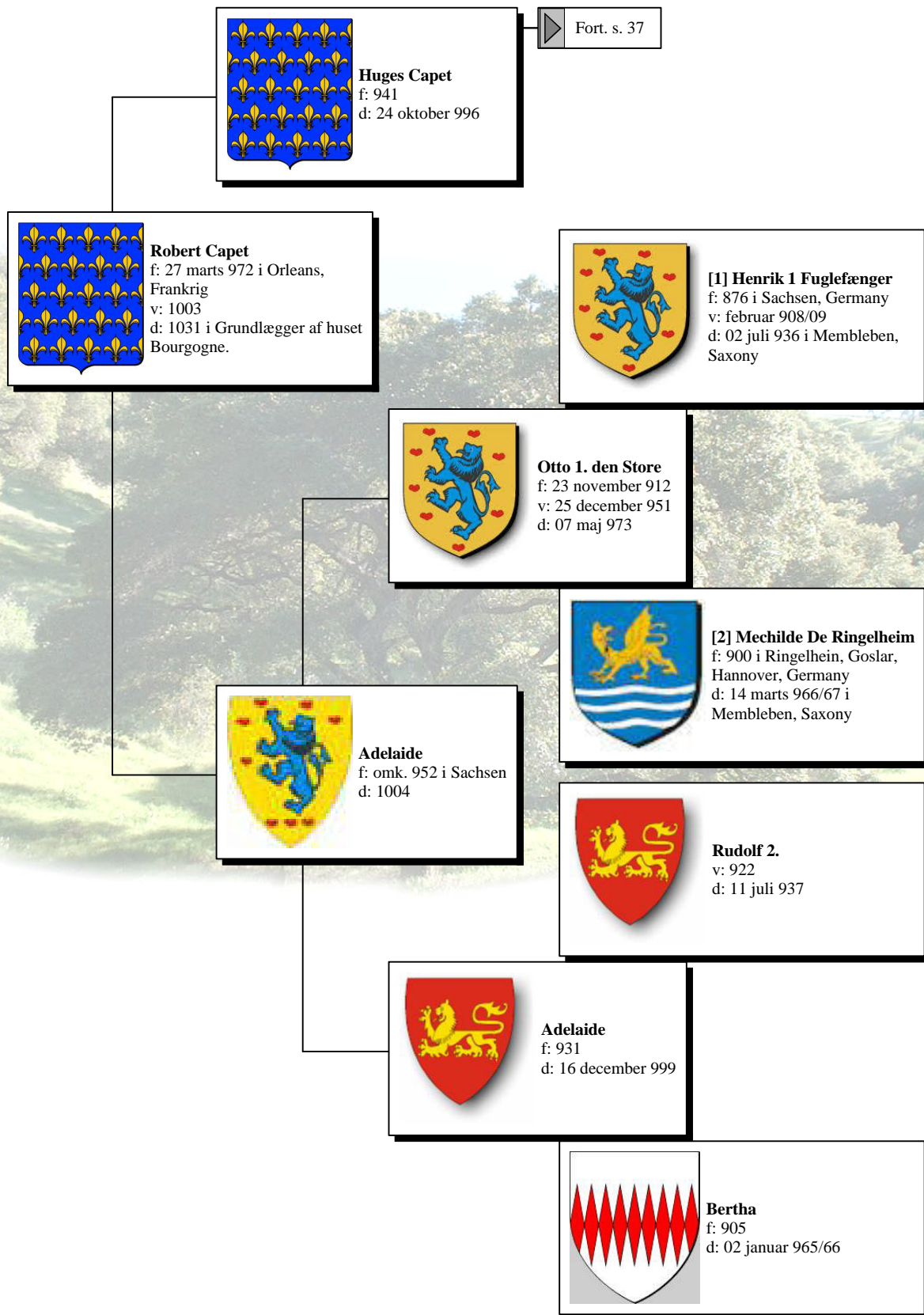
Constance

f: 974
d: 1032 i Melun, Seine et
Marne, Frankrig

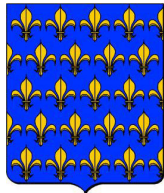
Fort. s. 34

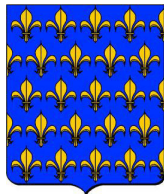
Forfædre til Robert Capet

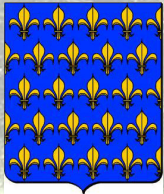
Forfædre til Robert Capet

Robert I
f: 866
d: 15 juni 923

Hugues le Grand
f: omk. 895
d: 16 juni 956

Huges Capet
f: 941
d: 24 oktober 996

[1] Henrik 1 Fuglefænger
f: 876 i Sachsen, Germany
v: februar 908/09
d: 02 juli 936 i Memleben, Saxony

Hedwig
f: 922
d: 10 maj 965

Fort. s. 36 ◀

[2] Mechilde De Ringelheim
f: 900 i Ringelheim, Goslar, Hannover, Germany
d: 14 marts 966/67 i Memleben, Saxony

Henrik Fuglefænger

Fra Wikipedia, den frie encyklopædi

Henrik 1. (* 876 † 2. juli 936 også kaldet Henrik Fuglefænger (Heinrich der Vogler) var hertug af Sachsen fra 912 og konge af det østfrankiske rige fra 919 til sin død. Først i løbet af det 11. århundrede blev Det tyskes rige omtalt.

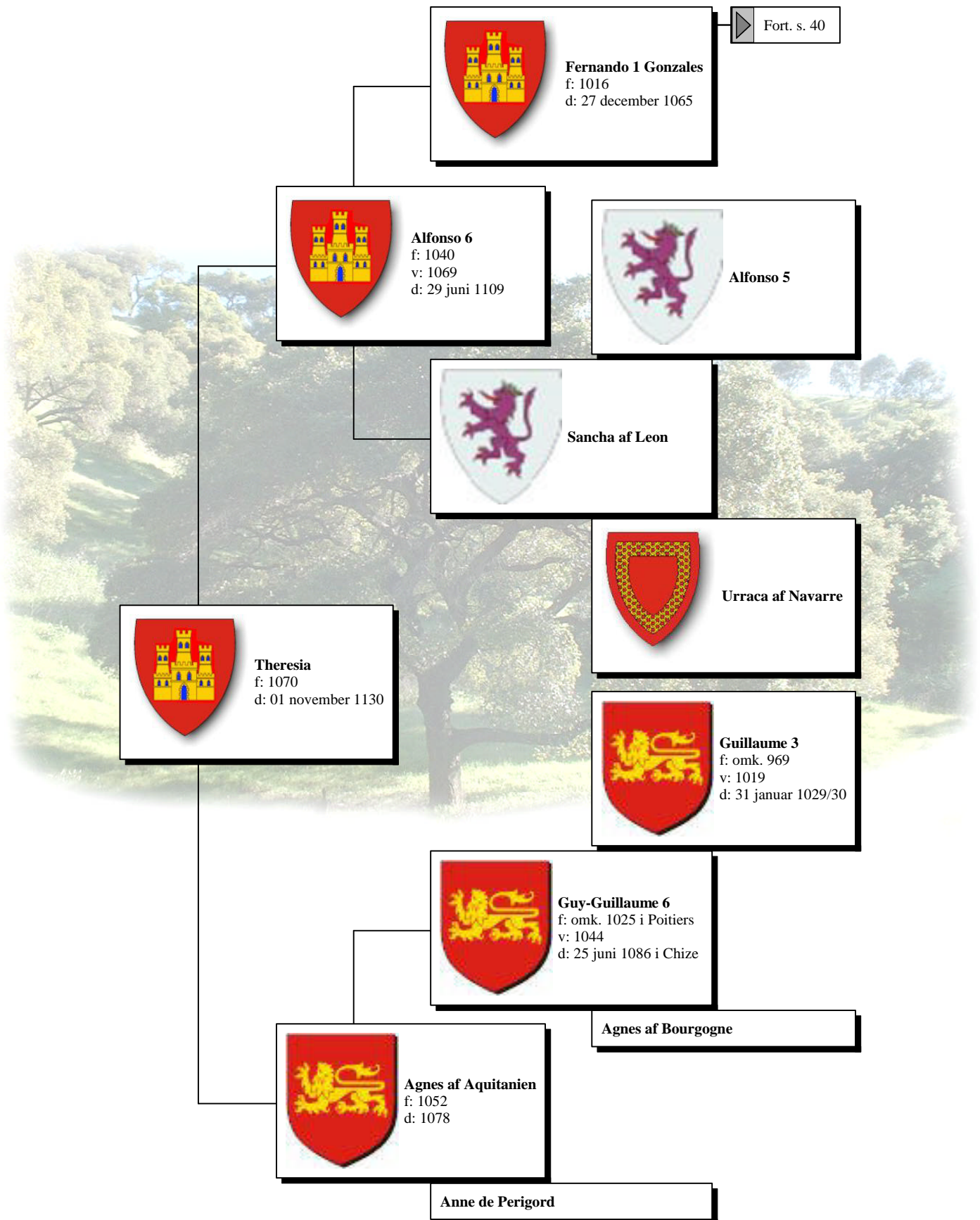
Hertug Henrik af Sachsen, som også havde Thüringen under sig, blev valgt af frankerne og sachserne til konge af det østfrankiske rige 919. Senere sluttede svaberne og bayrerne sig til valget, og det lykkedes ham at få Rhinområdet under sin krone.

Henrik nedstammede fra det liudolfingske dynasti , som var en sachsisk adelsslægt, der førte sine aner tilbage til den hertug Widukind , som var Karl den Stores modspiller. Henriks far var Otto af Sachsen , som grundlagde det ottonske dynasti.

Henrik blev efterfulgt af sin søn, kong Otto den Store.

Som det ses af aneskemaet står Henrik Fuglefænger to steder, såkaldt anetab. Det sker, når en fætter og kusine gifter sig og får børn. For øvrigt optræder Henrik Fuglefænger flere gange blandt forfædrene.

Forfædre til Theresia

Forfædre til Theresia

Sancho 3 den Store

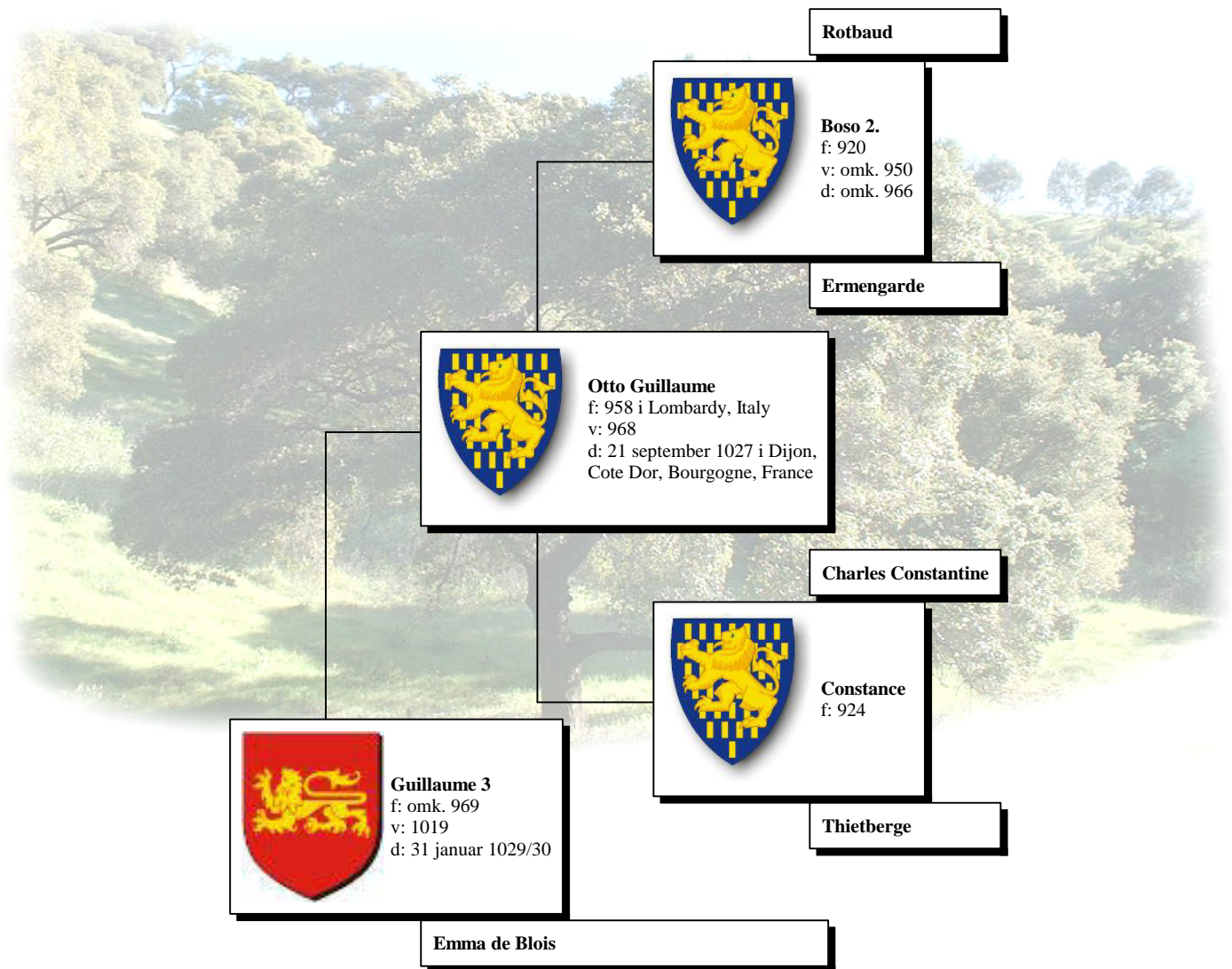
Fernando 1 Gonzales
f: 1016
d: 27 december 1065

Fort. s. 39

Munia Mayor af Castillien

Forfædre til Guillaume 3

Rollo (also called Rolf or Rou; sometimes spelled Hrolf; in French, Rollon; known as "the walker" or "Gangler" or Ganger; sometimes called Robert and sometimes known as Rollo the Viking) was the Scandinavian raider who founded the French duchy of Normandy.

Leaving Norway to embark on pirating expeditions and raid England, Scotland, and Flanders, Rollo headed into France around 911 and settled along the Seine, besieging Paris. Charles III (the Simple) of France was able to hold Rollo off for a while, but he eventually negotiated a treaty to stop him. The treaty of Saint-Clair-sur-Epte gave Rollo part of Nuestria in return for his agreement that he and his fellow Vikings would stop pillaging any further in France.

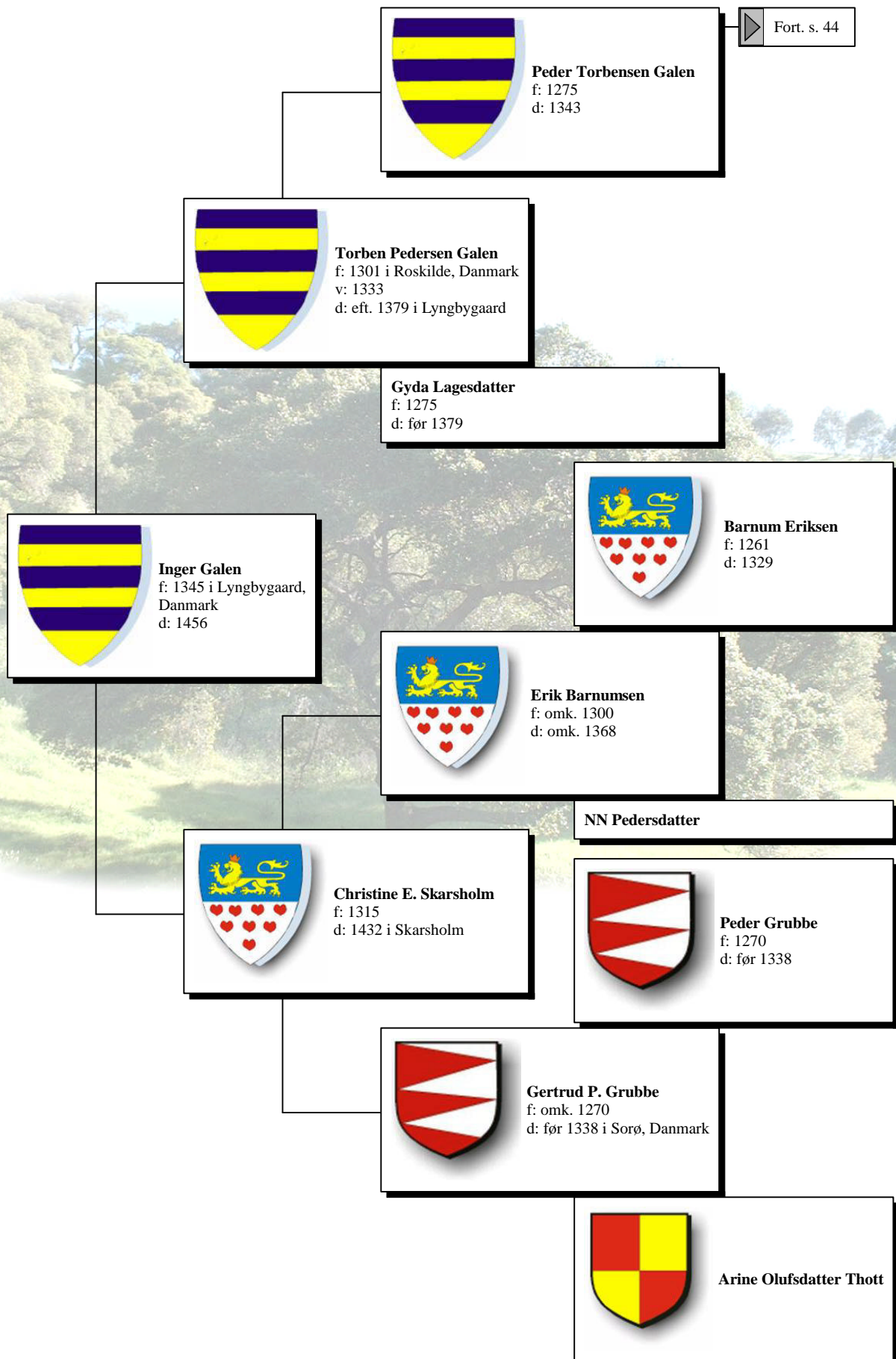
Because the region was settled by Northmen or "Normans," the territory took on the name "Normandy," and Rouen became its capital. Before Rollo died he turned over the governance of the duchy to his son, William I (Longsword).

A rather questionable biography of Rollo and other dukes of Normandy was written in the eleventh century by Dudo of St. Quentin.

En kopi af statuen i Rouen (meget beskadiget af krigen) findes i Ålesund, en anden i Fargo i North Dakota, USA,

Forfædre til Inger Galen

Forfædre til Inger Galen

Torben Jonsen Galen
f: 1251
v: 1271
d: 1299

Peder Torbensen Galen
f: 1275
d: 1343

Fort. s. 43

Christine J. Sjællandsfar
f: 1250
d: 1316

Forfædre til Barnum Eriksen

Erik Knutsen
f: omk. 1230
d: 1304 i Ringsted, Danmark

Fort. s. 46

Barnum Eriksen
f: 1261
d: 1329

Bernhard
f: 1140
d: 09 februar 1210/11

Albrecht
f: 1200 i Saxen
v: 1222 i Wien
d: 08 november 1261

Judyta
f: 1154
d: 12 december 1201

Elisabeth
f: før 1226 i Wittenberg, Saxen
d: 1306

Leopold 6
f: 1176
d: 28 juli 1230 i San Germano

Agnes af Babenberg
f: 19 februar 1204/05 i Wien, Østrig
d: 29 august 1226

Theodora Angelina
f: 1179 i Konstantinopel, Byzants, nu Tyrkiet
d: 23 juni 1246

Forfædre til Barnum Eriksen

Valdemar Sejr
f: 21 juni 1170
d: 28 april 1241 i Vordingborg,
Sjælland

Knud af Blekinge
f: omk. 1205
d: omk. 1260

Helena Gutormsdatter
f: 1150 i Roskilde,
Copenhagen, Denmark
d: 1211 i Fjenneslev, Sja,
Denmark

Erik Knutsen
f: omk. 1230
d: 1304 i Ringsted, Danmark

Swatopolk af Pommerellen
f: 1200
d: 10 januar 1264/65

NN Svantepolk

Fort. s. 45

Ephrosyne
d: 23 august 1235

Forfædre til Valdemar 2. Valdemarsen Sejr

Valdemar 1 den Store
f: 14 januar 1130/31
v: 1157
d: 12 maj 1182 i Vordingborg

Fort. s. 48

Valdemar Sejr
f: 21 juni 1170
d: 28 april 1241 i Vordingborg,
Sjælland

Gleb
d: 1119 i Fængsel

Volodar
v: eft. 18 maj 1136
d: 1167

Sophia af Minsk
f: omk. 1141 i Novgorod,
Rusland
d: 05 maj 1198 i Roskilde

Boleslaw 3 Krzywousty
f: 20 august 1085 i Krakow
v: 11 november 1115
d: 28 oktober 1138

Richitza
f: 12 april 1116 i Polen
d: eft. 25 december 1185

Sbylava af Kief
d: 1124

Forfædre til Valdemar 2. Valdemarsen Sejr

Erik 1. Ejegod
f: 1056 i Slangerup, Sjælland
v: før 1086
d: 10 juli 1103 i Paphos,
Cypern

Knud Lavard
f: 12 marts 1094/95 i Roskilde,
Sjælland
v: 1117
d: 07 januar 1130/31 i
Haraldsted, dræbt i nærheden

Bodil Thrugotsdatter
f: 1056
d: 1103 i Oliebjerget,
Jerusalem, Israel

Valdemar 1 den Store
f: 14 januar 1130/31
v: 1157
d: 12 maj 1182 i Vordingborg

Mstislav 1. Vladimirovitsch
f: 1074 i Kiev, Ukraine
v: før 1095
d: 15 april 1132 i Kiev,
Ukraine

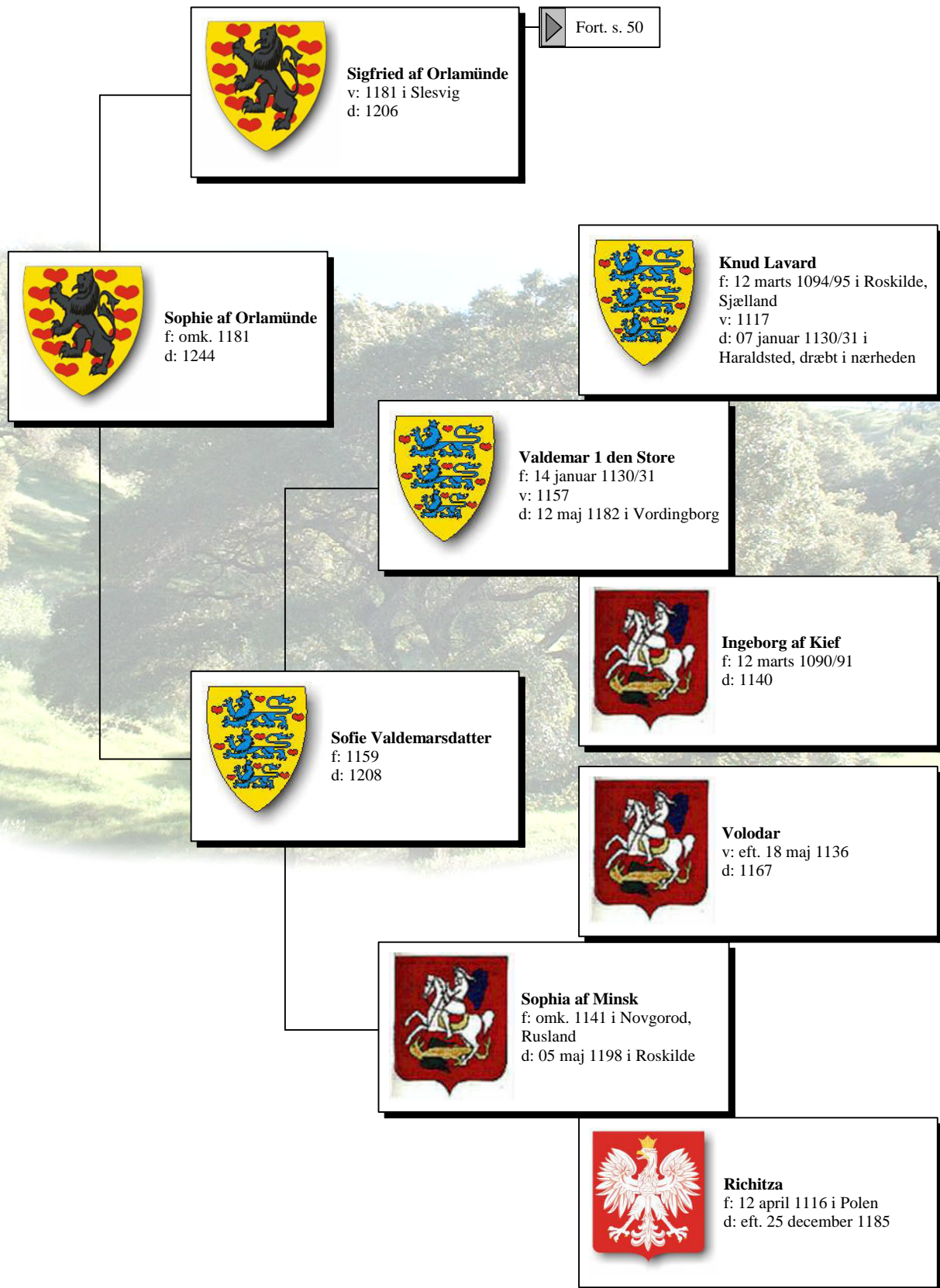
Ingeborg af Kiev
f: 12 marts 1090/91
d: 1140

Fort. s. 47

Christine
f: 1075 i Uppsala, Sverige
d: 18 januar 1120/21 i Kiev,
Ukraine

Forfædre til Sophie af Orlamünde

Forfædre til Sophie af Orlamünde

Albjert B. Sachsen
f: omk. 1097
d: 18 november 1170 i
Rudolfstadt

Herman von Orlamünde
f: omk. 1100
d: 1176

Sigfried af Orlamünde
v: 1181 i Slesvig
d: 1206

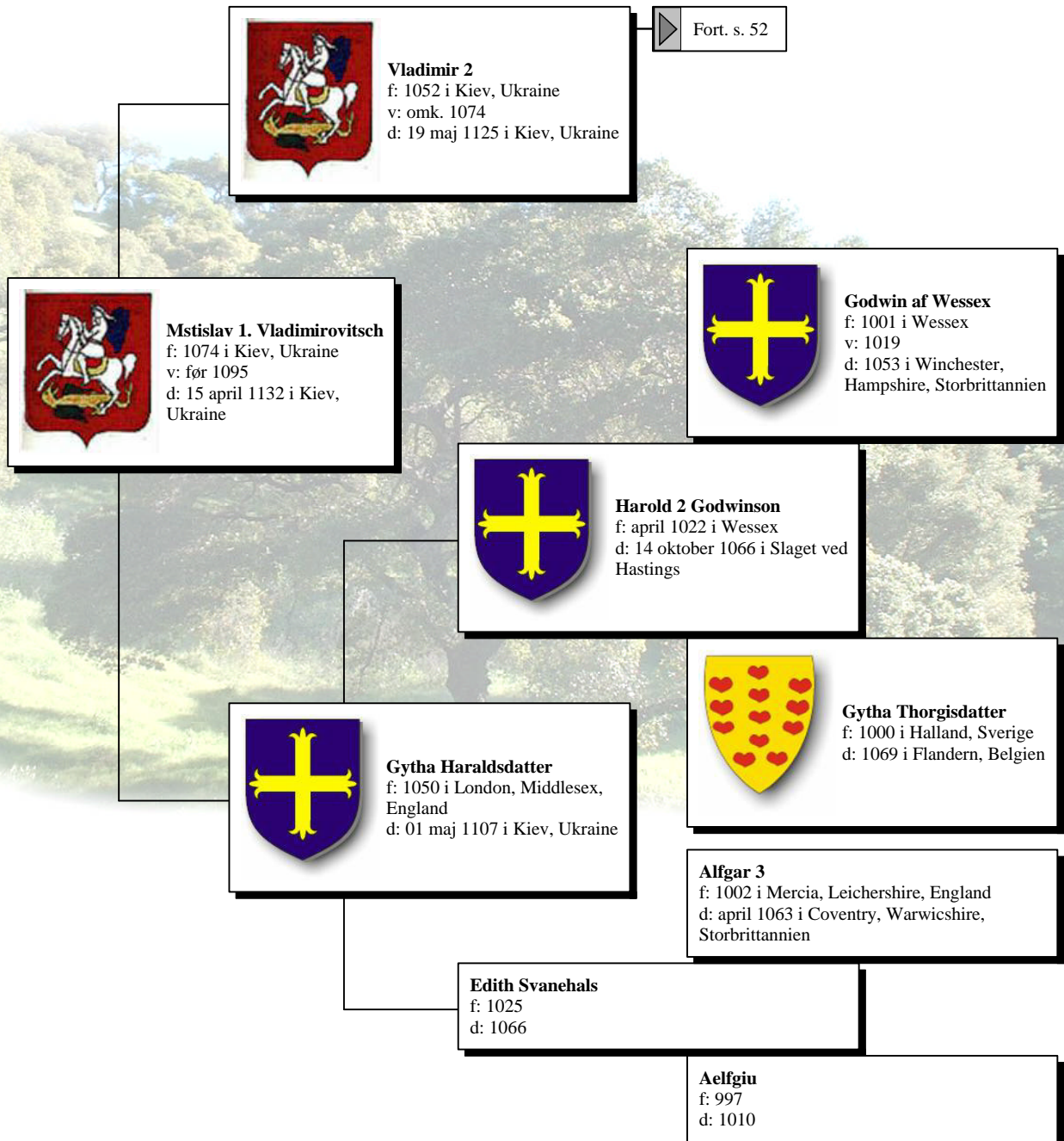
Sophie von Winzenburg
d: 25 marts 1160

Fort. s. 49

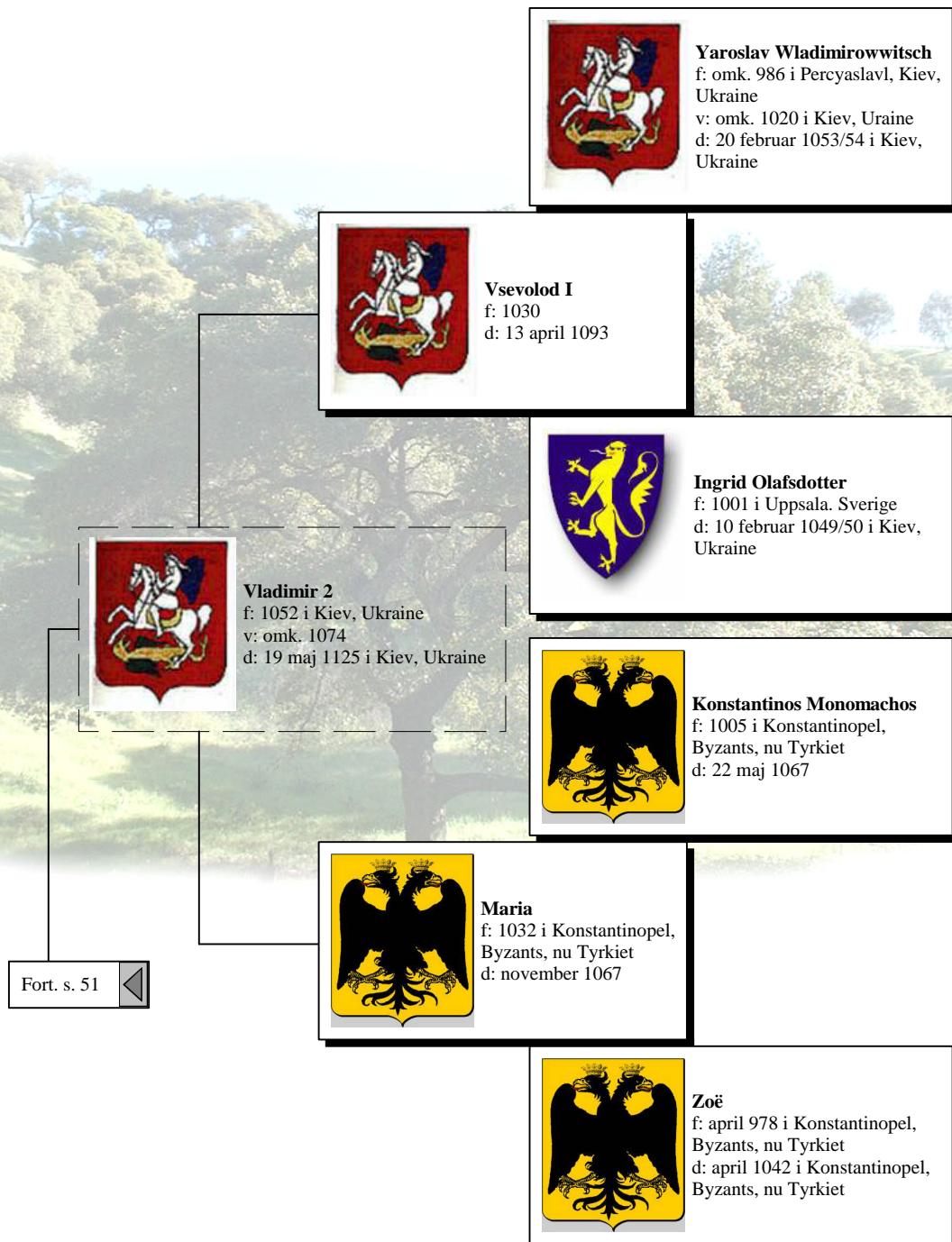

Adelheid
f: omk. 1130

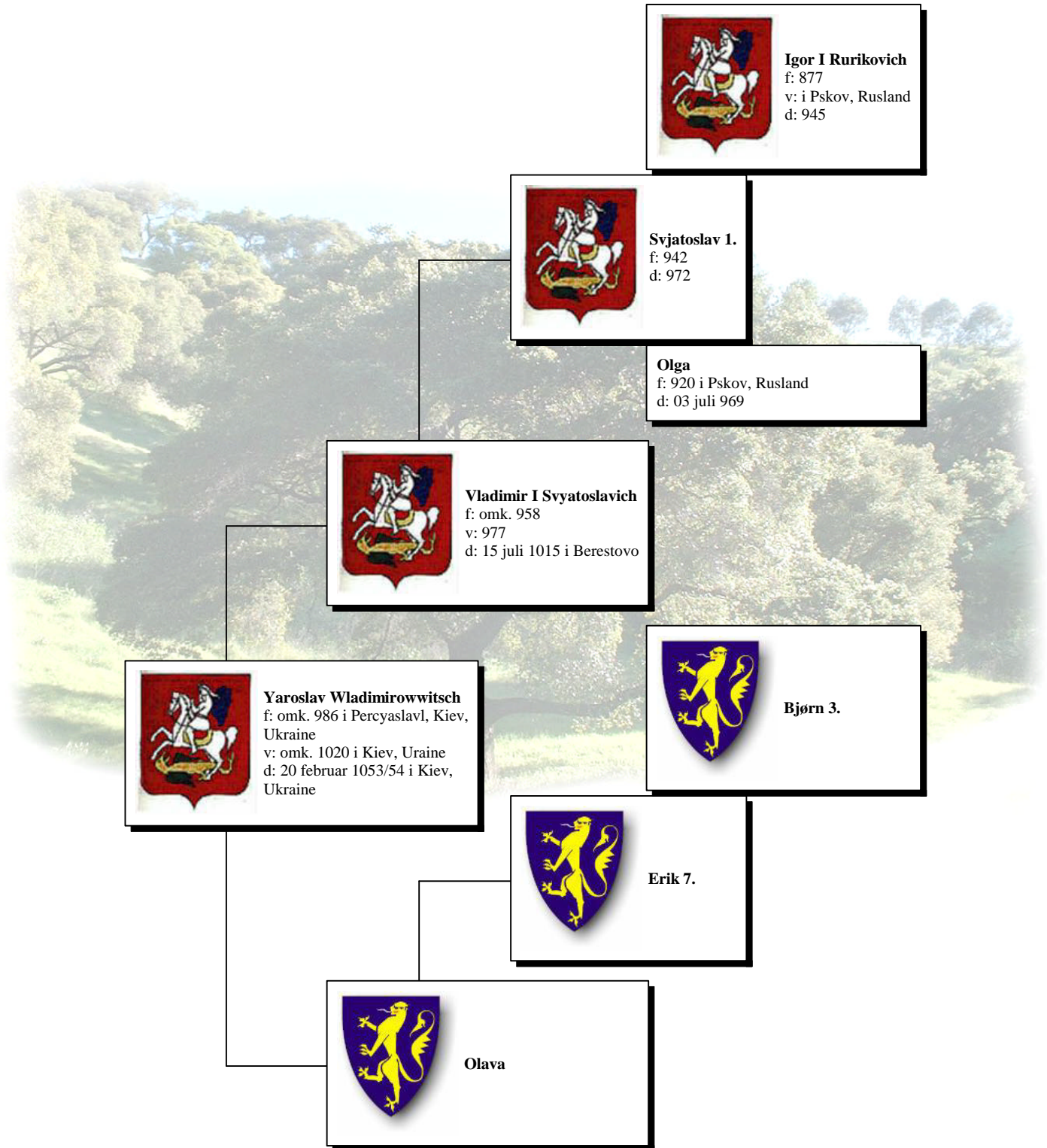
Forfædre til Mstislav 1. Vladimirovitsch

Forfædre til Mstislav 1. Vladimirovitsch

Forfædre til Yaroslav 1 Wladimirowwitsch

Så er vi vist kommet langt tilbage i historien.

Hermed en gren i det russiske, dengang var det fyrsterne af Kiev, der styrede. Der var tæt forbindelse til Skandinavien. Vi starter med Knud Lavards kone, prinsesse af Kiev, Ingeborg Mstislava. Som det ses kommer vi både til England og Sverige. Til sidst ender vi ved sagnkongen Ragnar Lodbrog, som du kan læse om hos Saxo i hans krønike om Danernes heltebedrifter.

I katedralen i Kiev findes nogle familieportrætter, blandt andet nedenstående:

Disse fire kvindefigurer i Hagia Sofia i Kiev menes at forestille Jaroslav den vises og dronning Ingegerds døtre. Den ældste er så Ellislav (Jelisavata), som i 1045 -20 år gammel - blev gift med Harald Hårderåde. Den næste i rækken blev gift med Henrik 1. af Frankrig og den tredje er Anastasia, der blev gift med Andreas 1. af Ungarn.

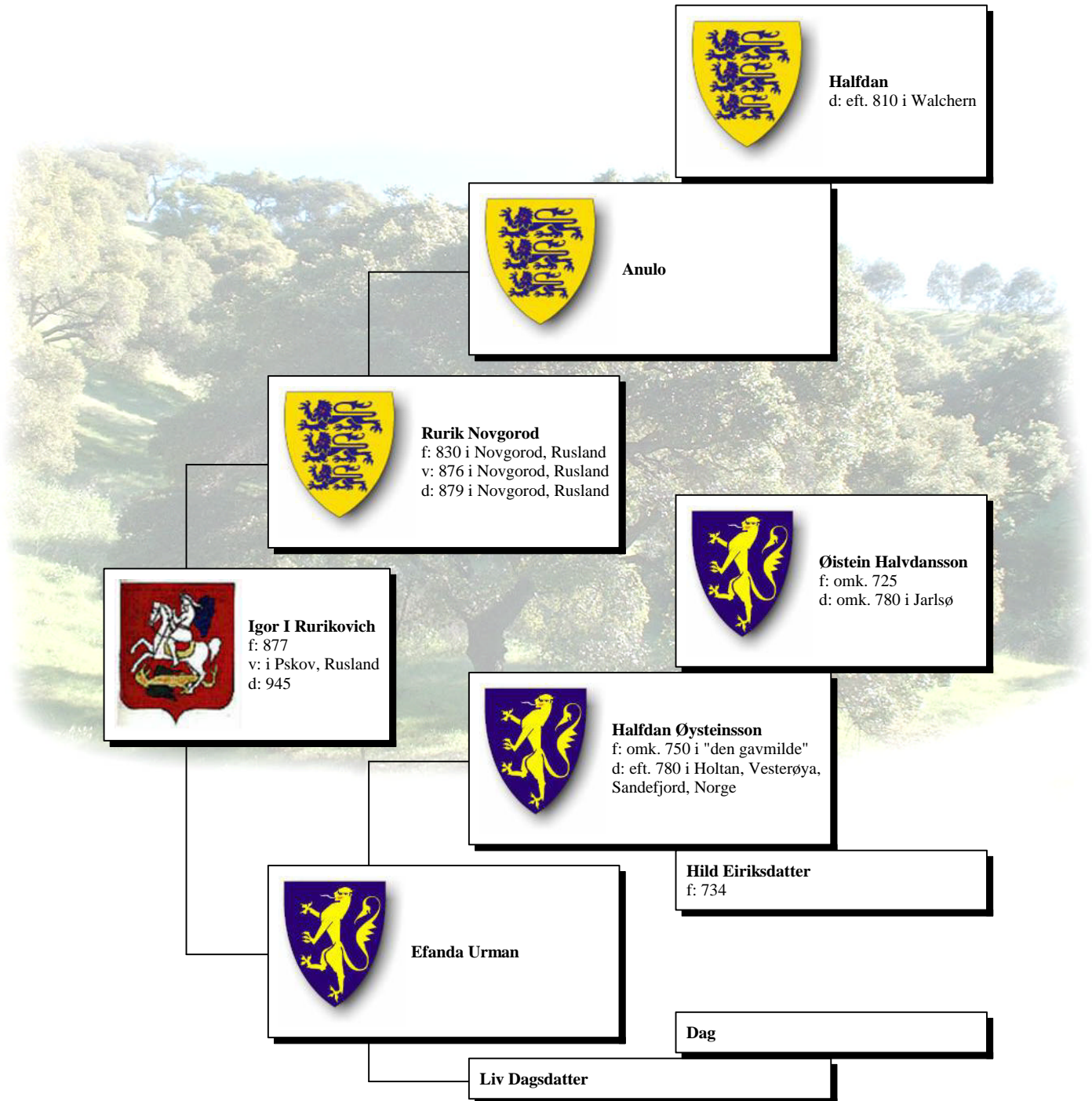

Et andet aneporætræt stammer fra Hagia Sofia i Byzantz, nu Istanbul.

Mosaikken er fra ca. 1030 og forestiller den blonde Zoë, kejserinde af Byzantz. Hun var, som det kan ses meget smuk og brugte megen tid på sit udseende. Hun var gift mange gange med mange forskellige kejsere, hvoraf vores ane blot er een.

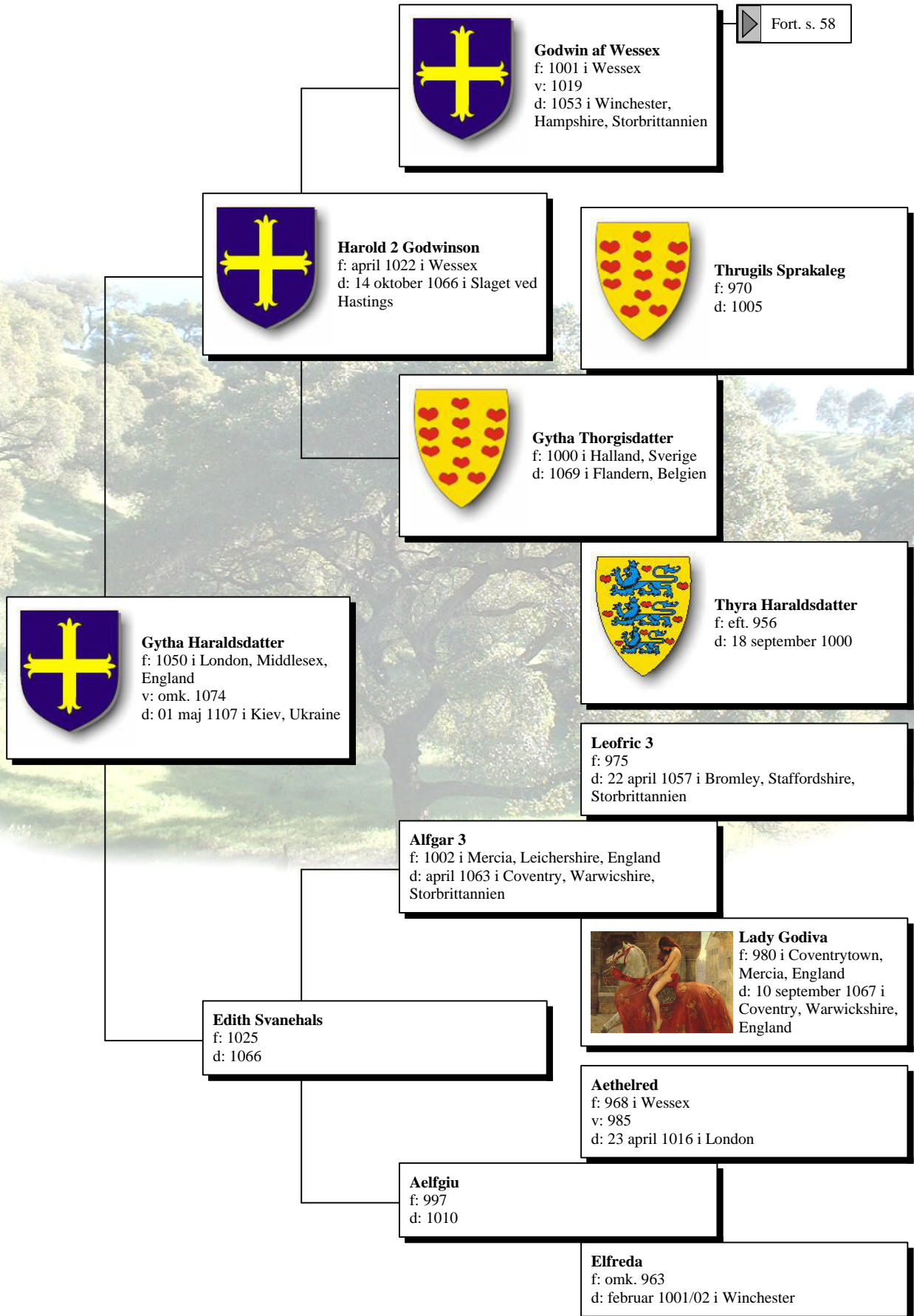
Forfædre til Igor I Rurikovich

Rurik - a red-headed Viking - thus called the RUS (red) was probably born in Denmark. Son of King Haarik, Rurik Led the invasion into what became "RUS-SIA." (or land of the Red). In Henrikson's Chronicles, he states "According to the Russian Nestor chronicle in 862, a prince named Rurik came from the other side of the (North) sea, and founded a kingdom with Novgorod as its center. Two of his companions, Askild and Dir, continued southward to Kiev and settled there, after which they made an unsuccessful expedition to Constantinople. this chronicle, which calls Rurik's people the RUS (The Reds), and the invading Vikings VARJAGER, claims that the invaders originated the RUSSIAN (The RUS) empire." (Webster's Biog. Dict. = Rurik or Rurik d. 879 AD reputed founder of the Russian empire, said to have been a Scandinavian chief who conquered Novgorod ca 862. The house of Rurik was a Russian royal family, all descended from Rurik. Extinct in 1598. - page 1292.)

Rurik, the Dane, and a Viking, entered what became Russia in 850. He made himself ruler of Kiev. And became ancestor to many of the royal houses of Europe. Known as the "Rus" (red-headed), he was the founder of Kiev, and the beginning of "RUS-SIA." - "Reputed founder of the Russian Empire; said to be a Scandinavia chief who conquered Novgorod about 862. Established himself as Grand Prince of Novgorod. The "house of Rurik" was Russian Royal Family, which became extinct with the death of Fedor Ivanovich in 1598. Later, about 1115, a monk named Nestor, composed a chronicle on the Viking Rurik from Roslagen and his descendants. This account is said to be the only source of information concerning the origins of the Russian empire, and considered by some historians not to be entirely credible. Although other Viking Sagas bear out the beginnings. (Nestor (1056-1114) Russian monk and chronicler, in monastery at Kiev from 1073. Reputed first author of Russian chronicle of a national character. Websters Biog. Dict.)

Forfædre til Gytha Haraldsdatter

Forfædre til Gytha Haraldsdatter

Wulfnoth
f: 983
v: 1000 i Kent, Wessex,
Storbritannien
d: 1015 i Sussex,
Storbritannien

Godwin af Wessex
f: 1001 i Wessex
v: 1019
d: 1053 i Winchester,
Hampshire, Storbritannien

Fort. s. 57

Ukendt

Harold 2. Godvinson ([engelsk](#) : Harold Godwinson) (født [1022](#), død [14. oktober](#) var den sidste saksiske konge af [England](#). Han regerede fra [5. januar](#) 1066 til oktober samme år, da han blev dræbt i [slaget ved Hastings](#).

Harold var søn af [Godwin](#), den mægtige jarl af [Wessex](#), og [Gyða Þorkelsdóttir](#), som var barnebarn af den legendariske svenske viking [Styrbjørn Sterke](#) og tipoldebarn af [Harald Blåtand](#).

Da faren døde i [1053](#), blev Harold Godvinson jarl af Wessex, der dækkede en tredjedel af England i den sydlige del af landet. Det gjorde ham til den mægtigste mand i landet, bortset fra kongen.

Samling af magten

Harold fortstod faren som samlingspunkt for modstandskampen mod øget [normannisk](#) indflydelse i England. Han gik også i krig mod [Gruffydd ap Llywelyn](#), som havde erobret hele [Wales](#). Han sejrede over Gruffydd, som blev dræbt af sine egne mænd i [1063](#). Noget senere giftede Harold sig med hans enke, Edith, som var datter af jarlen af [Mercia](#). De fik to sønner, Harald og Ulf. Harold fik også flere børn med sin elskerinde, Ealdgyth (Edith) Svanehals.

I 1065 støttede Harold oprørere fra [Northumbria](#) mod sin bror, Tostig eller [Toste](#), som af den grund allierede sig med [Harald Hardråde](#).

Da [Edvard Bekenderen](#) døde den 5. januar 1066, hævdede Harold, at han var blevet lovet tronen på Edwards dødsleje. Han fik witenagemotet, kongens råd, til at godkende ham, og blev kronet næste dag.

Ydre trusler

Det tog ikke lang tid før landet blev invadert. Harald Hardråde gik i land i [Yorkshire](#) i [september](#). Han vandt [slaget ved Fulford](#) nær [York](#), men fem dage efter blev han slået af Harold Godwinssons engelske hær i [slaget ved Stamford Bridg](#).

Men i syd truede en ny fare. Hertugen Guillaume (senere kendt som [Wilhelm Erobreren](#)) af [Normandiet](#) mente også, at han var blevet lovet tronen, både af den forrige konge og den nuværende. Harold Godwinson skulle have sværget, at den engelske krone skulle gå til

Guillaume, efter hans skib var grundstøt i Normandiet i 1064 eller 1065.

Efter at have sejret over de norske, måtte Harold nu afværge normannerne. Han tvang sin hær til at marchere til [Sussex](#), hvor Guillaume og en hær på omkring syv hundrede var gået i land. De to hære mødtes [ved Hastings](#) den 14. oktober. Efter en hård kamp blev Harold dræbt. Traditionen og [Bayeuxteppet](#) siger, han fik en pil i øjet, noget som var en almindelig straf for dem, som begik mened. Hans ansigt var så skadet, at Edit Svanehals måtte identificere ham på kroppen.

Efter døden

En normannisk kilde hævder at Harold blev gravlagt med udsyn over sakserkysten, men det er mere sandsynligt, at han blev stedt til hvile i sin kirke i [Waltham Abbey](#) i [Essex](#).

En af Haralds døtre, [Gytha af Wessex](#), blev stammor til flere østeuropæiske dynastier, og på grund af dette bliver Harald regnet som [martyr](#) af den russiske ortodokse kirke med mindedag den [14. oktober](#).

Den dræbte konge blev også heltedyrket i hjemlandet. En legende fra ellevehundredetallet siger, at han ikke blev dræbt, men boede i [Winchester](#) i to år, til han var blevet rask, og derefter vandrede rundt i [Tyskland](#) som en [pilgrim](#) ved navn Kristian. Da han blev gammel, kom han tilbage til England og blev eneboer i en hule ved [Dover](#). På sit dødsleje forklarede han, at hans navn ikke var Kristian, men Harold Godvinsson.

Lady Godiva (ca. 997 - 1067), var en [angelsaksisk adelskvinde](#), som i henhold til et [sagn](#), red nøgen gennem gaderne i Coventry, England.

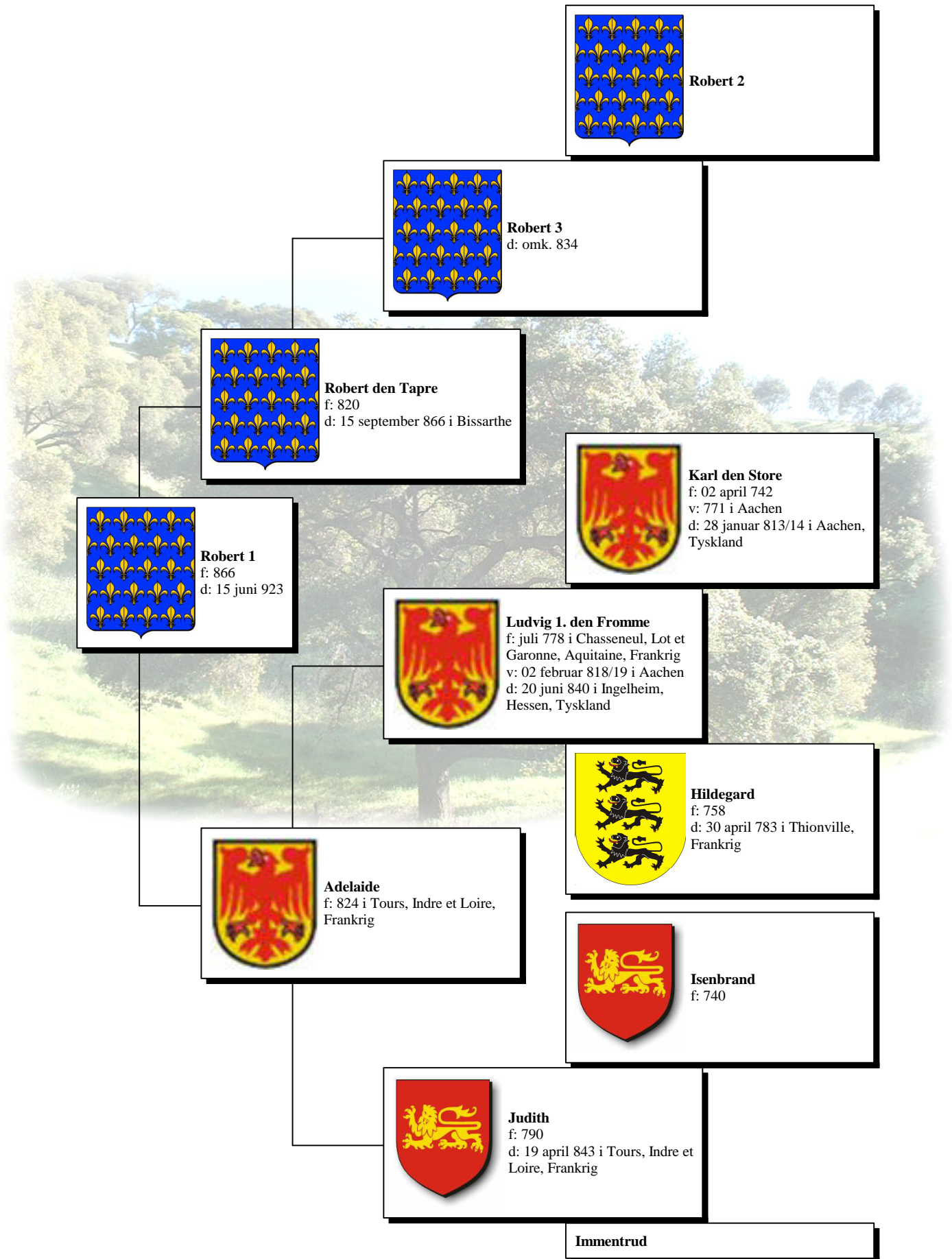
Formålet med riddet var en [demonstration](#) over for sin mand, Lenfric, [jarl af Mercia](#) og [greve](#) af Coventry, mod de urimelige [skatter](#) med efterfølgende gæld, han havde pålagt sine undersåtter i Coventry. Lady Godivas ønske var at Lenfric skulle eftergive undersåtternes skabte gæld.

En anden udlægning af sagnet fortæller at Lenfric ville eftergive Coventrys borgeres gæld hvis hans hustru, Lady Godiva, ved højlys dag ville ride nøgen gennem byens gader, kun dækket af sit lange hår.

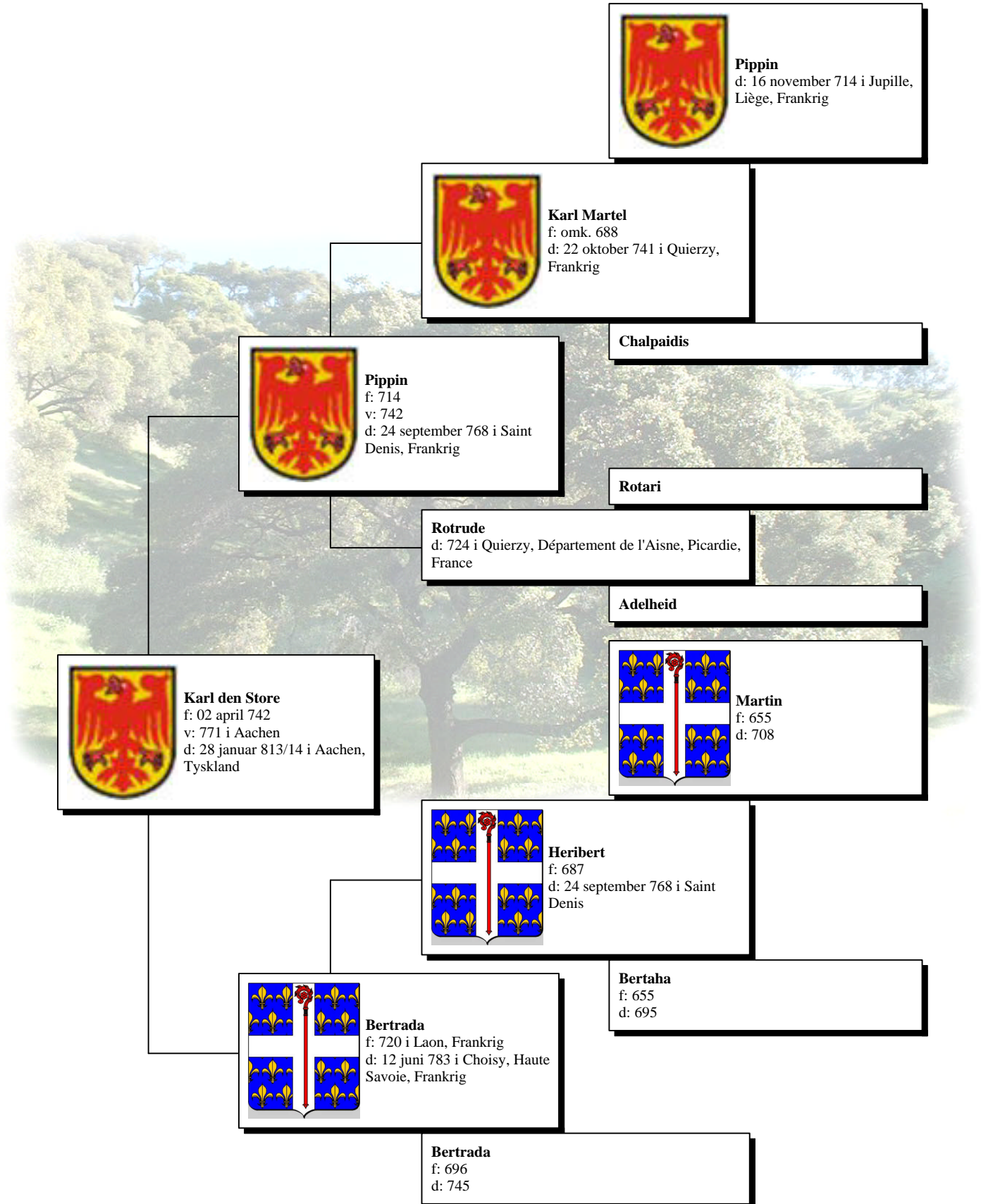
Udtrykket Peeping Tom, en voyeur, stammer fra en senere version af dette sagn, som fortæller at en mand ved navnet Tom, lurede på hende, under riddet, med det resultat at han blev blind eller døde.

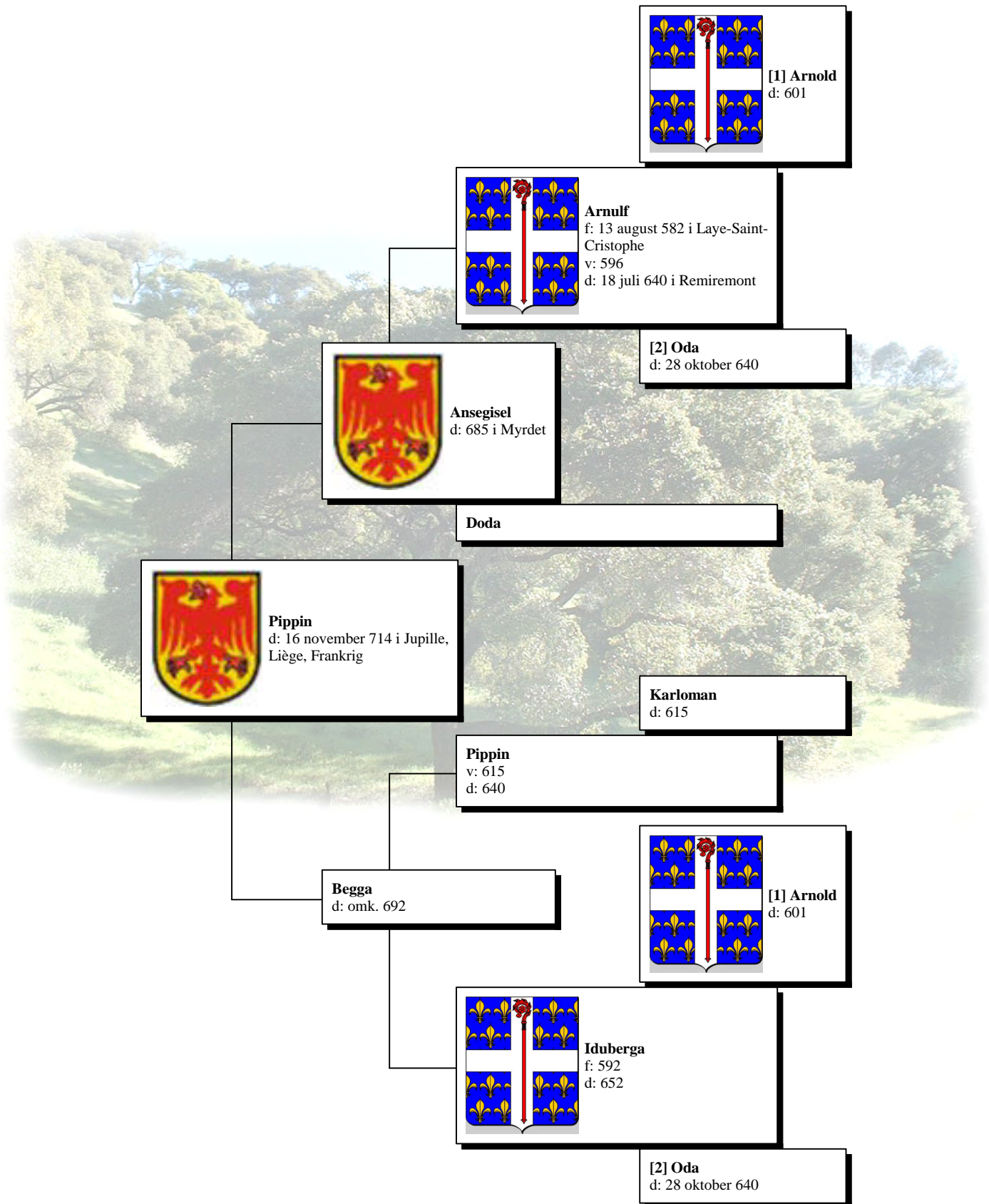
Forfædre til Robert 1

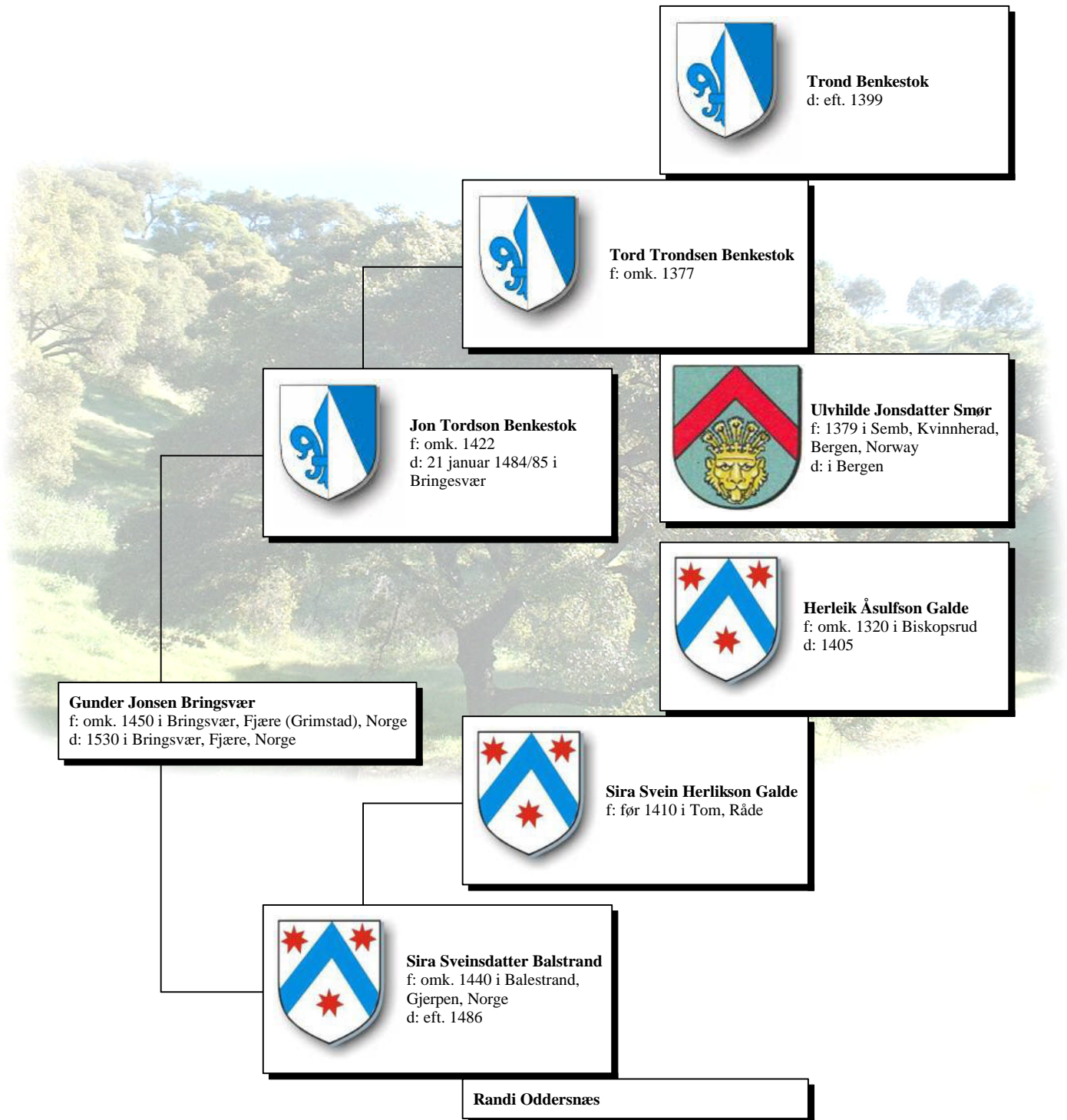
Forfædre til Karl den Store

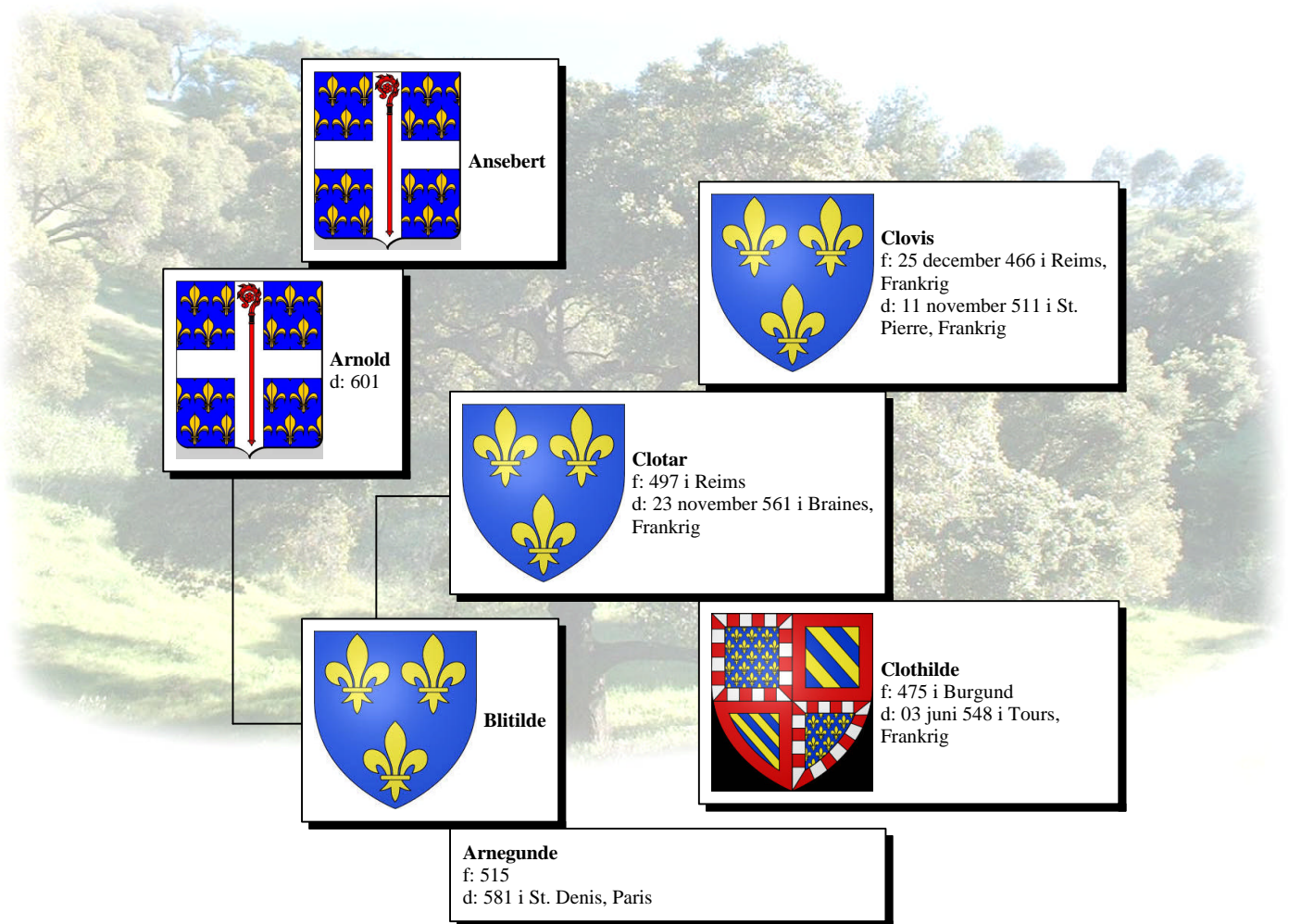
Forfædre til Pippin

Forfædre til Gunder Jonsen Bringsvær

Forfædre til Arnold

Clovis dåb i Reims

Klovis (Chlodewech, på dansk Klodevig), født 456, konge, gift med Chlotilde den Hellige af Burgund. Klovis døde 511. Den berømteste af alle merovingerherskerne var Merovech barnebarn Klovis den Første, der regerede mellem 481 og 511. (Navnet stavedes oprindeligt Chlodewech). Klovis' navn er kendt af ethvert skolebarn i Frankrig, for det var under Klovis, at frankerne gik over til kristendommen. Og det var gennem Klovis, Rom begyndte at grundlægge sin indiskutable overhøjhed over Vesteuropa, en overhøjhed, der ikke skulle blive anfægtet i omkring tusind år. I 496 befandt den romerske kirke sig i en kilden situation. I løbet af 400-tallet var selv dens eksistens blevet alvorligt truet. Mellem 384 og 399 var biskoppen af Rom allerede begyndt at kalde sig pave, men hans officielle status var ikke større end nogen anden biskops og helt anderledes end pavens i dag. Han var ikke i nogen forstand kristenhedens åndelige leder eller overhoved. Han repræsenterede kun en bestemt gruppe og dens interesser, en af mange divergerende former for kristendom, og den kæmpede desperat for at overleve over for en mangfoldighed af afvigende grene og teologiske synspunkter. Officielt havde den romerske kirke ikke nogen større myndighed end f.eks. den keltiske, som den hele tiden var på kant med. Den havde ikke større autoritet end sådanne kætteri som arianismen, som fornægtede Jesu guddommelighed og påstod, at han var menneskelig. I en stor del af 400-tallet var de fleste bispestole i Vesteuropa faktisk enten tomme eller besat af arianere. Hvis den romerske kirke skulle overleve og måske endda hævde sin myndighed, skulle den bruge støtte fra en stærk, verdslig skikkelse, der kunne repræsentere den. Hvis kristenheden skulle udvikle sig i overensstemmelse med Roms doktriner, skulle denne lære udbredes, gennemføres og gennemtvinges med verdslig magt, en magt, der var stærk nok til at modstå og i sidste ende tilbagevise udfordringen fra rivaliserende kristne retninger. Det var altså ikke så forbavsende, at den romerske kirke i sin akutte nød vendte sig til Klovis. I 486 var situationen den, at Klovis havde udvidet

merovingernes rige voldsomt. Med udgangspunkt fra Ardennerne havde han opslugt en række tilstødende kongeriger og fyrstedømmer og besejret flere konkurrerende stammer. Som følge heraf var mange vigtige byer, f.eks. Troyes, Rheims og Amiens, blevet inddraget i hans rige. Inden for et tiår blev det klart, at Klovvis var godt på vej til at blive Vesteuropas mægtigste hersker. Klovvis' omvendelse og dåb viste sig at være af afgørende betydning. Der blev nedskrevet en fremstilling af det hele i alle detaljer, dengang det skete. To et halvt århundrede senere blev denne beretning, Sankt Rémys liv, tilintetgjort, bortset fra nogle få spredte håndskriftark. Og materialet tyder på, at den blev tilintetgjort med vilje. Alligevel vidner de få stykker, der er bevaret, om betydningsfuldheden af det, der foregik. Ifølge overleveringen var Klovvis' omvendelse en pludselig og uventet historie, der blev fremkaldt af kongens dronning Klothilde, en brændende tilhænger af Rom, der synes at have bearbejdet sin mand, til han antog hendes tro, og som blev helgenkåret for sin indsats. I denne indsats sagdes hun at have fået råd og hjælp fra sin skriftefar, Sankt Rémy. Men bag disse overleveringer ligger der en ganske praktisk og jordbunden historisk realitet. Da Klovvis gik over til kristendommen og blev frankernes første katolske konge, var der mere at vinde end dronningens bifald, og det drejede sig om et mere håndgribeligt kongerige end det himmelske. Man ved, at der i 496 fandt en række hemmelige møder sted mellem Klovvis og Sankt Rémy. Umiddelbart derefter blev der undertegnet en overenskomst mellem Klovvis og romerkirken. For Rom var dette en afgørende politisk triumf. Denne aftale kunne sikre kirkens overlevelse og fastslå Rom som hele Vestens øverste åndelige autoritet. Den ville konsolidere Roms status som ligeberettiget med den græsk-ortodokse tro, der havde sit hjemsted i Konstantinopel. Den åbnede muligheder for et romersk hegemoni og et effektivt middel til at knuse kætteriets mangelhovedede uhyre. Og Klovvis kunne blive midlet til at gennemføre alt dette, romerkirkens sværd, det redskab, hvormed Rom gennemtvang sin åndelige ledelse, den romerske magts verdslige arm og håndgribelige manifestation. Til gengæld fik Klovvis titlen "Novus Constantinus" den nye Konstantin. Han skulle med andre ord herske over et forenet rige, et Helligt Romersk Rige, som skulle videreføre det, der mentes skabt under Konstantin, og som vestgoter og vandaler havde knust ikke så længe før. Som en moderne kender af denne periode har sagt, blev Klovvis før sin dåb "bestyrket med visioner om et rige, der skulle videreføre det romerske, der derved skulle være den merovingiske slægts arv". I en anden moderne fremstilling hedder det: "Klovvis skulle nu være en slags vestlig kejser, en patriark for Vestens germanere, som han skulle herske over.

Clovis (c. 466-511) was the first King of the Franks to unite all the Frankish tribes under one king. He also introduced Christianity. He was the son of Childeric I and Basina. At age 16, he succeeded his father, in the year 481[1] The Salian Franks were one of two Frankish tribes who were then occupying the area west of the lower Rhine, with their center in an area known as Toxandria, between the Meuse and Scheldt. Clovis' power base was to the southwest of this, around Tournai and Cambrai along the modern frontier between France and Belgium, Clovis conquered the neighboring Salian Frankish kingdoms and established himself as sole king of the Salian Franks before his death. The small church in which he was baptized is nowadays Saint Remy, and a statue of him being baptized by Remigius can be seen there. Clotiar I and his son Sigebert I were both buried in Soissons, St Waast. Clovis himself and Clothilde are buried in the St. Genevieve church (St. Pierre) in Paris. An important part of Clovis' legacy is that he reduced the power of the Romans in 486 by beating the Roman ruler Sygrius in the famous battle of Soissons.[2]

Clovis was converted to Catholic Christianity, as opposed to the Arian Christianity common among the Germanic peoples at the time, at the instigation of his wife, the Burgundian Clotilda, a Catholic. He was baptized in a small church which was on or near the site of the Cathedral of Rheims, where most future French kings would be crowned. This act was of immense importance in the subsequent history of Western and Central Europe in general, for Clovis expanded his dominion over almost all of the old Roman province of Gaul (roughly modern France). He is considered the founder of the Merovingian dynasty which ruled the Franks for the next two centuries

Da Vinci Mysteriet er den amerikanske forfatter **Dan Browns** fjerde roman, der ligesom *Engle og Dæmoner* følger professor Robert Langdon og kryptografen Sophie Neveu (som dog kun er med i Da Vinci Mysteriet) i deres søgen efter svaret på en ældgammel hemmelighed med rødder helt tilbage til **Jesus Kristus**.

Bogen er trykt i 60 millioner eksemplarer og oversat til 44 sprog.

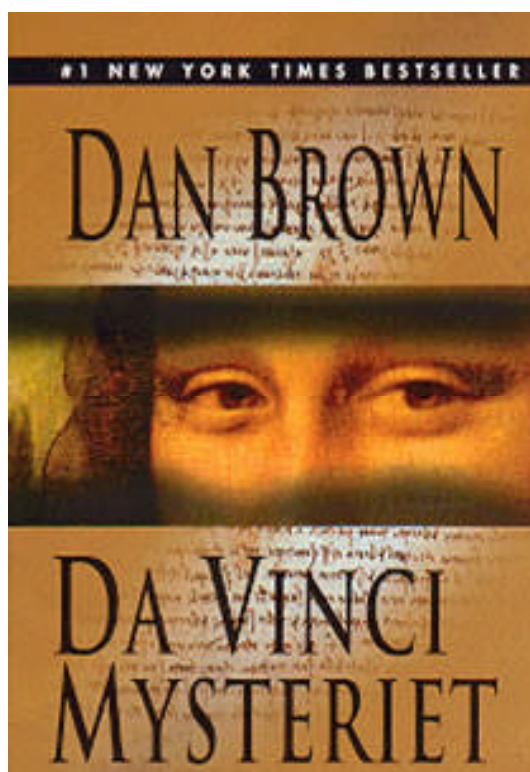
Bogen indeholder derudover referencer til [Tempelridderne](#) [frimurerne](#), [Leonardo da Vinci](#), [Den hellige gral](#) og meget mere.

"Da Vinci Mysteriet" er i Danmark udgivet i en almindelig udgave, såvel som i en illustreret udgave. De engelsksprogede originaludgaver kan også skaffes flere steder herhjemme.

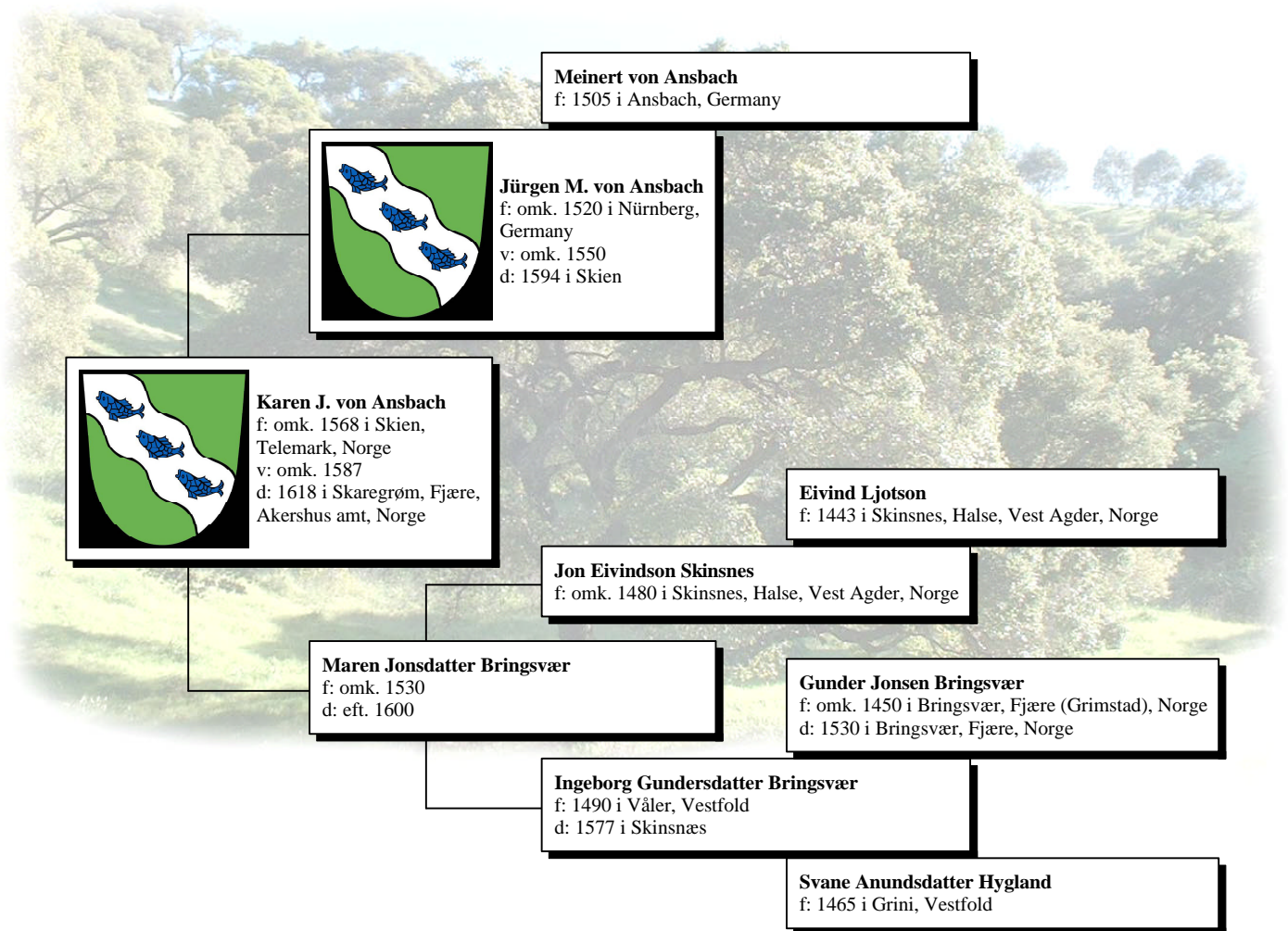
I kølvandet på bogens store popularitet, er den også blevet filmatiseret. Filmen er produceret af [Brian Grazer](#) og instrueret af Ron Howard, som bl.a. også har lavet [A Beautiful Mind](#). I rollen som Robert Langdon ses Tom Hanks, mens Audrey Tautou spiller Sophie.

Fup eller fakta

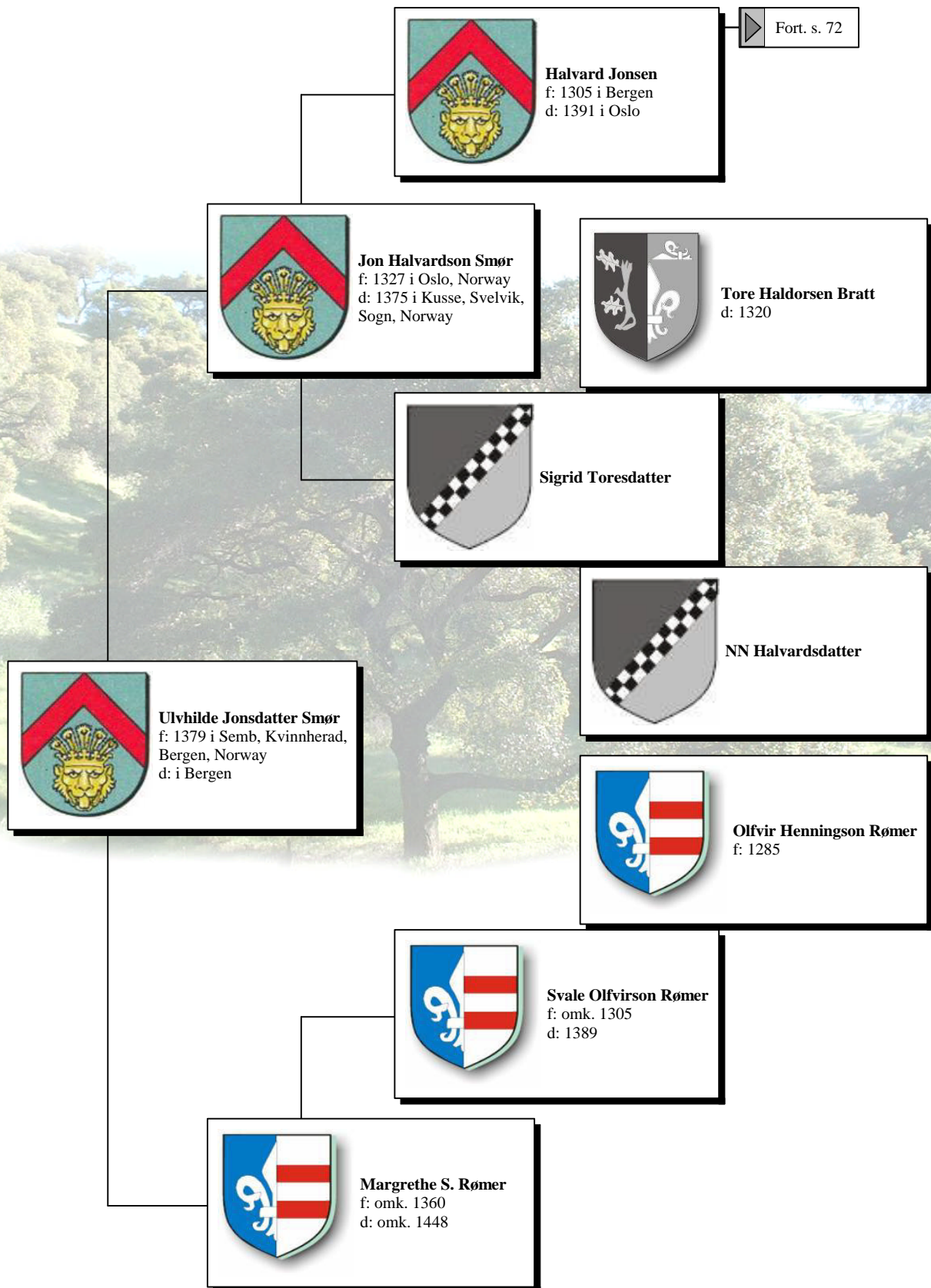
Dan Browns *The Da Vinci Code* er blevet den hurtigst sælgende bog nogensinde og skal nu filmatiseres. Den er en veldrejet spændingsroman, der præsenterer en omfattende sammensværgelsesteori og ikke mindst en alternativ teori om Kristus, om kristendom og om den katolske kirke: Kristus var ikke Guds søn, men blot et stort menneske. Han opstod ikke fra de døde, men hans hustru Maria Magdalene flygtede med deres datter Sara til Frankrig, hvor Sara blev stammoder til den europæiske kongeslægt Merovingerne. Men denne viden er blevet undertrykt og forfulgt af den katolske kirke, fordi Maria står for den sande, oprindelige kristendom.

Forfædre til Karen Jørgensdatter von Ansbach

Forfædre til Ulvhilde Jonsdatter Smør

Forfædre til Ulvhilde Jonsdatter Smør

Jon Ragnvaldsen Smør
f: 1280 i Rygge
d: 1328 i Olden, Nordfjord,
Sogn, Norge

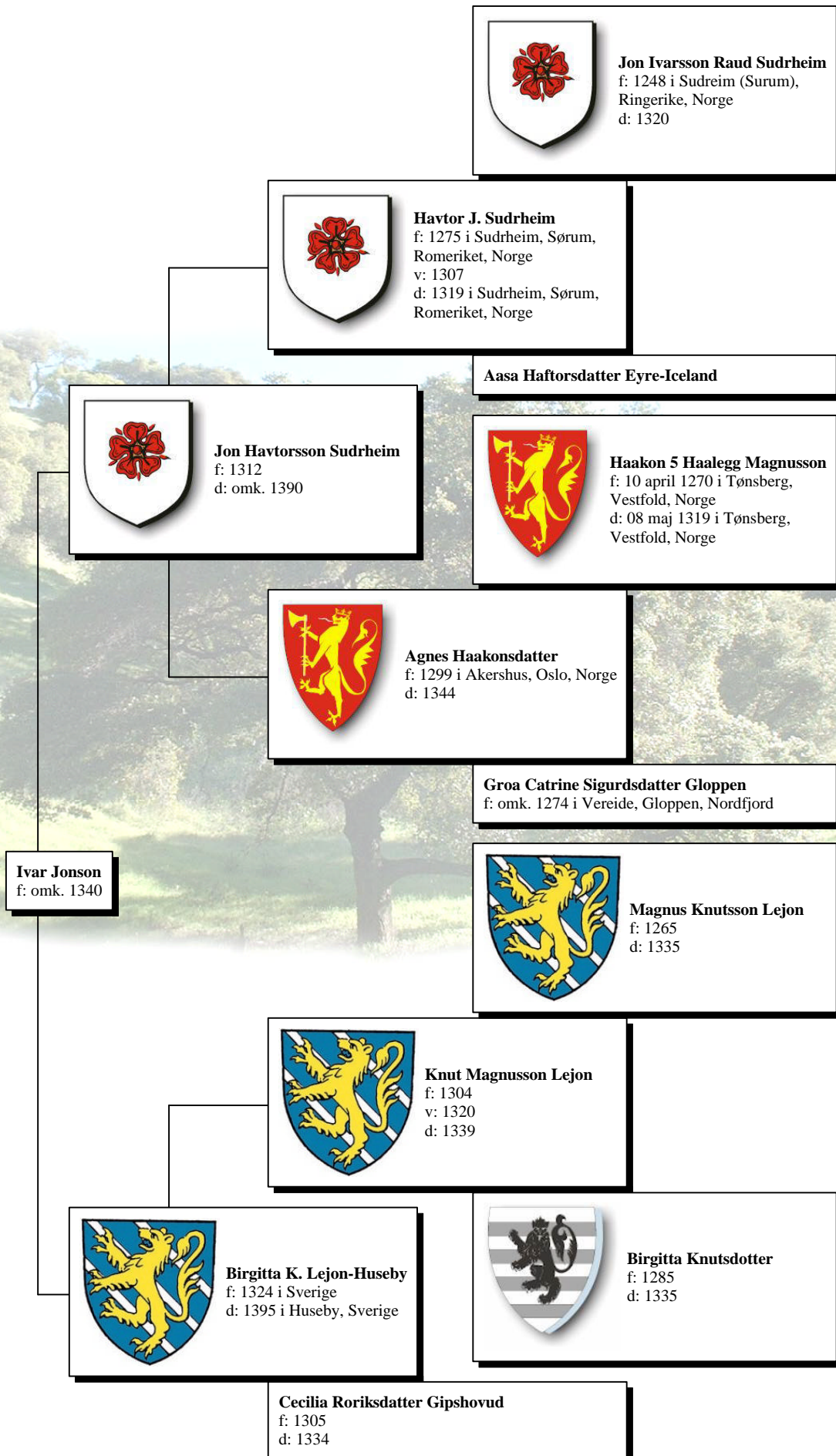
Halvard Jonsen
f: 1305 i Bergen
d: 1391 i Oslo

Fort. s. 71

Ulvhild Halvardsdt Bratt
f: før 1235
d: eft. 1315

Forfædre til Ivar Jonson

Forfædre til Ragnvald Johnsen Urka

John Halkjersson Huk
f: omk. 1130
v: omk. 1150
d: eft. 1170

Fort. s. 75

Ragnvald Johnsen Urka
f: omk. 1150 i Blindheim

Magnus 2 Haroldson Barfod
f: 1073 i Norway
d: 24 august 1103 i Connaught,
Ulster, Ireland

Harald 4.
v: 1129
d: 13 december 1136

Gyllie
f: i Ireland
d: i Norway

Margaretha H. Norge
f: omk. 1130
d: eft. 1161

Ragnvald

Ingerid Ragnvaldsdotter
f: 1105 i Sverige
d: 1170 i Norge

Forfædre til Ragnvald Johnsen Urka

Jon Smørballe

Halkjell Jonsson Huk
f: omk. 1160 i Huk
d: 1194 i Trondheim

John Halkjersson Huk
f: omk. 1130
v: omk. 1150
d: eft. 1170

Åsulv Skuleson Rein
f: 1080 i Rein, Rissa, Sør Trondelag, Norway
d: 1115 i Rein Rissa Sør Trondelag, Norway

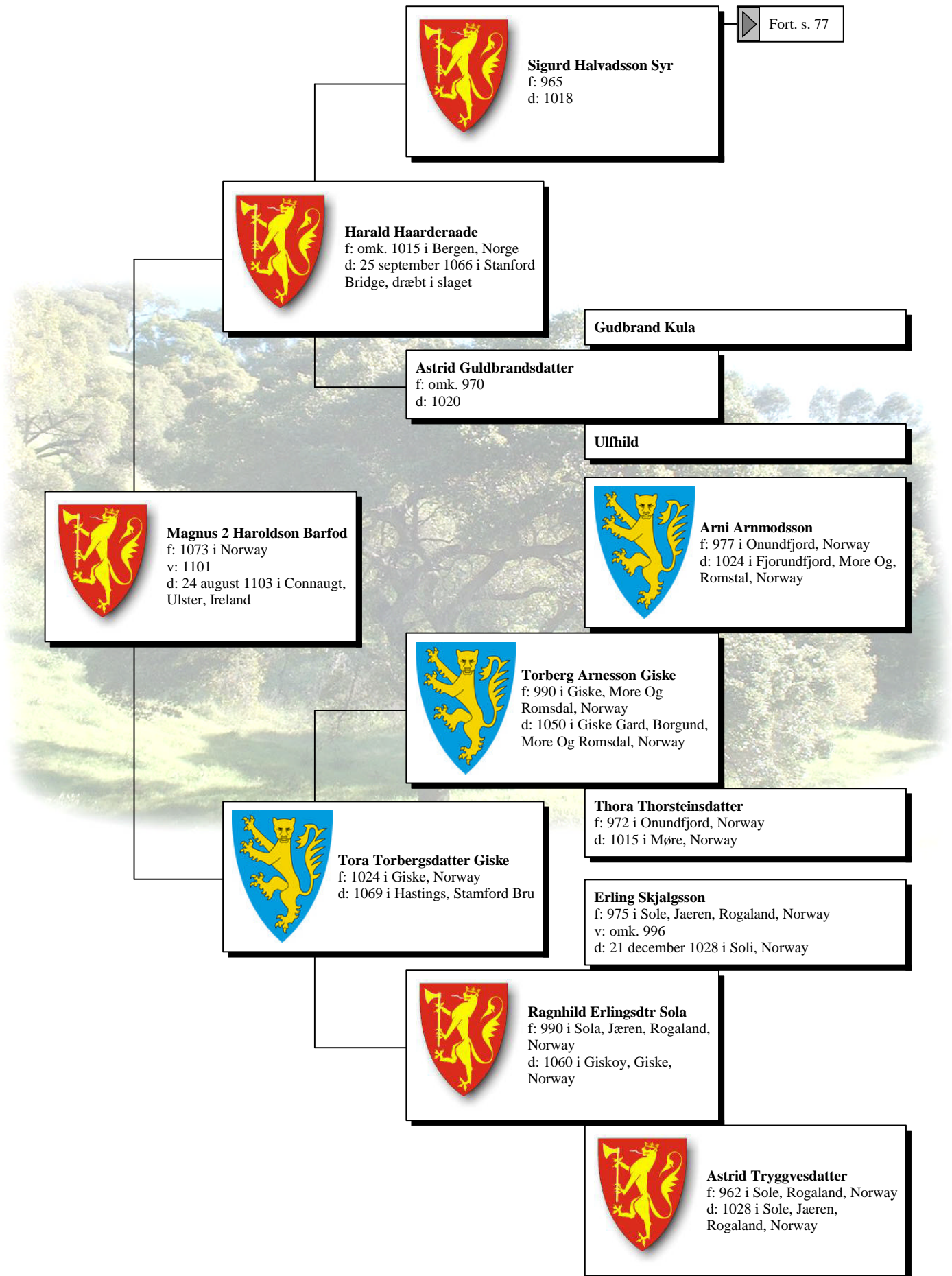
Sigrid Åsulfsdatter af Rein

Fort. s. 74 ◀

Tora Skoftesdatter Giske
f: 1070 i Giske, Møre og Romsdal, Norway
d: 1120 i Rein, Rissa Sør Trondelag, Norway

Forfædre til Magnus 2 Haroldson Barfod

Forfædre til Magnus 2 Haroldson Barfod

Halvdan Sigurdson
f: i Rise, Ringerike, Norge

Sigurd Halvadsson Syr
f: 965
d: 1018

Fort. s. 76

NN Revidsdatter

Harald Hårderåde eller **Harald Hårdråde** (1015 - 25. september 1066). Han var norsk konge fra 1046, først sammen med **Magnus den Gode**, siden enekonge fra 1047 til 1066. Han var søn af **Sigurd Syr**, fra **Ringerige** og halvbror til **Olav den hellige**.

Efter **slaget ved Stiklestad** (29. juli 1030), hvor Olav faldt, måtte han flygte fra landet. Førte krig mod jyderne i 1048, og ødelagde **Hedeby** i 1050. Han mistede livet i forsøget på at erobre **England**, i **Slaget ved Stamford Bridge** 1066.

Slaget ved Stamford Bridge i **England** stod den 25. september 1066 mellem en invaderende hær anført af den norske konge **Harald Hårderåde** og en hær under den nykronede engelske konge **Harold Godwinson**. Dette slag anses i almindelighed for at markere afslutningen på vikingernes æra.

Den norske konge, der er blevet kaldt den sidste **vikingekonge**, havde kort tid forinden besejret en hær under de nordlige jarler Edwin of Mercia og Morcar of Northumbria ved **Gate Fulford** lige syd for **York**. Harold Godwinson mødte Harald med sin egen hær, og overraskede ham dårligt bevæbnet og uforberedt efter at have gennemført en legendarisk forceret march fra den sydlige del af kongedømmet.

Ifølge den **Angelsaksiske Krønike** blev Stamford broen til at begynde med forsvaret af en enkelt mægtig viking, som det lykkedes at sinke englændernes fremmarch. Til sidst blev han dog fældet af et spyd, afsendt fra broens underside.

Forsinkelsen gav Harald Hårderåde tid til at formere sin hær, der anslås at have omfattet 5.000 mand, i en cirkel højt i terrænet og derved tvinge englænderne til at kæmpe op ad bakke med ryggen mod floden (se note nedenfor). Efter en hårdnakket kamp med tab på begge sider, omend særlig slemt for de dårligt bevæbnede vikinger, faldt både Harald Hårderåde og jarl Tostig. Ankomsten af norske forstærkninger forlængede slaget, men til sidst blev den norske hær definitivt slået. De norske tab anslås til 4.500 mand. Kong Harold Godwinson accepterede en våbenstilstand med de overlevende nordmænd, hvoriblandt var Hårderåde's søn Olaf, og de fik lov at tage af sted efter at have lovet ikke at angribe England igen.

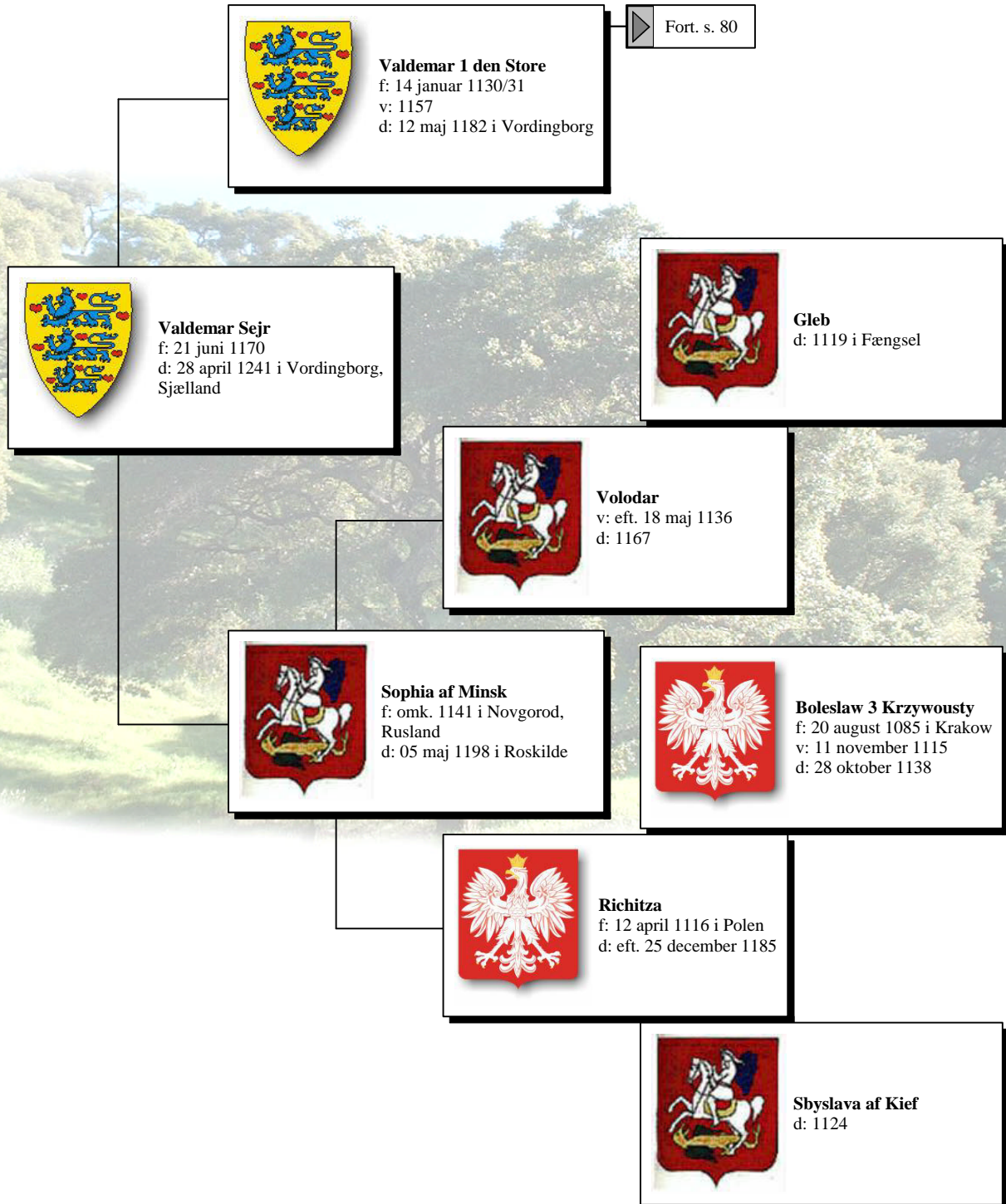
Dette slag markerede slutningen på de storstilede invasioner i England fra **Skandinavien** og blev derved vendepunktet for vikingernes aktivitet i dette område.

Kong Harold's succes varede imidlertid ikke ved. Kun godt 14 dage efter dette slag, og efter at have marcheret med sin hær hele vejen fra Yorkshire, blev han slået den 14. oktober af **Vilhelm Erobreren** i **Slaget ved Hastings**. Dermed begyndte den normanniske erobring af England.

Noter

I hans saga om Harald Hårderåde, der er skrevet omkring 1225, beskrev **Snorre Sturlason** opstillingen af de norske styrker og hævdede også, at nordmændene havde efterladt deres brynjer i skibene, så de måtte kæmpe kun med skjolde, spyd og hjelme. Sagaerne må imidlertid anses for historisk fiktion, hvilket Snorre indrømmer i sin prolog: "Skønt vi ikke kender sandheden om dette, véd vi imidlertid, at kloge gamle mænd ved lejlighed har anset sådanne ting for sande". Sandsynligvis er det ikke muligt at skelne kendsgerninger fra fiktion i hans historie, hvilket begrundes moderne historikers mistillid til sagaernes detaljer.

Forfædre til Valdemar 2. Valdemarsen Sejr

Forfædre til Valdemar 2. Valdemarsen Sejr

Erik 1. Ejegod
f: 1056 i Slangerup, Sjælland
v: før 1086
d: 10 juli 1103 i Paphos,
Cypern

Knud Lavard
f: 12 marts 1094/95 i Roskilde,
Sjælland
v: 1117
d: 07 januar 1130/31 i
Haraldsted, dræbt i nærheden

Bodil Thrugotsdatter
f: 1056
d: 1103 i Oliebjerget,
Jerusalem, Israel

Valdemar 1 den Store
f: 14 januar 1130/31
v: 1157
d: 12 maj 1182 i Vordingborg

Mstislav 1. Vladimirovitsch
f: 1074 i Kiev, Ukraine
v: før 1095
d: 15 april 1132 i Kiev,
Ukraine

Ingeborg af Kiev
f: 12 marts 1090/91
d: 1140

Fort. s. 79

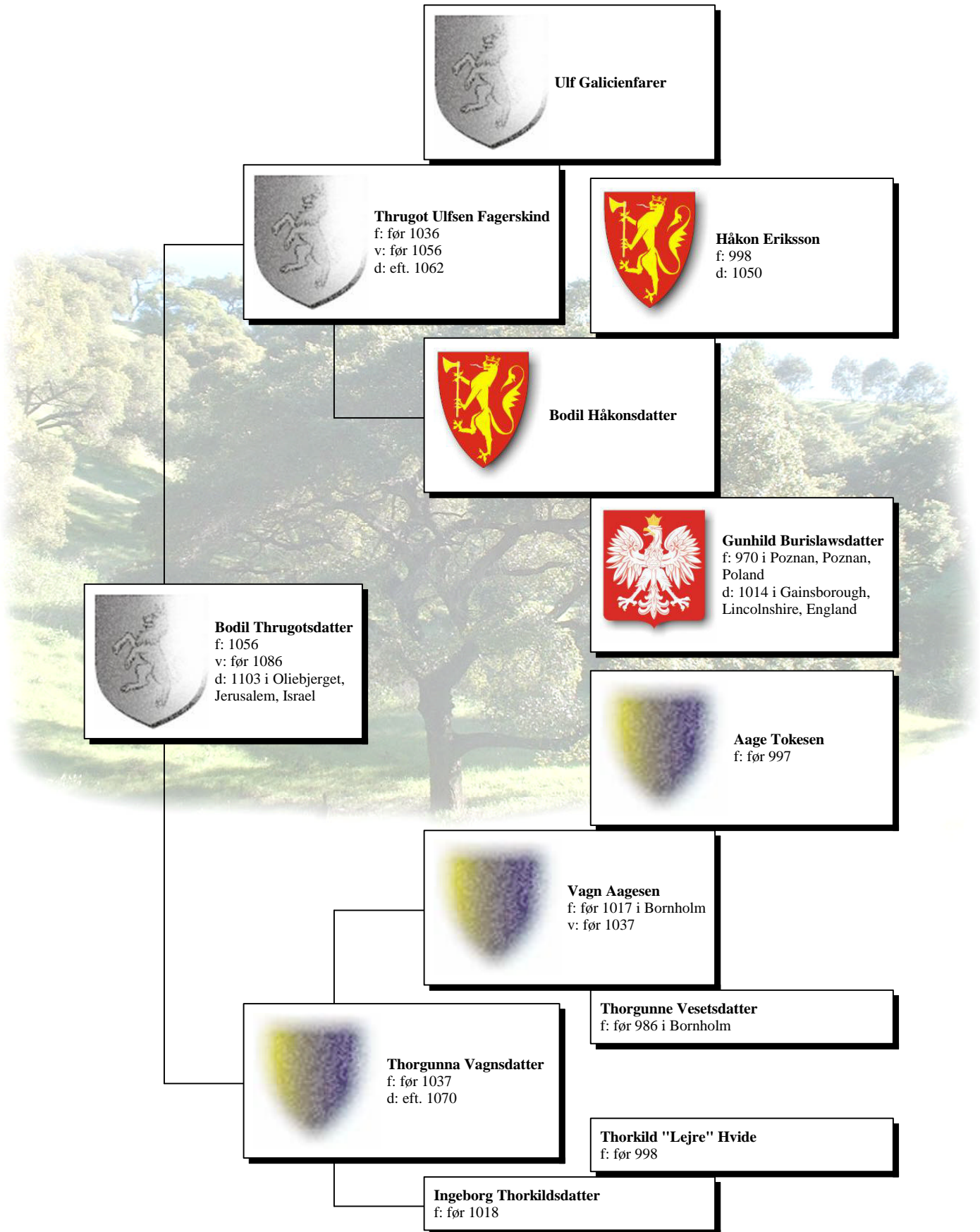

Christine
f: 1075 i Uppsala, Sverige
d: 18 januar 1120/21 i Kiev,
Ukraine

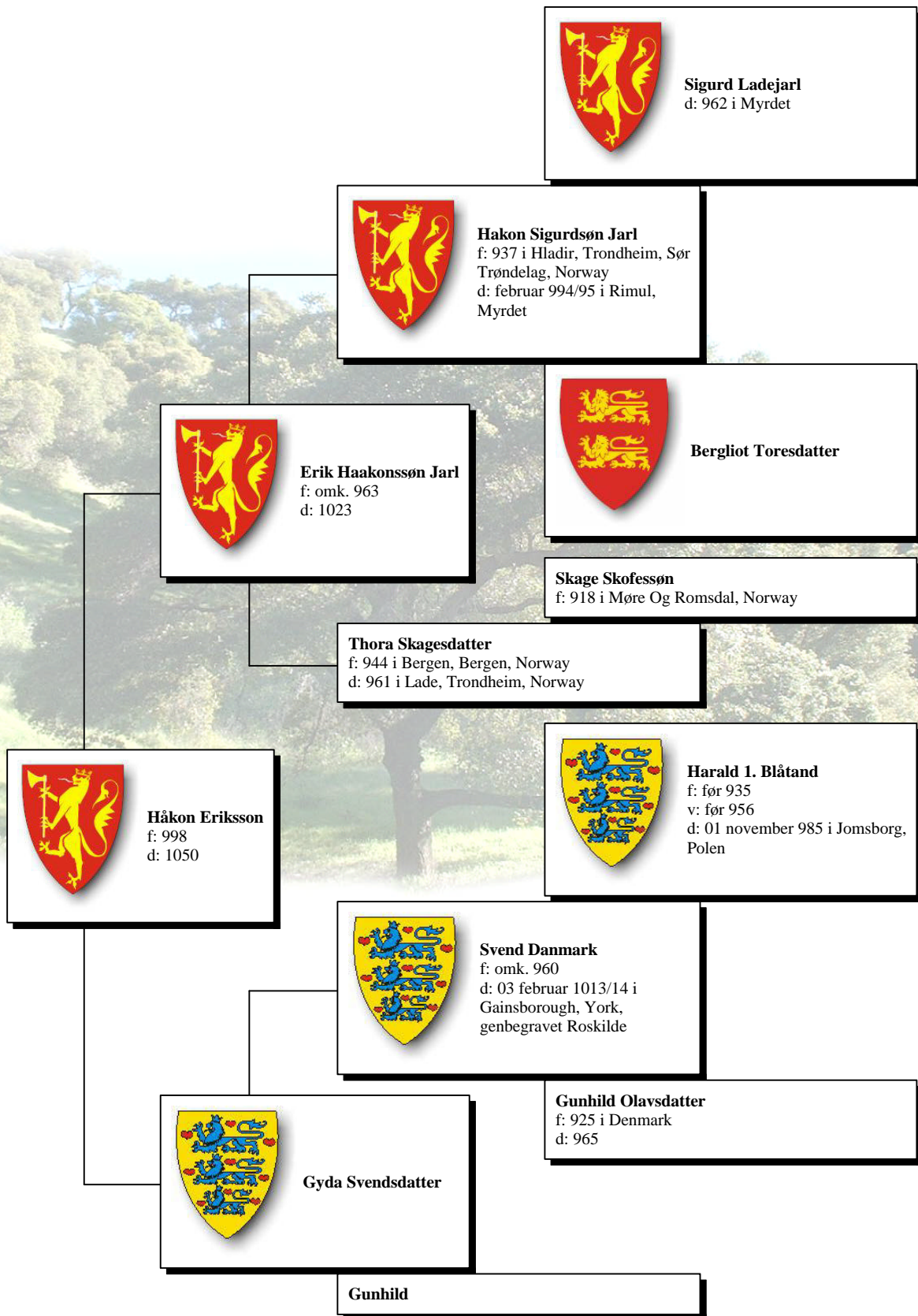
Bodil Thrugotsdatter er en af de få dronninger, der er født i Danmark, de fleste er hentet i udlandet,

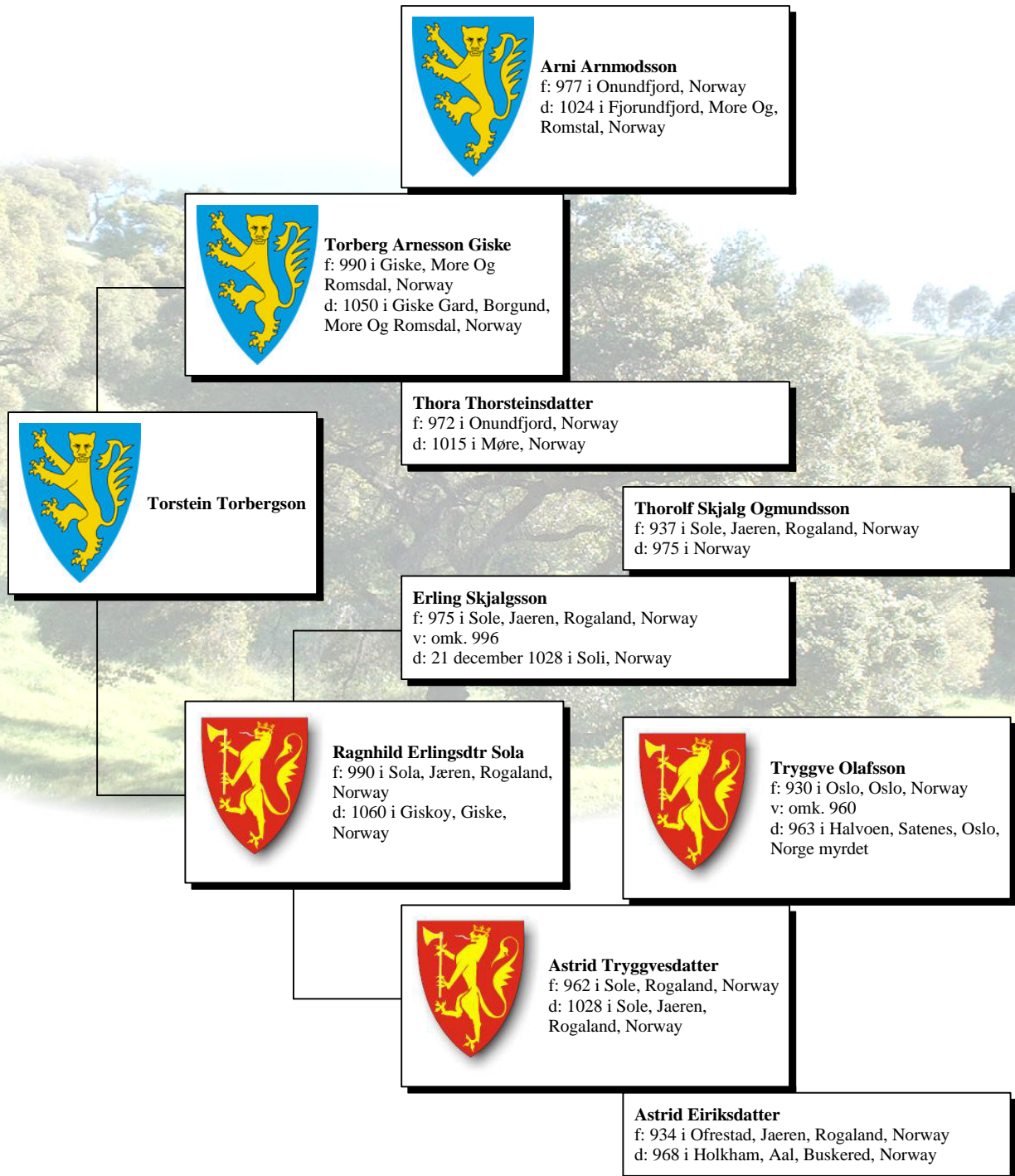
Forfædre til Bodil Thrugotsdatter

Forfædre til Håkon Eriksson

Forfædre til Torstein Torbergson

Forfædre til Svend 1. Tveskæg af Danmark

Hardeknud
f: 855
d: omk. 899

Gorm den Gamle
f: 870
v: før 933
d: 958 i Jelling, Jylland

Elgiva of Wessex
f: 850

Harald 1. Blåtand
f: før 935
v: før 956
d: 01 november 985 i Jomsborg, Polen

Harald Jarl
f: omk. 852
d: 904

Thyra Danebod
d: omk. 935 i Jelling

Svend Danmark
f: omk. 960
d: 03 februar 1013/14 i Gainsborough, York, genbegravet Roskilde

Björn Hinn Gamli Eiríksson
f: 865 i Sweden

Olaf Björnsson
f: 885 i Sweden
d: 985

Gunhild Olavsdaughter
f: 925 i Danmark
d: 965

Ingeberg Thrandsdotter
f: 886 i Uppsala, Uppsala, Sweden
d: 932 i Uppsala, Sweden

Noter for Kong Svend 1. Tveskæg af Danmark

Kong Svend Tveskæg
ca.960-1014 konge 987 - 1014

Svend Tveskæg ledte et oprør mod sin far, Harald Blåtand, der blev dræbt af et pileskud. Jomsvikingerne tog Svend Tveskæg til fange, og han måtte løskøbes for en stor mængde guld. Kong Svend forsøgte at frigøre den danske kirke fra Bremens overhøjhed, og blev derfor lagt for had af tyske gejstlige historikere.

Det meste af sin regeringstid bruger Svend Tveskæg på at udplyndre England, og han ender med at erobre hele England. De første togter til England foregår i samarbejde med den norske høvding Olav Tryggveson. Siden bliver de uvenner, og danskerne og svenskerne indgår i en alliance mod Norge, og i år 1000, i slaget ved Svold falder Olav, og Svend Tveskæg bliver overherred i Norge.

Kong Svend foretog mange vikingetogter mod England, hvor han krævede "danegæld" af de slagte englændere. I 1002 forsøgte kong Æthelred af England et etnisk udrensning af danskere i England, hvor mange blev dræbt, bl.a. Svends søster Gunhild.

Det kaldte hævnlysten til live i Danmark, og de følgende år hærgedes Englands kyster.

I 1013 gik Svend Tveskæg over til regulær erobringskrig, da han selv sammen med sønnen Knud krydsede Nordsøen med en stor flåde. London forskansede sig og ødelagde broen over Themsen, for at standse vikingernes fremrykning. Svends hær trak sig tilbage fra London med tab, men Svend Tveskæg var en dygtig strateg, og i stedet for at bruge kræfter på London, lod han sig hylde, næsten uden modstand, rundt omkring i landet, og i områderne op mod London. Til sidst var London alene tilbage, omgivet af et land der helt og aldeles havde overgivet sig.

Kong Æthelred gav op og flygtede til Normandiet, hvor hans familie opholdt sig, og sidst på året i 1013 valgte det engelske rigsråd klogeligt Svend Tveskæg til konge af England. Det danske Nordsø Imperium var nu en kendsgerning.

Svend Tveskæg døde to måneder senere.

Død 3 februar 1014 i Gainsborough i England.

Kong Svend Tveskæg blev bisat i York og senere overflyttet til Roskilde Domkirke.

Svend Tveskæg var søn af Harald Blåtand.

I første ægteskab var Svend Tveskæg gift med Gunhild, datter af hertug Mieszco af Polen. Senere forskød Svend hende, og hun rejste tilbage til sin hjemland Polen.

I anden ægteskab var Svend Tveskæg gift med Sigrid Storråde, datter af den svenske vikingehøvding Skogul-Toste.

Svend Tveskæg og dronning Gunhild fik børnene:

Gyda, gift med Erik Jarl Haakonson Santslaue

Harald 2. (989-1018) senere konge.

Knud den Store, (995-1035) senere konge.

Svend Tveskæg og Sigrid Storråde fik barnet:

Estrid Margaretha Svendsdatter

Kong Gorm den Gamle og dronning Thyra

I 936 rejser ærkebiskop Unni af Hamburg til Norden, og på det tidspunkt hedder danernes konge Gorm den Gamle, og sidder på kongetronen i Jelling. Vi har lært i skolen at kongerækken begynder med Kong Gorm, men der var mange konger før ham. Tilmed nogle der har sat sig spor i form af bygningsværker, militære sejre og modstand overfor kirken. Den danske rige eksisterer længe før Gorms tid. Ifølge de nordiske sagaer hed Gorm den Gamles far Hardeknud, (Knud I. Hardeknud Svendsen) som var konge før Gorm. Vi ved at Gorms kone hed Thyra, og ved hendes død rejste Gorm en runesten over hende. Fra en CT-scanning af et stykke træ fra Nordhøjens gravkammer i Jelling, ved vi, at Gorm døde i vinteren 958-959, men ellers ved vi ikke så meget om ham.

Kong Gorms minde over Dronning Thyra

Den lille jellingstens forside, hvorpå der står med lodrette skriftbånd:

kurmr kunuk

Gorm konge

.....

karthi kubl thusi

gjorde kumler disse

aft thurui kunu sina

efter Thyra sin kone

tanmarkar but

danmarks bod

I den yngre runerække findes ingen "G", så Gorm stavedes med K. Af en eller anden grund, måske udtalen af Gorms navn, skriver både Frankerne og Adam af Bremen det som "Wurm". Det var et noget anderledes sprog man brugte på Kong Gorms tid. En nudansker skulle helt sikkert lytte meget godt efter for at genkende ganske få ord.

På bagsiden af stenen står der /**Danmark**/

Den lille runesten i Jelling bærer de ældste ord vi kender fra en dansk konge. Det er første gang i Danmark, at landets navn bruges, men ude i Europa havde det på den tid været i brug i hvert fald i 75 år. Det første sted, vi læser navnet Danmark, er i kong Alfred den Stores geografibog. Alfred var en kulturelt interesseret konge i Wessex 871-899, og han lod fremstille en geografisk beskrivelse af det nordlige Europa, hvor betegnelsen "dene mearc" bruges om det danske område. Reginos krønike, skrevet ca. år 900 i klostret Prüm ved Köln, har ved året 884 en omtale af Denimarca. Så navnet var ikke noget nyt påfund, da Gorm omkring 950 brugte det på sin mindesten over Thyra.

Gorm døde i vinteren 958-59. Thyra Danebods dødsår kender vi ikke, men hun er død før Gorm. På den lille Jellingesten betegnes hun som, tanmarkar

but "Danmarks pryd". Thyras gravsted kender vi ikke, et gæt kunne være, at det kæmpemæssige stenskip, der lå hvor nu kirken og højene ligger, var et minde over dronning Thyra, og at der ligger hun begravet. Gorms jordiske rester blev fundet i kammergraven under Jelling Kirke. Gorm rejste sin sten "efter Thyra". Hun er altså død før ham, men næppe meget før ham, hvis de har været jævnaldrende. Han kalder sig konge på den lille runesten, så den må være rejst efter at Gorm fik kongeværdigheden omkring 934 og inden 958, hvor Gorm selv døde.

Gorm er formodentlig først begravet i Nordhøjen i Jelling, og efter hans søn Harald Blåtand havde antaget kristendommen omkring 960, lod Harald bygge en trækirke i Jelling, og overflyttede Gorms lig hertil. Da Gorm blev fundet under kirken i 1978 blev han overført til Nationalmuseet til nærmere undersøgelse. Ved undersøgelsen konstateredes det at Gorm var omkring 50 år da han døde. Han har været 172 cm. høj, hvilket var en anelig højde på Gorms tid. Han led af slidgigt i den nederste del af rygsøjlen. I år 2000 blev Gorm den Gamle genbegravet i Jelling Kirke. Gorm blev anbragt i et metalskrin, og placeret i et støbt betonkammer, foran koret i kirken.

Da Harald Blåtand efter faderens død blev enekonge i 959, gik kristendommen stærkt frem. Allerede noget tidligere tillod Harald, at ærkebiskop Adeldag viede nordens første bisper (for Slesvig, Ribe og Århus). Noget senere tog kongen selv dåben. Herom fortæller en næsten samtidig kilde (Vidukind fra Corvey) følgende: "Daneerne var fra gammel tid kristne, men dyrkede alligevel afguderne efter hedensk sæd. Da hændte det, at der ved et gæstebud i kongens nærvær opstod en ordstrid, idet daneerne indrømmede, at Kristus vel var Gud, men der var andre guder, som måtte være større end ham, siden de kunne vise menneskene mægtige tegn og undere. Imod dette vidnede en bisp ved navn Poppo, at den eneste sande gud er Faderen med sin enbårne søn. vor herred Jesus Kristus og Helligånden, men afgudsbillederne er onde vætter, ikke guder. Kong Harald spørger ham, om han selv vil bevise denne tro. Han svarede ja uden at nøle. Kongen lader nu klerken holde under bevogtning til næste dag. Da morgenen kom, lod han et umådeligt tungt jern gløde og bød klerken at bære det gloende jern for den kristne tro. Poppo griber uden tøven jernet og bærer det så længe, som kongen selv byder. Han viser, at hans hånd er uskadt, og gør således troens sandhed indlysende for alle. Derover omvender kongen sig, og bød at man skulle dyrke Kristus alene, og pålægger hans folk at fornægte afguderne, og derefter ydede han Guds præster og tjenere den skyldige ære".

Kong Harald kunne på den store Jellingsten, som han rejste for sine forældres minde, lade riste disse ord: "Harald konge bød gøre dette minde efter Gorm sin fader og Tyre sin moder, den Harald, som vandt sig al Danmark og Norge og gjorde daneerne kristne".

Harald Blåtand udstrakte hans magt ud over Danmarks grænser. Navnlig var han i en årrække herred over Norge. Krigersamfundet i Jomsborg der sandsynligvis er grundlagt af Harald, og jomsvikingerne der var hans trofaste kæmper, både i kampene mod Erik Sejrsæl og mod Hakon Jarl, og i den sidste kamp mod sønnen Svend Tveskægs oprør, finder vi jomsvikingerne

som Haralds mænd.

Også i Holsten synes Harald i nogen tid at have haft magten, men omkring 975 drog kejser Otto II, Tysklands konge, mod nord og trængte endog frem over Dannevirke. Før han igen trak sig tilbage, havde han i grænsemarken rejst en borg, vistnok Rensborg, hvis besætning kunne holde udvig med danerne. Kun ni år senere måtte tyskerne opgive denne fremskudte post. Samtidig med, at venderne lagde Hamborg og Brandenburg i aske, indtog danerne den nordlige borg og brændte den. I tysk historieskrivning blev denne kortvarige grænsepost til et helt "Markgrevskab Slesvig".

Harald blev en gammel mand. Han havde været samkonge med faderen i 15 år og enekonge i 50. Hans søn Svend Tveskæg, der var en kamplysten vikingenatur, længtes efter magten og rejste sig mod faderen. Efter en kamp ved Helgenæs blev Harald om natten dræbt af et pileskud,-----fra Palnatokes hånd siges der (omk. 985). Hans kæmper førte hans lig til Jomsborg og siden til Roskilde, hvor han fik hvile i den kirke han selv havde ladet bygge.

Hans eftermæle fik næppe den glans som hans lange og mærkværdige regering fortjener. Vel mindedes kirken ham næsten som helgen. Hans ætling Svend Estridsen sagde: "Han omvendte hele det danske folk til kristendommen, han den uskyldig sårede, vil ej, håber jeg komme til at savne martyriets palme". Men hans ry som kriger og hersker overstråledes langt af hans søn og sønnesøn, der lagde hele England under sig. Af karakter skal han have været forsigtig, sen til at beslutte sig, men efter beslutningen fast og stærk. Hans hustru Tove, datter af venderfyrsten Mistivi, kalder ham på en runesten "Harald den Gode".

En mindesten i Wolin (se Jomsborg) Indskriften siger på polsk og dansk: Den danske konge Harald Blåtand døde i Wolin i år 987

Forfædre til Niels Eriksen Banner

Erik Nielsen Banner
f: omk. 1280
d: 1345 i Faldet
Anenummer: 2864

Erik Eriksen Banner
f: omk. 1300
d: eft. 1334
Anenummer: 1432

Erik Eriksen Banner
f: omk. 1340
v: omk. 1360
d: før 1406
Anenummer: 716

Valdemar Albertsen
f: omk. 1300
Anenummer: 2866

NN Eberstein
f: omk. 1320
Anenummer: 1433

Niels Eriksen Banner
f: omk. 1360 i Vinstrup
d: eft. 1438
Anenummer: 358

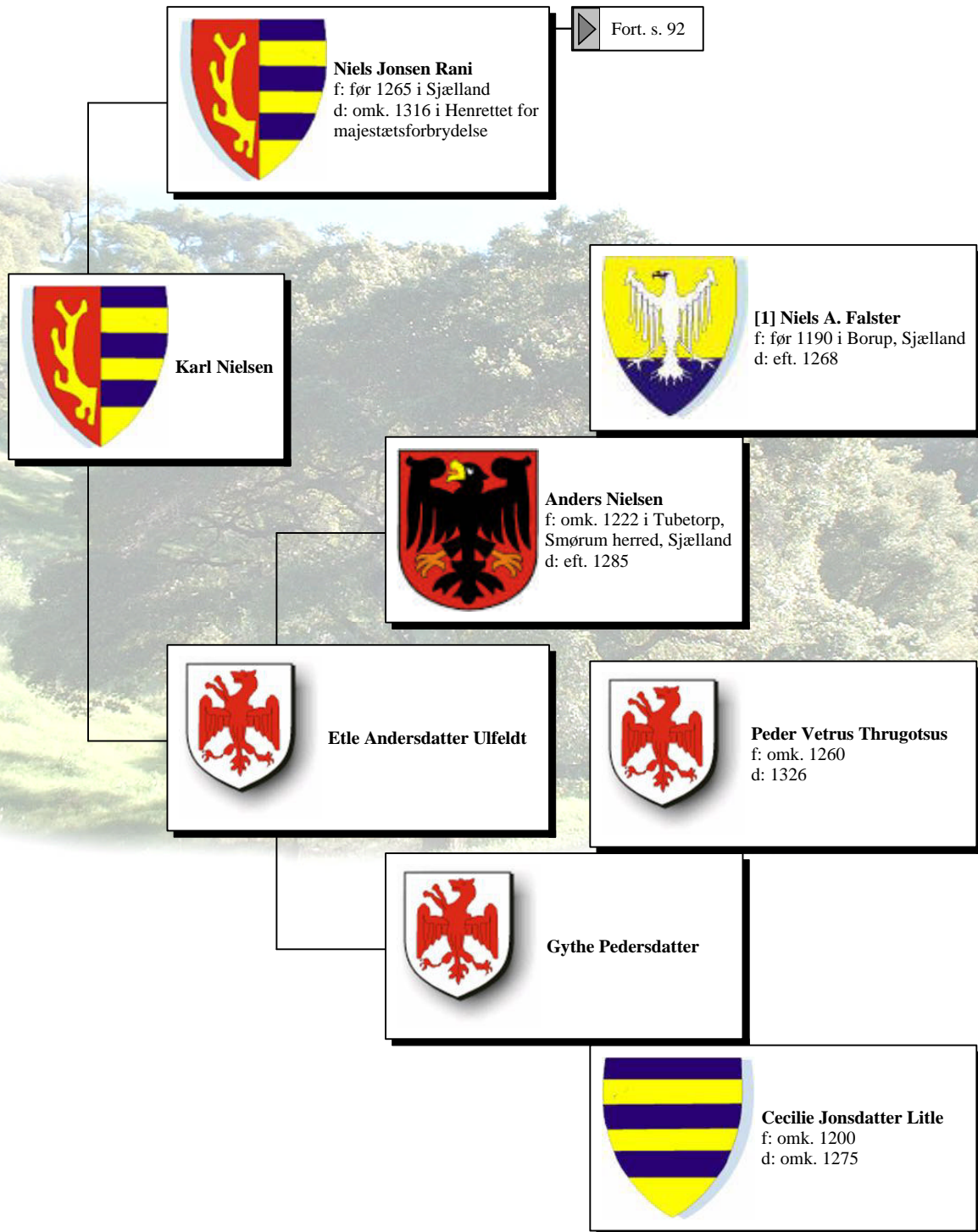

Christiørn Høeg
f: omk. 1290
Anenummer: 1434

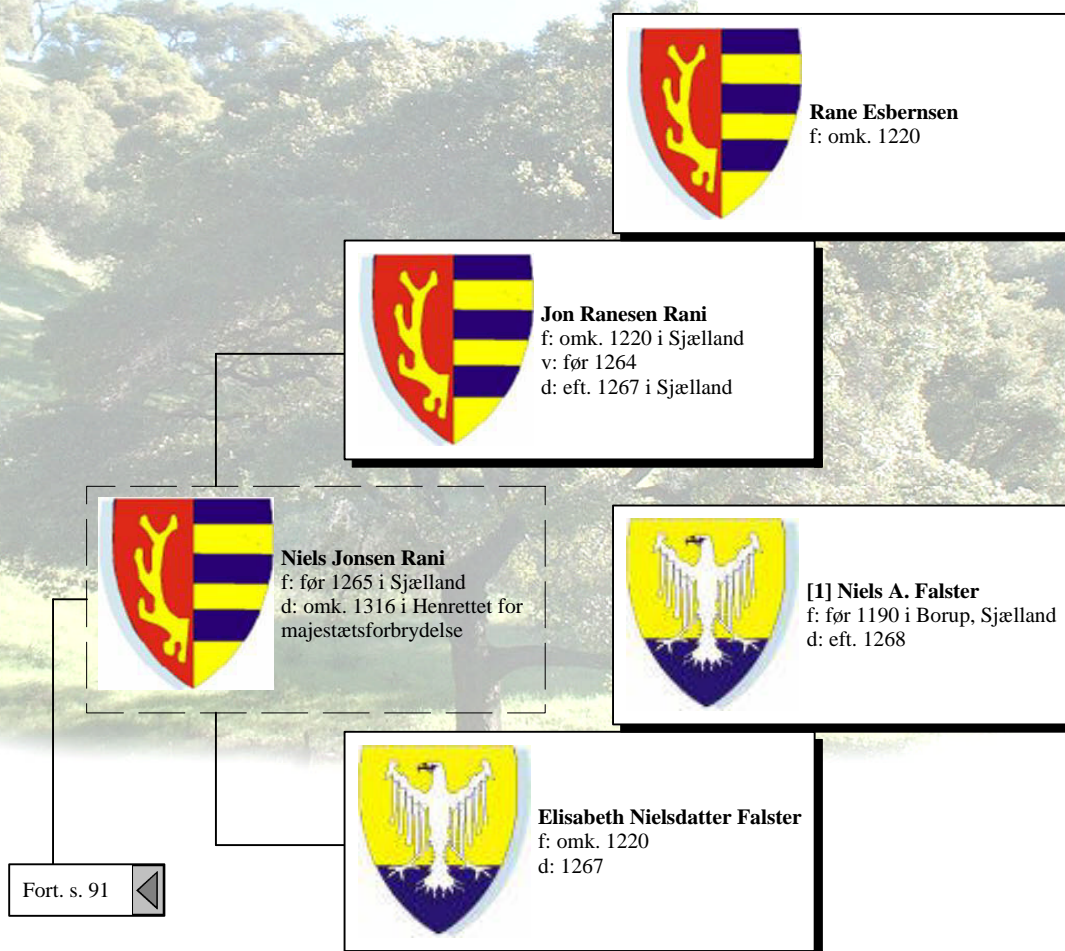

Susanne Brune Høeg
f: 1340
d: 1406
Anenummer: 717

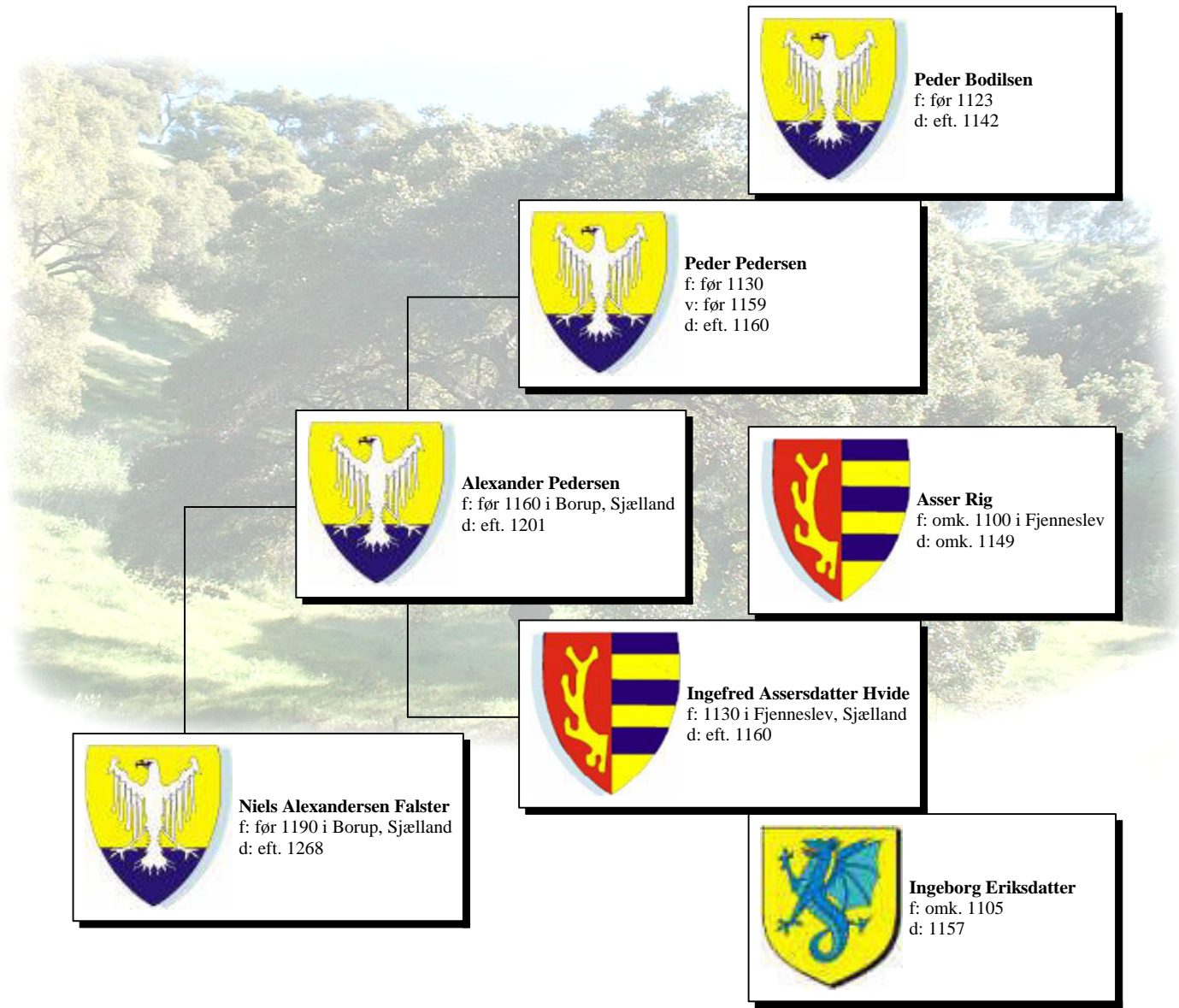
Forfædre til Karl Nielsen

Forfædre til Karl Nielsen

Forfædre til Niels Alexandersen Falster

Forfædre til Ingeborg Eriksdatter

Erik Folke af Götaland
f: før 1080
d: eft. 1145 i Falster

Svend 2 Estridsen
f: omk. 1019 i England
d: 28 april 1074 i Søderup, Jylland

Ingeborg Eriksdatter
f: omk. 1105
d: 1157

Knud den Hellige
f: 1043 i Sjælland
v: 1081
d: 10 juli 1086 i Sct. Albani kirke, Odense, myrdet

Gunhild
f: omk. 1015
d: eft. 1056

Cecilie Knudsdatter
f: omk. 1085
d: eft. 1131

Robert Flandern
f: 1033 i Flandern
v: 1063
d: 03 oktober 1093 i Flandern, Holland

Adele Mathilde af Flandern
f: 1046 i Flandern, Holland
d: 01 april 1115 i Apulien, Italien

Gertrud af Sachsen
f: 1028 i Schweinfurt, Tyskland
d: 04 august 1113 i Veurne

Kongsgården i Roskilde har sikkert ligget, hvor vi ved, den senere lå: Vest for Domkirkepladsen i nuværende Skolegade. Stedet ligger lige op ad tingstedet for Sømme herred. Der er ikke tale om en prangende bygning, og den har sikkert været af tømmer. Om det også er her, Ulf Jarl boede, kan man ikke sige, men det var også tæt på kirken.

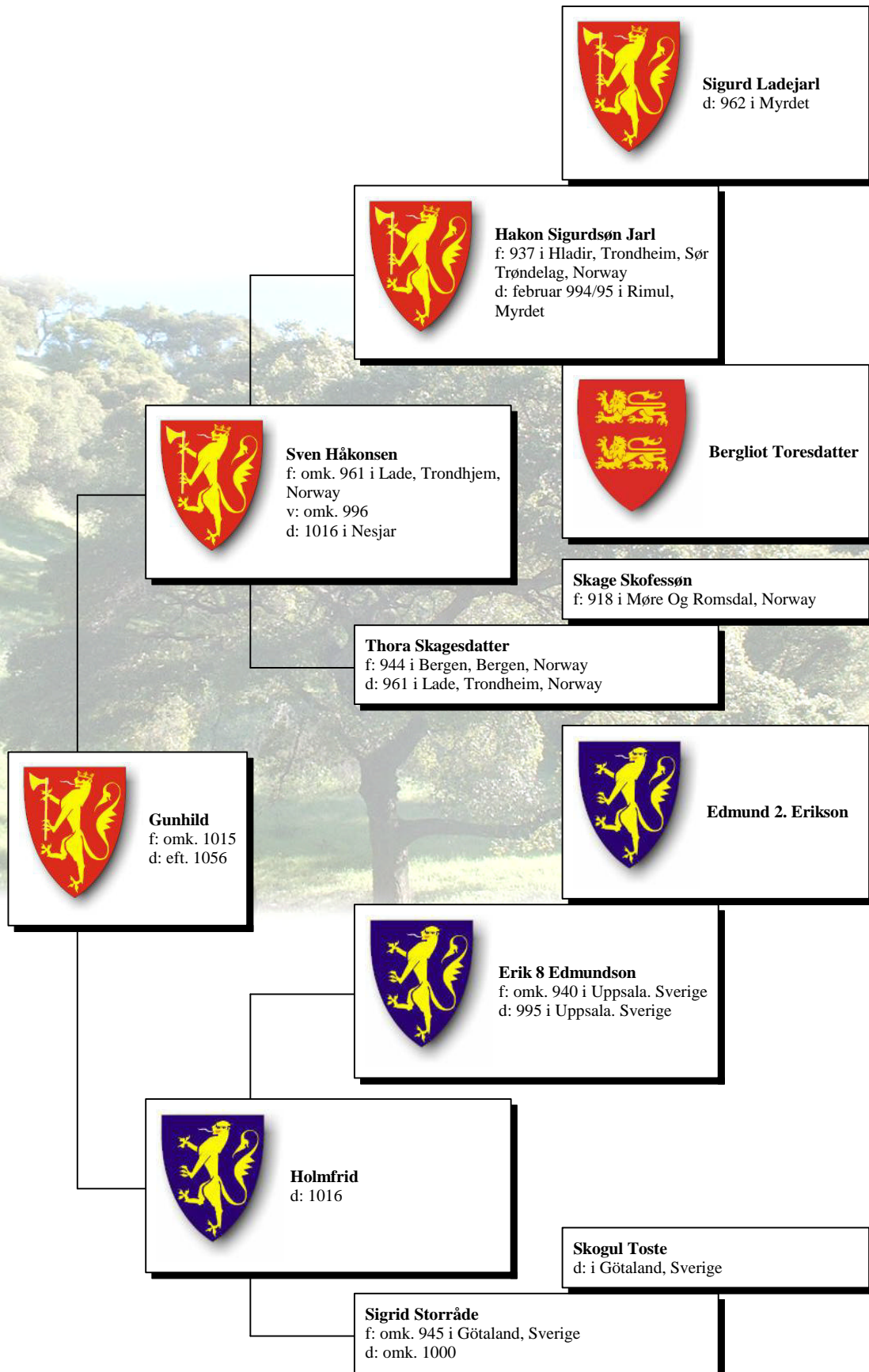

En nytårsaften holder kong Svend (Estridsen) fest i kongsgården. Et par herredsmænd talte nedsættende om kongen, og da Svend hørte dette fik han et par af sine folk til at dræbe herredsmændene. Det skete næste morgen, men desværre i Domkirken, hvor de to syndere var gået til morgenbøn. Bisp Vilhelm blev så vred over drabet i kirken, at han afviste kongen, da denne ville i kirke lidt senere. Bisp lyste oven i købet sin gode ven kongen i band. Kongen gik tilbage til kongsgården, tog sit fine skrud af, tog sin bodsskjorte på og gik barfodet til kirken og knælede foran døren. Vilhelm var gået i gang med dagens messe, men da han hørte, at kong Svend lå ude foran kirkedøren, holdt han inde, gik ud til kongen, som bekendte sin synd og bad om syndsforladelse. Den fik han, og Vilhelm løste bandet. Hvorpå kongen gik tilbage til kongsgården, tog det fine tøj på igen og gik i kirke. Et par dage efter stod kongen atter frem i kirken, bekendte sin synd og skænkede kirken det halve af Støvnæs herred som bod. Støvnæs herred hed senere Sokkelund herred (fordi bønderne holdt ting i Sokkelund ved Buddinge). I dag er der ingen bondegårde i Støvnæs/Sokkelund herred: Her ligger København, så det var en rig gave.

Klerken Adam fra Bremen laver en danmarksbeskrivelse. Her kaldes Roskilde Sjællands største by.

Danmarksbeskrivelsen står i "De Hamburgske Ærkebiskoppers Historie" (Danmark hørte kirkeligt under ærkebispen af Hamburg-Bremen) og der står ordret på latin: Civitas eius maxima Roscald, sedes regia Danorum. Det betyder: Den største by er Roskilde, danernes kongesæde

Forfædre til Gunhild

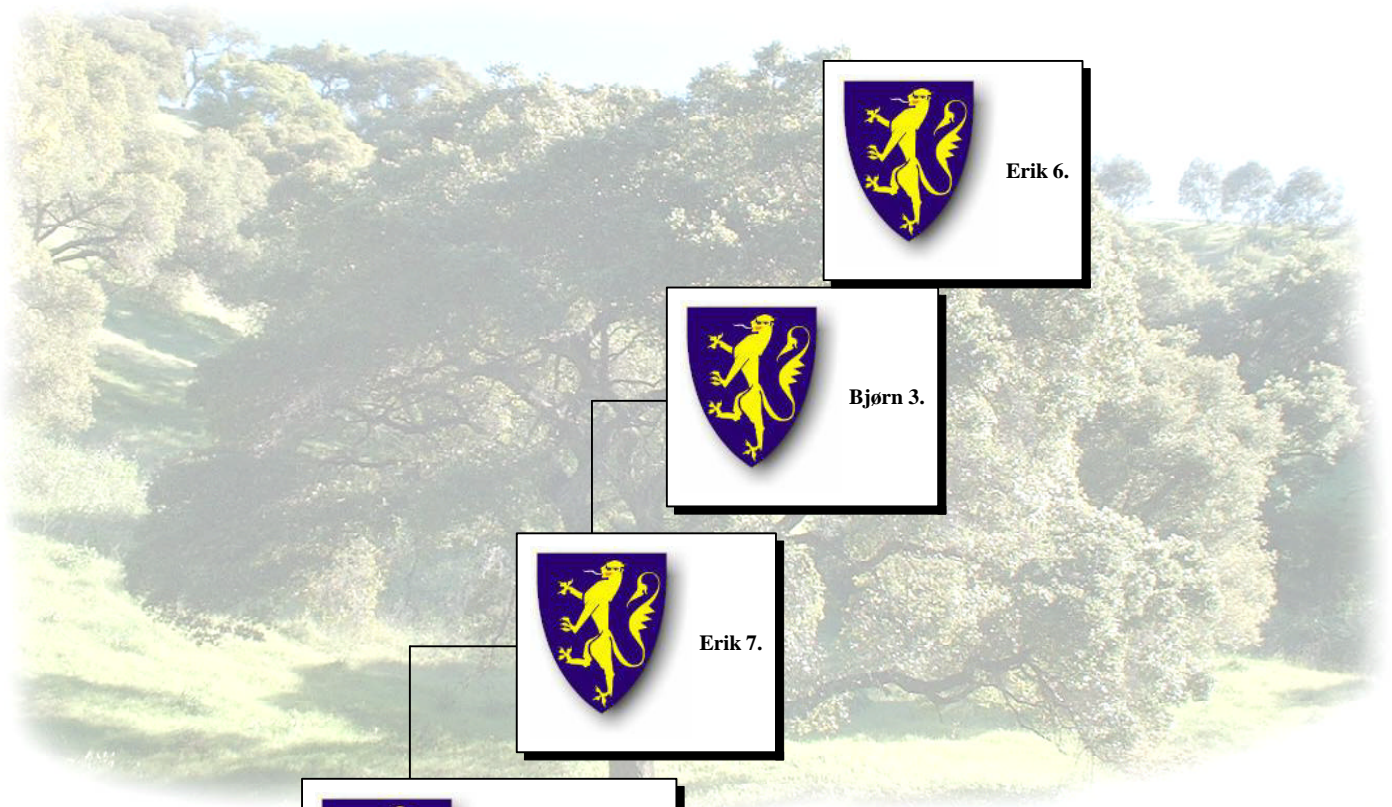
Gunhild og Svend Estridsen var beslægtede, begges mormor var Sigrid Storråde. De var altså kusine og fætter og et sådant ægteskab tillod den katolske kirke ikke. De måtte derfor lade sig skille i 1052. De nåede dog at få Harald Hen og Knud den Hellige, men mødrene til Svend Estridsens andre børn er mere usikre.

Svend havde til hensigt, at Lund skulle være sæde for en nordisk ærkebisp, og han forhandlede med Paven derom. Men denne plan blev ikke udført i Svends levetid. Hans mål var at frigøre den danske kirke fra det tyske ærkesædes overhøjhed. Han knyttede Danmark nøje til pavestolen og begrænsede med stor snildhed Hamburg-Bremens indflydelse.

Ærkebisp var der Adalbert, en myndig og højtstræbende mand, der som formynder for Henrik IV styrede Tyskland. Da Svend Estridsen havde ægtet en kvinde han var i slægt med, tvang Adalbert ham til at skille sig fra hende, fordi ægteskabet stred mod kirkens regler.

Da Adalbert ville gribe ind i Danmarks kirkelige forhold, forstod Svend Estridsen at standse ham, uden at det kom til åbent brud mellem dem. Trods sit kirkelige sindelag gav Svend Estridsen forargelse ved at have mange friller. Ægteskabet med dronning Gunhild blev opløst efter krav fra kirken.

Forfædre til Edmund 2. Erikson

Erik 6.

Bjørn 3.

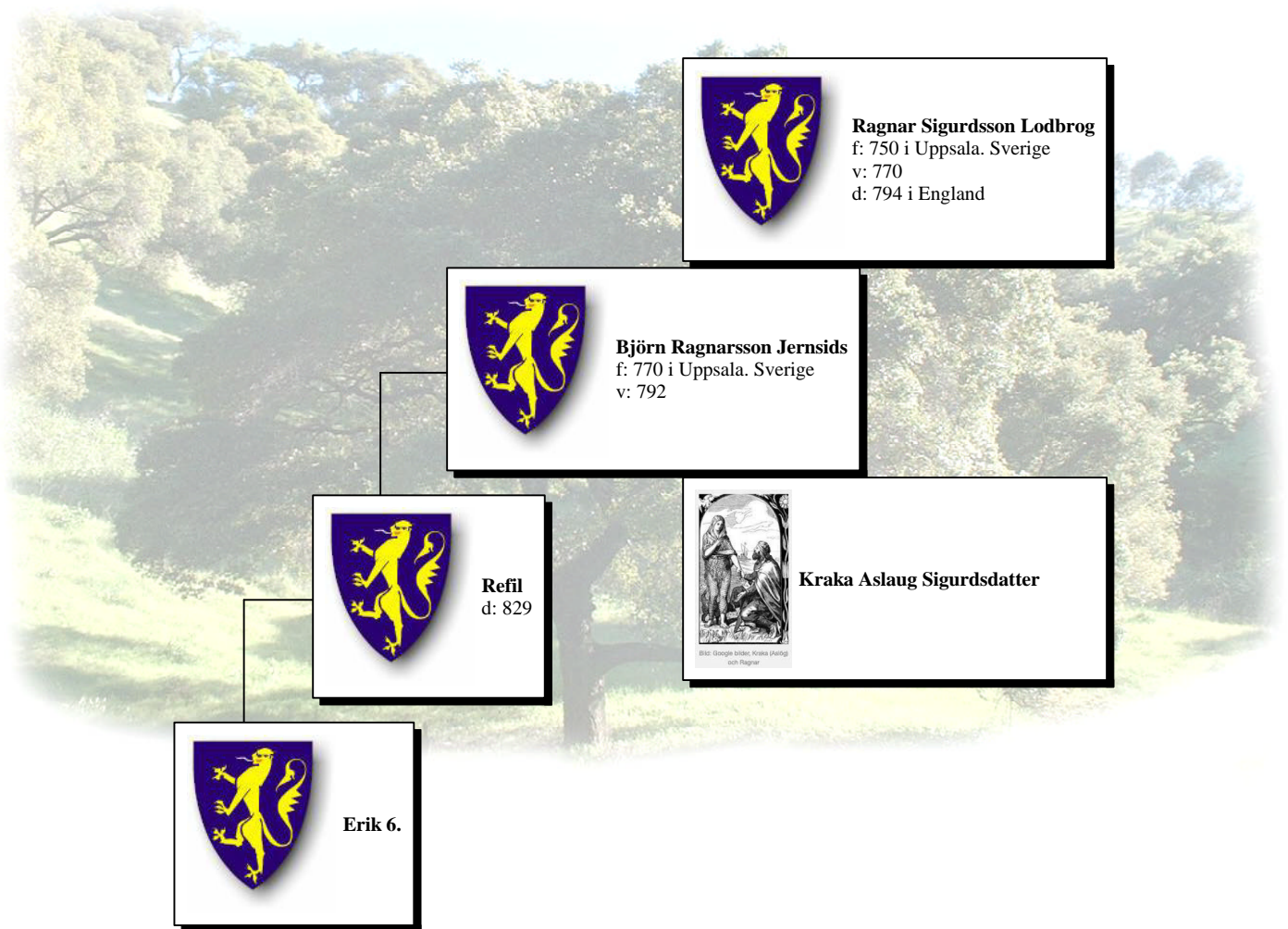

Erik 7.

Edmund 2. Erikson

Forfædre til Erik 6.

Regnar Lodbrog

(sometider Ragnar Lodbrog, Regner Lodbrog) var en [dansk sagnkonge](#) af store dele af [Sverige](#) og Danmark fra det 8. århundrede. Regnes for at holde til og begraves ved [Lejre](#).

Lodbrog betyder en lodden [dragt](#) , men er bare et forvansket, irsk udtryk for en helårsviking. Mange var kun [vikinger](#) om sommeren, når det var sejlvæjr for åbne både. Men Regnar var flygtning efter et oprørsforsøg og kunne ikke vende hjem.

Regnar havde sønnerne [Ivar Benløs/Ingvar](#) konge af [Irland](#), [Ubbe](#) ekskonge af Danmark, [Halvdan](#), [Bjørn](#), [Helge](#), [Regnald](#) og [Sigurd Orm i Øje/Sigfred](#) (eks?)konge af [Danmark](#) og [jarl](#) af [Frisland](#); foruden datteren, [Aaluf](#) og mindst en datter mere.

Sagnene har en tendens til at overføre sønnernes bedrifter eller ugerninger til faderen - ud fra den naive tanke, at når sønnerne er sådan og sådan, hvordan var faderen så ikke.

Det eneste, man véd med absolut sikkerhed, er, at Regner havde nogle døtre, for det var døtrene, som havde [broderet flaget Ravn](#), som blev taget af englænderne, da [Ubbe](#) faldt. Ellers er vi henvist til [sagn](#) og senere historieskrivning.

Regner Lodbrog var kongesøn eller barnebarn af en konge. Måske var han søn eller barnebarn af [Godfred](#) .

Ifølge [www.american-pictures.com](#) (se eksterne henvisninger) var Regnar søn af [Sigurd Randverssøn](#) og [Alfhild](#) .

Den 28. marts år [845](#) sejler Regner Lodbrog ned ad [Seinen](#) med 150 skibe med en besætning af 5.000 krigere for at invadere og plyndre [Paris](#). Frankernes konge [Karl den II](#) betalte ham et kæmpe beløb (for den tid) på 7000 pund sølv for at forlade og ikke ødelægge byen. En typisk strategi af danske vikinger, invadere en by eller fæstning og kræve løsgørelsespenge, kendt som [danegæld](#).

Regnar blev sandsynligvis konge efter [Horik 2.](#) eller lidt senere, hvis det da var Regnars søn Helge, der efterfulgte Harald og Sigfred år 891.

I følge [Fragmentary Annales of Ireland](#) blev Ragnall søn Halvdan med sine tre sønner fordrevet til [Orkneyerne](#) af sine to yngre brødre. Dette skete senest [854](#) efter de franske annaler.

Muligvis døde han af [diarre](#) i vinterlejr i forbindelse med et vikingetog.

Muligvis havde han også en slægtning, [Halvdan](#) , som var konge i en del af England og måske en søn [Helge](#), konge af Danmark. Regnars søn, Helge, er muligvis identisk med den Helge, der blev styrtet fra tronen af [Olav/Ole den Frøkne](#) fra Sverige

Sigurd Fafnersbane er en figur i [nordisk mytologi](#) ([Ældre Edda](#) og den islandske Vølsungesagaen), søn af [Sigmund](#) og [Hjördis](#) og gift med [Gudrun](#). Med sværdet [Gram](#) dræber han [Fafner](#), som er i slange/drageskikkelse, og får derefter tilnavnet "Fafnersbane". Derefter dræber han smeden Regin, som er Sigurds fosterfader og Fafners broder. Billeder på resterne av en portal fra den nedbrudte Hylestad [stavkirke](#) i Setesdal [Norge](#) og en kristen billed- og runeristning på Ramsundsberget i [Södermanland](#) i [Sverige](#), er eksempler på [middelalderens](#) billedfremstillinger av disse episoderne i Vølsungesagaen og Den Ældre Edda.

Sigurd bliver efter sin død én af [Einherjerne](#) sammen med sin far.

Sigurd-figuren har en del ligheder med den germanske Nibelung-sagnheld Siegfred, der bl.a. indtager en fremtrædende rolle i [Wagners](#) cykliske opera-epos om [Nibelungens Ring](#)

Indeks over personer

- 1**
1 -
konger af Ungarn Bela: 18
Berenguer Ramon: 32
Robert: 37, 62
1. -
Christoffer: 31
Ramon Borell: 34
storfyrste af Kijev Svjatoslav: 53
- 2**
2 -
Markgreve af Brandenburg
Albrecht: 30
Amadeus: 33
Christoffer: 27, 30
Lambert: 17
Robert: 62
Sambor (Alias: Ksiaz): 31
Hertug af Kiev Vladimir (Alias:
Valdemar): 51
konger af Polen Wladyslaw: 32
2. -
Boso: 41
konger af Burgund 912 Rudolf: 36
- 3**
3 -
af Mercia Alfgar: 51, 57
Guillaume: 39, 41
Leofric (Alias: Jarl af Mercia): 57
Robert: 62
3. -
Bjørn: 53, 100
- 4**
4. -
Konger, Norge 1130 -36 Harald
(Alias: Gille): 74
- 5**
5 -
Alfonso: 39
Raymond Berenguar: 32
- 6**
6 -
af Castillien Alfonso: 39
Guy-Guillaume: 39
Leopold: 45
6. -
Erik: 100, 101
- 7**
7. -
Erik: 53, 100
- A**
Adelaide -
prinsesse af Roma Uden navn: 62
grevinde af Burgund Uden navn:
- 36
Uden navn (Alias: Adelheid): 36
Adele -
(navn: Adelheid af Gleichen): 17
Adelheid -
Uden navn: 63
(navn: Adelaide): 36
Uden navn: 19
Uden navn: 50
Aelfgiu -
Uden navn (Alias: af
Northumbria): 51, 57
Aelfled -
Uden navn Iii: 94
Aethelred -
Uden navn: 57
Agnes -
Uden navn: 17
Albertsen -
Valdemar: 90
Albrecht -
Uden navn: 19
Hertug af Saxon Uden navn: 30,
45
Alnerup -
NN Andersdatter af: 26
Altdorf -
af (navn: Isenbrand): 62
Angelina -
Prinsesse af Byzants Theodora:
45
Ansebert -
Uden navn: 66
Ansegisel -
Uden navn: 64
Anulo -
Uden navn: 55
Aquitanien -
Agnes af: 39
Arnegunde -
Uden navn: 66
Arnmodsson -
Arni: 76, 84
Arnold -
Uden navn: 64, 66
Arnulf -
Biskop af Metz 614-29 Uden navn
(Alias: af Köln): 64
- B**
Babenberg -
Prinsesse af Thüringen Agnes af
(Alias: af Østrig): 30, 45
Balstrand -
Sira Sveinsdatter: 65
Banner -
Eline Nielsdatter: 12
Erik Eriksen (Alias: Brune): 90
Erik Eriksen (Alias: Brune): 90
marsk Erik Nielsen: 90
Kirsten Nielsdatter Høg: 10, 11
rigsråd, ridder Niels Eriksen: 12,
90
Barcelona -
Sibylle af: 34
Barfod -
Konge, Norge 1093 - 1203
Magnus 2 Haroldson
(Alias: Berrføtt): 74, 76
Barnumsen -
Erik: 43
Basse -
Maren Tygesdatter: 25
Begga -
Uden navn: 64
Benkestok -
Jon Tordson: 65
Tord Trondsen: 65
Trond: 65
Berengaria -
Uden navn: 31, 32
Bernhard -
Hertug af Sachsen Uden navn: 45
Berrføtt -
(navn: Magnus 2 Haroldson
Barfod): 74, 76
Bertaha -
Uden navn (Alias: af
Merovingerne): 63
Bertha -
af Schwaben Uden navn: 36
Bertrada -
Uden navn: 63
Prinsesse af Laon Uden navn: 63
Bille -
Bent Jensen: 25
rigsråd Bent Torbernsen: 24
Karen Bentsdatter: 7, 24
ridder og rigsråd Torbern Bentsen:
25
Björnsson -
konger af Sverige Olaf: 85
Blekinge -
af (navn: Knud af Blekinge): 46
Knud af (Alias: af Blekinge): 46
Blitilde -
Uden navn: 66
Blåtand -
Konger af Danmark Harald 1.: 83,
85
Bodilsen -
Peder: 93
Bonde -
Ane Hansdatter: 7
Bourgogne -
Agnes af: 39
Brahe -
Barbara Thorkildsdatter: 24
Thorkild Pedersen: 24
Brandenburg -
af (navn: Agnes af Brandenburg):
30
Agnes af (Alias: af Brandenburg):
30
Markgrev af Brandenburg Johan I
af: 30
Bratt -
Tore Haldorsen: 71
Ulvhild Halvarsdotter: 72

Bringsvær -
Gunder Jonsen: 65, 70
Ingeborg Gundersdatter: 70
Maren Jonsdatter: 70
Brune -
(navn: Erik Eriksen Banner): 90
(navn: Erik Eriksen Banner): 90
Burgund -
af (navn: Clothilde): 66
Burislawsdatter -
Gunhild: 82

C

Capet -
Konge af Frankrig Huges: 36
Robert (Alias: den fromme): 35,
36
Castillien -
Munia Mayor af: 40
Sancha af: 34
Chalpaidis -
Uden navn: 63
Christine -
Uden navn: 48, 80
Clotar -
Uden navn: 66
Clothilde -
Uden navn (Alias: af Burgund):
66
Clovis -
Konge af Frankrig Uden navn
(Alias: den store): 66
Constance -
Uden navn: 41
Uden navn (Alias: af Arles og
Toulouse): 35
Constantine -
Charles: 41

D

Dag -
Uden navn (Alias: den lifske eller
grenske): 55
Dagsdatter -
Liv: 55
d'Albon -
Mathilda: 33
Danebod -
Thyra: 85
Danmark -
Svend 1. Tveskæg af: 83, 85
de Barcelona -
Dulchia Condesa: 32
de Blois -
Emma: 41
de Bourgogne -
Arambourg: 34
de Bourgondia -
Henri: 33, 34
de Comminges -
Ermenside: 34
de Perigord -
Anne: 39
de Portugal -
Affonso 1.: 33
De Ringelheim -

Mechilde Countess: 36, 37
de Sémur -
Damas: 34
Helie: 34
den fromme -
(navn: Ludvig 1. den Fromme):
62
(navn: Robert Capet): 35, 36
romersk kejser 778-840 Ludvig 1.
(Alias: den fromme): 62
den Gamle -
Gorm: 85
Robert: 34
den hellige -
(navn: Knud den Hellige): 95
konge af Danmark Knud (Alias:
den hellige): 95
Olav: 20
den lille -
(navn: Pippin): 63
den midterste -
(navn: Pippin): 63, 64
den store -
(navn: Clovis): 66
(navn: Karl den Store): 62, 63
(navn: Otto 1. den Store): 36
romersk kejser 747-814 Karl
(Alias: den store): 62, 63
Otto 1. (Alias: den store): 36
Sancho 3: 40
Valdemar 1: 47, 49, 79
den Tapre -
Robert: 62
den vise -
(navn: Yaroslav 1
Wladimirowitsch): 52,
53
den ældre -
(navn: Pippin): 64
Doda -
Uden navn: 64

E

Eberstein -
Johanne Andersdatter (Alias:
Stenbrikke): 14
NN: 90
Edel -
(navn: Adele Mathilde af
Flandern): 95
Edmundson -
Erik 8 (Alias: Sejersjæl): 20, 98
Eiriks datter -
Astrid: 84
Hild: 55
Eiriksson -
Björn Hinn Gamli: 85
Eisicho -
Uden navn: 19
Ejegod -
Erik 1.: 48, 80
Elfreda -
Uden navn: 57
Elisabeth -
Uden navn: 45
Engelsdatter -
Maren: 6

Ephrosyne -
Uden navn: 46
Eriksdatter -
Ingeborg: 93, 95
Eriksen -
Barnum: 43, 45
Stener: 7
Erikson -
Edmund 2.: 98, 100
Eriksson -
Håkon: 82, 83
Ermengarde -
Uden navn: 41
Esbernsen -
Rane: 92
Estrid -
Uden navn: 94
Estridsen -
Svend 2: 94, 95
Everstein -
greve af Eberstein Albrecht 3. af:
17
greve af Everstein Ludvig 1. af:
17
Eyre-Iceland -
Aasa Haftorsdatter: 73

F

Fagerskind -
Thrugot Ulfsen: 82
Falster -
Elisabeth Nielsdatter: 92
Niels Alexandersen: 91-93
Fasti -
Jørgen Splid: 9
Flandern -
grevinde af Flandern Adele
Mathilde af (Alias: Edel):
95
greve af Flandern Robert 1. Le
Frisson af (Alias: friseren):
95
Friis -
til Molland Henrik Jacobsen: 6
Henrik Stenersen: 7
Herman Henriksen: 7
Inger Jacobsdatter: 6
Jacob: 6, 7
Jacob Henriksen: 6
friseren -
(navn: Robert 1. Le Frisson af
Flandern): 95
fuglefænger -
(navn: Henrik 1 Fuglefænger):
36, 37
Romersk kejser Henrik 1 (Alias:
fuglefænger): 36, 37

G

Galde -
Herleik Åsulffson: 65
Sira Svein Herlikson: 65
Galen -
Cecilie Herlogsdatter: 16
gælker Erland: 16
Inger: 25, 43

Margrethe Erlandsen: 16
 Peder Torbensen: 43
 Torben Jonsen: 44
 Torben Pedersen: 43

Galicienfarer -
 (navn: Ulf Galicienfarer): 82
 Jarl Ulf (Alias: Galicienfarer): 82

Gille -
 (navn: Harald 4.): 74

Gipshovud -
 Cecilia Roriksdatter: 73

Giske -
 Tora Skoftesdatter: 75
 Tora Torbergsdatter: 76
 Torberg Arnesson: 76, 84

Gleb -
 Uden navn: 47, 79

Gleichen -
 Adelheid af (Alias: Adele): 17

Gloppen -
 Groa Catrine Sigurdsdatter: 73

Godiva -
 Lady (Alias: Lady Godiva): 57
 Lady (navn: Lady Godiva): 57

Godov -
 Eva Olufsdatter: 26
 Peder: 26

Godwinson -
 Harold 2: 51, 57

Gonzales -
 Fernando 1: 39

grenske -
 den lifske eller (navn: Dag): 55
 Harald: 20

Grip -
 (navn: Knut Magnusson Lejon):
 73

Grubbe -
 Gertrud Pedersdatter: 43
 Peder: 43

Gudrød -
 Uden navn: 20

Guillaume -
 Otto: 41

Guldbrandsdatter -
 Astrid: 20, 76

Gunhild -
 Fyrstinde af Polen Uden navn
 (Alias: Swietoslava): 83
 Uden navn: 94, 95, 98

Gutormsdatter -
 Helena: 46

Gyldenstjerne -
 rigsråd Henrik Knudsen: 7
 Sophie Henriksdatter: 7

Gyllie -
 frifille Uden navn: 74

Götaland -
 Erik Folke af: 95

H

Halfdan -
 Uden navn: 55

Halvardsdatter -
 NN: 71

Halvdansson -
 Øistein: 55

Harald -
 (navn: Mstislav 1.
 Vladimirovitsch): 48, 51,
 80

Haraldsdatter -
 Uden navn: 94
 Gytha (Alias: af Wessex): 51, 57
 Thyra: 57

Hardeknud -
 Uden navn: 85

Hedwig -
 Hertuginde af Sachsen Uden
 navn: 37

Hen -
 Harald: 94

Henri -
 Uden navn: 34

Heribert -
 Uden navn: 63

Hildegard -
 Uden navn: 62

Holmfrid -
 Uden navn: 98

Hrørik -
 (navn: Rurik Novgorod): 55

Huk -
 Halkjell Jonsson: 75
 John Halkjersson: 74

Hvide -
 Ingefred Assersdatter: 93
 Jarl og høvedsmand. Skjalm
 Tokesen: 94
 Thorkild "Lejre": 82

Hygland -
 Svane Anundsdatter: 70

Høeg -
 Christiern: 90
 Eskild Nielsen: 12
 Niels Eskildsen: 11
 Sophie: 12
 Susanne Brune: 90

Haakonsdatter -
 Prinsesse af Norge Agnes: 73

Håkonsdatter -
 Bodil: 82

Håkonsen -
 Sven: 98

Haarderaade -
 Konge, Norge 1047 - 1066
 Harald: 76

I

Iduberga -
 Uden navn: 64

Immentrud -
 Uden navn: 62

Ingegerd -
 (navn: Ingrid Olafsdatter): 52

Ingvar -
 (navn: Igor I Rurikovich): 53, 55

Isenbrand -
 Uden navn (Alias: af Altdorf): 62

J

Jarl -
 Erik Haakonssøn: 83

Hakon Sigurdsøn (Alias:
 Ladejarl): 83, 98
 Harald: 85

Jensen -
 Christiern: 11
 Engel: 6
 Laurs: 6
 Mads: 10

Jernsids -
 Björn Ragnarsson: 101

Jonsen -
 Halvard: 71
 Viffert: 11

Jonson -
 Ivar: 73

Judith -
 Uden navn: 62

Judyta -
 Prinsesse af Polen Uden navn: 45

Juel -
 Barbara Jensdatter: 9

K

Karloman -
 Uden navn: 64

Kief -
 Ingeborg af: 48, 49, 80
 Sbylava af: 47, 79

Klipping -
 Erik 5 (Alias: Menved): 30

Knudsdatter -
 Cecilie: 95

Knutsdotter -
 Birgitta: 73

Knutsen -
 Erik: 45

Krabbe -
 Hedvig Mogensdatter: 9
 Mogens: 9

Kraka -
 (navn: Kraka Aslaug
 Sigurdsdatter): 101

Krognos -
 Magdalene Stigsdatter: 24
 Oluf Stigsen: 24, 26
 Peter Styggesen: 27
 Stig Olufsen: 24
 Stig Pedersen: 27
 Stig Pedersen: 26

Krzywousty -
 Boleslaw 3: 47, 79

Ksiaz -
 (navn: Sambor 2): 31

Kula -
 Gudbrand: 20, 76

Köln -
 af (navn: Arnulf): 64

L

Ladejarl -
 (navn: Hakon Sigurdsøn Jarl):
 83, 98
 Sigurd: 83, 98

Lagesdatter -
 Gyda: 43

Larsdatter -

Maren: 6
Laursen -
 Christen: 6
Lavard -
 Knud: 48, 49, 80
le Grand -
 Greve af Paris Hugues: 37
Lejon -
 Knut Magnusson (Alias: Grip):
 73
 Magnus Knutsson: 73
Lejon-Huseby -
 Birgitta Knutsdatter: 73
Leon -
 Sancha af: 39
Litle -
 Cecilie Jonsdatter: 91
Ljotson -
 Eivind: 70
Lodbrog -
 Ragnar Sigurdsson: 101
Louvain -
 Adele af: 19
Lunge -
 Elisabeth Thygesdatter: 9
 Inge Iversdatter: 27
 rigsråd Jacob Olufsen: 14
 Oluf Olufsen: 14
 rigsråd, ridder Ove Jacobsen: 25
 Regitze Jacobsdatter: 14
 Sidsel Ovesdatter: 25
Løvenbalk -
 Regitze Christoffersdatter: 27

M

Madsen -
 Niels: 10
Mafalda -
 Uden navn: 33
Magnusson -
 Norsk konge 1299-1319 Haakon
 5 Haalegg: 73
Maria -
 Prinsesse af Byzants Uden navn:
 52
Marie -
 (navn: Maren Eriksdatter
 Vestenie): 10
Martel -
 Majordomus, Frankerriget Karl:
 63
Martin -
 Uden navn: 63
Mechtild -
 Uden navn (Alias: af Nederøstrig):
 30
Melgeul -
 Beatrix af: 32
Mened -
 (navn: Erik 5 Klipping): 30
Mercia -
 Jarl af (navn: Leofric 3): 57
Merovingerne -
 af (navn: Bertaha): 63
Minsk -
 Sophia af: 47, 49, 79

Monomachos -
 Kejser af Byzants Konstantinos:
 52
Myndel -
 til Nielstrup, Asserstrup Maren:
 14

N

Navarre -
 Urraca af: 39
Nederøstrig -
 af (navn: Mechtild): 30
Nielsen -
 Anders: 91
 Karl: 91
Norge -
 Margaretha Haraldsdatter af: 74
Northumbria -
 af (navn: Aelfgiu): 51, 57
Novgorod -
 Storfyrste af Kijev 862 - Rurik
 (Alias: Hrørik): 55

O

Oda -
 Uden navn: 64
Oddersnæs -
 Randi: 65
Ogmundsson -
 Thorolf Skjalg: 84
Olafsdatter -
 Ingrid (Alias: Ingegerd): 52
Olafsson -
 Tryggve: 84
Olava -
 Uden navn: 53
Olavsdatter -
 Gunhild: 83, 85
 Ulvhild: 18, 20
Olga -
 regent; Kijev 945 - 962 Uden
 navn (Alias: Sct. Olga von
 Pleskov): 53
Orlamünde -
 Otto af: 19
 Sigfried af: 49
 Sophie af: 17, 49

P

Panter -
 til Asdal og Knivholt Anders
 Nielsen: 14
 ridder til Asdal Niels Ovesen: 14
 Ove Nielsen: 15
 Peder Lauridsen: 26
 Sophie Pedersdatter: 26
Pedersdatter -
 Dorte: 6
 Gythe: 91
 NN: 43
Pedersen -
 Alexander: 93
 Oluf: 26
 af Borup Peder: 93
Pippin -
 af Heristal Uden navn (Alias: den

midterste): 63, 64
 Majordomus, Ausrasien Uden
 navn (Alias: den ældre):
 64
 Konge i Frankerriget Uden navn
 (Alias: den lille): 63

Poblador -
 Sancho 1. Martino o: 32
Polen -
 prinsesse af Polen Richiza af: 18
Pommerellen -
 Margrethe Sambiria af: 31
 Swatopolk af: 46

R

Ragnvald -
 Uden navn: 74
Ragnvaldsdatter -
 Ingerid: 74
Ramon -
 Berenguer: 34
Rani -
 Jon Ranesen: 92
 Niels Jonsen: 91
Refil -
 Uden navn: 101
Rein -
 Sigrid Åsulfsdatter af: 75
 Åsulv Skuleson: 75
Revidsdatter -
 NN: 77
Richitza -
 Uden navn: 47, 49, 79
Rig -
 Asser (Alias: Asser Rig): 93, 94
 Asser (navn: Asser Rig): 93, 94
Rixa -
 (navn: Richeza af Schlesien): 32
Rosenkrantz -
 Elsebe Eriksdatter: 7
Rotari -
 Uden navn: 63
Rotbaud -
 Uden navn: 41
Rotrude -
 Uden navn: 63
Rurikovich -
 Storfyrste af Kijev 912-9 Igor I
 (Alias: Ingvar): 53, 55
Rømer -
 Margrethe Svalesdatter: 71
 Olfvir Henningson: 71
 Svale Olfvirson: 71

S

Sachsen -
 Albjert Bjørn Ottosen af: 18, 50
 prinsesse af Saxen Gertrud af: 95
 Magnus Ordulfson af: 18
 Ordulf af: 18
Saksen -
 Jutta af: 30
Sappi -
 Johanne Andersdatter: 12, 14
Schlesien -
 hertuginde af Polen Richeza af

(Alias: Rixa): 32
Schwaben -
 Mathilde af: 19
Sejersjæl -
 (navn: Erik 8 Edmundson): 20, 98
Sejr -
 Valdemar 2. Valdemarsen: 31, 46, 47, 79
Sigurdsdatter -
 Kraka Aslaug (Alias: Kraka): 101
Sigurdson -
 Halvdan: 77
Sjællandsfar -
 Christine Jensdatter: 44
Skade -
 Helvig Madsdatter: 6, 9
 Mads Nielsen: 9
 Maren Rasmusdatter: 10
 Rasmus Henriksen: 10
Skagesdatter -
 Thora: 83, 98
Skarsholm -
 Christine Eriksdatter: 43
Skinsnes -
 Jon Eivindson: 70
Skjalgsson -
 Erling: 76, 84
Skofessøn -
 Skage: 83, 98
Skottkonung -
 Astrid Olavsdatter: 20
Skötekonge -
 konge af Sverige Oluf 3. (Alias: Skötekonung): 20
Skötekonung -
 (navn: Oluf 3. Skötekonge): 20
Smør -
 Jon Halvardson: 71
 Jon Ragnvaldsen: 72
 Ulvhilde Jonsdatter: 65, 71
Smørballe -
 Jon: 75
Sola -
 Ragnhild Erlingsdtr: 76, 84
Sophie -
 Uden navn: 27
Sparkling -
 jarl Asbjörn Ulfsen: 94
Splid -
 Elsebe Pallesdatter: 9
 Palle Jørgensen: 9
Sprakaleg -
 Engelsk Jarl Thrugils: 57
Stenbrikke -
 (navn: Johanne Andersdatter Eberstein): 14
Storråde -
 Sigrid: 20, 98
Strange -
 Marianne Pedersdatter: 14
Sudrheim -
 Baron Havtor Jonsson Roos: 73
 Rigsråd, Ridder Jon Havtorsson: 73
 Jon Ivarsson Raud: 73
Svanehals -

Edith: 51, 57
Svantepolk -
 NN: 46
Svendsdatter -
 Gyda: 83
Svyatoslavich -
 Vladimir I: 53
Swietoslava -
 (navn: Gunhild): 83
Syr -
 Sigurd Halvadsson: 76

T
Theresia -
 Uden navn: 33, 39
Thietberge -
 Uden navn: 41
Thorgisdatter -
 Gytha: 51, 57
Thorkildsdatter -
 Ingeborg: 82
Thorsteinsdatter -
 Thora: 76, 84
Thott -
 Arine Olufsdatter: 43
 Ellen Axelsdatter: 24
Thrandsdatter -
 Ingeberg: 85
Thrugotsdatter -
 Bodil: 48, 80, 82
Thrugotsus -
 Peder Vetrus: 91
Tokesen -
 Skjalm: 94
 Aage: 82
Torbergson -
 Torstein: 84
Toresdatter -
 Bergliot: 83, 98
 Sigrid: 71
Torup -
 Dorte Christensdatter: 6
Toste -
 Skogul: 98
Toulouse -
 af Arles og (navn: Constance): 35
Tryggvesdatter -
 Astrid: 76, 84
Trylle -
 Toke Skjalmsen: 94
Taarnskytte -
 Kirsten Christiernsdatter: 11

U
Udsen -
 Marianne Esbernsdatter: 16
 Vogn: 16
Ukendt -
 Uden navn: 31
 Uden navn: 58
Ulfeldt -
 Etle Andersdatter: 91
Ulfhild -
 Uden navn: 20, 76
Ungarn -
 prinsesse af Ungarn Sophie af: 18

Urka -
 Ragnvald Johnsen: 74
Urman -
 Efanda: 55

V
Vagnsdatter -
 Thorgunna: 82
Valdemar -
 (navn: Vladimir 2): 51
Valdemarsdatter -
 Sofie: 49
Vesetsdatter -
 Thorgunne: 82
Vestenie -
 Maren Eriksdatter (Alias: Marie): 10
Viande -
 Antoinette: 7
Viffert -
 Kirsten Jonsdatter: 11
Viffertsen -
 Jon: 11
Vladimirovitsch -
 Mstislav 1. (Alias: Harald): 48, 51, 80
Vognsen -
 Esbern: 16
Volodar -
 Uden navn: 47, 49, 79
von Ahlefeld -
 Anne Benediksdatter: 7
von Ahlefeldt -
 Bendix Hansen: 7
 Hans: 7
von Anhalt-Ballenstedt -
 Otto: 18
von Ansbach -
 Jürgen Meinertsen: 70
 Karen Jørgensdatter: 6, 70
 Meinert: 70
von Eberstein -
 Albert: 16
 Anders: 14, 16
von Orlamünde -
 Herman: 50
von Pleskov -
 Sct. Olga (navn: Olga): 53
von Sachsen -
 Eilika Billung: 18
von Winzenburg -
 Sophie: 50
Vsevolod -
 Uden navn I: 52

W
Wessex -
 af (navn: Gytha Haraldsdatter): 51, 57
 Elgiva of: 85
 Jarl af Kent Godwin af: 51, 57
Wladimirowitsch -
 Yaroslav 1 (Alias: den vise): 52, 53
Wulfnoth -
 Uden navn: 58

Z

Zoë -

Uden navn: 52

Ø

Østrig -

af (navn: Agnes af Babenberg):

30, 45

Agnes af: 32

Øysteinsson -

Halfdan: 55

A

Aagesen -

Vagn: 82